

**การศึกษาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการละคร**

ปรีศนา เอี่ยมสะอาด

**วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม**

2558

**A Study of English Communicative Speaking Skill of Grade 11 Students
through Dramatic Activities**

Prissana Iamsa-ad

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts
Field in Applied Linguistics in Teaching English
Pibulsongkram Rajabhat University**

2015

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การศึกษาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ชื่อนักศึกษา

นางปริศนา เอี่ยมสะอาด

สาขาวิชา

ภาษาศาสตร์ประยุกต์การสอนภาษาอังกฤษ

ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล เกิดผล

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขแก้ว คำสอน

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์
การสอนภาษาอังกฤษ

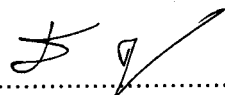

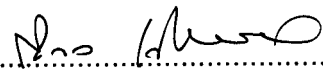
.....ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

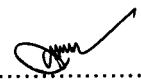
(อาจารย์ ดร.สาคร สร้อยสังวาลย์)

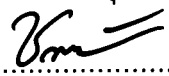
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2558

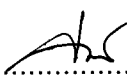
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ติษยา สุภราชโยธิน)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล เกิดผล)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขแก้ว คำสอน)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ชนม์ชกรณ์ วรอินทร์)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์)

.....กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ ดร.อารีย์ ปรีดีกุล)

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การศึกษาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

โดยใช้กิจกรรมการละคร

ชื่อนักศึกษา

นางปริศนา เอี่ยมสะอาด

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล เกิดผล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขแก้ว คำสอน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการละครและศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มภาษา - สังคม เน้นภาษาอังกฤษ โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลากเลือกห้องเรียน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 26 คน ระยะเวลาดำเนินการวิจัย 7 สัปดาห์ จำนวน 21 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการละคร 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคทฤษฎี) ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคปฏิบัติ) 3) แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติการทดสอบค่าที (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการละครสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละครอยู่ในระดับมากที่สุด

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์การสอนภาษาอังกฤษ

ปีการศึกษา 2557

ลายมือชื่อนักศึกษา

ลายมือชื่อประธานที่ปรึกษา

ลายมือชื่อกรรมการที่ปรึกษา

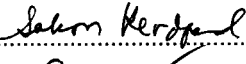

Title A Study of English Communicative Speaking Skill of Grade 11 Students through Dramatic Activities
Author Mrs. Prissana Iamsa-ad
Advisors Asst. Prof. Dr.Sakon Kerdpol
Asst. Prof. Dr.Sukkaew Comesorn

Abstract

The purposes of this study were to compare the English communicative speaking skill of Grade 11 students before and after using dramatic activities and to study students' opinions towards dramatic activities. The subjects were 26 Grade 11 students in Social- language (English) program who were attending Communicative English 2 at Thungsaliamchanupatham School, Sukhothai Province during the second semester academic year 2012, who were selected by using simple random sampling. The duration of experiment was 21 hours within 7 weeks. The research instruments were 1) lesson plans using dramatic activities, 2) an English Communicative Speaking test which was divided into two types : a multiple choice test and an oral test, 3) a questionnaire, measuring students' opinions towards the teaching focusing on dramatic activities. The data were analyzed by using mean, standard deviation and t-test.

The findings were showed that the English communicative speaking skill of Grade 11 students after attending the teaching using dramatic activities was significantly higher than before attending the teaching at 0.05 level, and the students' opinions towards dramatic activities were highly positive.

Degree of Master of Arts
Field in Applied Linguistics in Teaching English
Academic Year 2014

Student's Signature.....
Advisor's Signature.....
Co-Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เพราะได้รับความอนุเคราะห์และเอาใจใส่ให้คำปรึกษาเป็นอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล เกิดผล ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขแก้ว คำสอน กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำแก้ไข ปรับปรุงข้อบกพร่องรวมทั้งให้คำแนะนำองค์ความรู้ แนวทางในการศึกษาค้นคว้ามาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ดร.พงษ์สุตา ภูเจริญ นายอริคม กันทะชุมภู นางสุกัญญา อ่ำทอง และนายชวลิต ทะยะ เป็นอย่างสูงที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดีและกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อารีย์ ปรีดีกุล อาจารย์ ดร.ติษยา ศุภราชโยธิน อาจารย์ ดร.ชนม์ชกรณ วรอินทร์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ ที่กรุณาให้เกียรติเป็นกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์

กราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่สนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัย

คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตเวทิตาแต่บิดามารดา ผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้กำลังใจมาโดยตลอดอย่างสม่ำเสมอ และขอขอบคุณศาสตราจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย รวมทั้งผู้เขียนตำราวิชาการที่ได้ศึกษาค้นคว้าและใช้อ้างอิงทุกท่าน

ปริศนา เอี่ยมสะอาด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา.....	11
ปรัชญาการศึกษาสาขาพัฒนานิยม.....	13
หลักสูตรภาษาต่างประเทศ	15
แผนการจัดการเรียนรู้.....	19
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	21
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	25
กิจกรรมการละคร.....	28
ความพึงพอใจ.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
งานวิจัยภายในประเทศ.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
งานวิจัยต่างประเทศ.....	40
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	41
	42
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	42
แบบแผนการวิจัย.....	43
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูด	
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร	45
แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	
เพื่อการสื่อสาร.....	48
แบบสอบถามวัดความพึงพอใจ.....	51
การดำเนินการทดลอง.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลัง	
การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการละคร.....	54
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	
ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้	
กิจกรรมการละคร.....	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปรูป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	58
สรุปรูป.....	60
อภิปรายผล.....	60
ข้อเสนอแนะ.....	62
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก.....	71
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	72
ภาคผนวก ข กรอบเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย.....	75
ภาคผนวก ค ผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้.....	78
ภาคผนวก ง ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบวัด ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 1.....	81
ภาคผนวก จ ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบวัด ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 2	93
ภาคผนวก ฉ ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถาม วัดความพึงพอใจของนักเรียน.....	97
ภาคผนวก ช ผลคะแนนในการหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	100
ภาคผนวก ซ ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	104
ภาคผนวก ฌ ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัด ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร.....	107

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ญ ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียน.....	112
ภาคผนวก ฎ ผลการวิเคราะห์หาค่าสถิติ (t – test) ของความสามารถ ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	115
ภาคผนวก ฏ ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร	118
ภาคผนวก ฐ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 1 (ภาคทฤษฎี)	165
ภาคผนวก ซ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 2 (ภาคปฏิบัติ)	176
ภาคผนวก ฅ เกณฑ์การประเมินแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 2 (ภาคปฏิบัติ).....	179
ภาคผนวก ฒ แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียน.....	181
ภาคผนวก ด ตัวอย่างบทละครภาษาอังกฤษที่นำโครงเรื่องมาจาก นิทานพื้นบ้านอาเซียน.....	184
ภาคผนวก ต หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือ.....	202
ประวัติผู้วิจัย.....	207

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมการละคร	54
2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร.....	55
3 กรอบเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย	76
4 ผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	79
5 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 1 (ภาคทฤษฎี) โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	82
6 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 2 (ภาคปฏิบัติ).....	94
7 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร โดยผู้เชี่ยวชาญ	98
8 ผลคะแนนในการหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ วัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	101
9 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัด ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	105
10 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเที่ยงทั้งฉบับ ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร.....	108
11 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสัมประสิทธิ์แอลฟาของ แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร2 โดยใช้กิจกรรมการละคร	113

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 ผลการหาค่าสถิติที (t- test) ใช้คำนวณจากความแตกต่างของคะแนน ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและ หลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมการละคร	117

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	41
2 แบบแผนการทดลอง	43

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้กันอย่างแพร่หลายและเข้ามามีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนจำนวนมากไม่น้อย จากอิทธิพลของความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารส่งผลให้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้นเพราะถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายรวมถึงการประกอบอาชีพ (ฟาฏินา วงศ์เลขา, 2553) โดยมีประเทศทั่วโลก จำนวน 53 ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ (Martin, 2002) กราตดอล (Graddol, 2006) นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ชาวอังกฤษ ทำการวิจัยเรื่อง “English Next” ให้กับ British Council กล่าวถึงแนวโน้มของภาษาอังกฤษว่า ในอนาคตจำนวนผู้เรียนภาษาอังกฤษทั่วโลกจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และคาดว่าในอีก 10-15 ปีข้างหน้า (ประมาณปี 2015 - 2030) จะมีจำนวนผู้เรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นถึง 2 พันล้านคน ข้อมูลจากงานวิจัยนี้ได้สะท้อนให้เห็นว่า ผู้คนบนโลกนี้ต่างตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ เพราะภาษาอังกฤษเป็นกุญแจสำคัญทั้งในการค้นคว้าหาความรู้และการติดต่อสื่อสาร ซึ่งสรุปได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เป็นภาษาที่มนุษย์บนโลก ใช้ติดต่อระหว่างกันเป็นหลัก ไม่ว่าจะแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับผู้อื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือ

นอกจากภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญในระดับโลกแล้ว ในระดับภูมิภาคอาเซียนภาษาอังกฤษยังมีความสำคัญมากขึ้น จากกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 (วุฒิสภา, 2555) บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” ซึ่งมีความหมายว่าเป็นการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างกันทั้งในการทำงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่รัฐบาล ตลอดจนองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และยังมีความหมายกว้างไกลไปถึงทุกส่วนของประชาคมอาเซียนด้วย ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียน ในการสื่อสารสร้างสัมพันธภาพโลกกว้างของภูมิภาคอาเซียน โลกแห่งมิตรไมตรีที่ขยายกว้างไร้พรมแดน โลกแห่งการแข่งขันไร้ขอบเขตภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคน

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านความสามารถและทักษะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โดยเน้นเพิ่มเติมความสามารถด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษให้สามารถสื่อสารได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) และเพื่อสนองต่อแผนงานจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วย การส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างกัน โดยการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน โดยผ่านระบบการศึกษาเพื่อสร้างเสริมความสำเร็จและความเข้าใจอันดีในประเทศสมาชิกที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน (สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ, 2552) รวมทั้งการกำหนดนโยบาย “ปี 2555 ปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ (English Speaking Year 2012)” (กัญญาพัชญ์ เครือจันยอด, 2554)

ด้วยเหตุนี้ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในยุคปัจจุบัน ทำให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น และทักษะที่ได้รับการนำมาฝึกเพื่อเป็นพื้นฐานของการสื่อสารคือ ทักษะการพูด เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่บุคคลใช้ติดต่อสนทนากัน เป็นการสื่อสารโดยตรงและรู้ผลของการสื่อสารได้เร็วกว่าการสื่อสารด้วยวิธีอื่น ดังที่ลินด์ฟอร์ด (Lindfords , 1988 อ้างถึงใน นริศรา ดานวงค์, 2537 : 1-20) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการพูดไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือในการติดต่อกับผู้อื่น โดยธรรมชาติของการอยู่ร่วมกันผู้คนจึงมีความต้องการที่จะดำรงความสัมพันธ์อันดีต่อบุคคลอื่นไว้
2. เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เกี่ยวกับโลกให้ดีขึ้น ธรรมชาติวิสัยอย่างหนึ่งของมนุษย์คือ ความอยากรู้อยากเห็นต่อสิ่งที่อยู่รอบๆตัว จึงมีความกระตือรือร้น และใช้ความพยายามในการหาคำตอบต่อสิ่งที่ตนสงสัยหรืออยากรู้
3. เป็นเครื่องมือในการแสดงถึงความเป็นตัวของตัวเอง เพื่อให้ผู้อื่นรู้ว่าตนนั้นเป็นผู้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ไม่เหมือนใคร

การจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมต่างๆ จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และเมื่อผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจะเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้กิจกรรมที่เน้นทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารยังช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เพราะในระหว่างการทำกิจกรรม ผู้เรียนได้มีโอกาสสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนด้วยกันและกับครูผู้สอน ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น การจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารยังได้เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารโดยสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้ (กรมวิชาการ, 2546 : 2)

แต่ทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จากรายงานการวัดคุณภาพ English Proficiency Index (EPI) ของสถาบัน Educational First (EF, 2555) ซึ่งได้จัดอันดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของประเทศต่าง ๆ ประจำปี 2012 จำนวน 54 ประเทศ พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่ในอันดับที่ 53 และเมื่อเทียบจำนวนผู้สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ (%) กับจำนวนประชากรในกลุ่มประเทศอาเซียน ปรากฏว่า สิงคโปร์มีจำนวนผู้สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ 71% ฟิลิปปินส์ มีจำนวนผู้สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ 55.49% บรูไนดารุซซาลามมีจำนวนผู้สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ 37.73% มาเลเซียมีจำนวนผู้สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ 27.24% ในขณะที่ไทยมีจำนวนผู้สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษเพียง 10% นอกจากนี้เมื่อเทียบคะแนนเฉลี่ยของการสอบ TOEFL ของบัณฑิต ในประเทศแถบอาเซียน พบว่า สิงคโปร์ และ ฟิลิปปินส์ มีคะแนนสูงกว่า 550 ในขณะที่พม่าและเวียดนามมีคะแนนสูงกว่า 500 มีเพียงไทย ลาวและกัมพูชาเท่านั้นที่มีคะแนนต่ำกว่า 500 จากข้อมูลดังกล่าวได้สอดคล้องกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเช่นกันเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ จากการรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2555) พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศที่ร้อยละ 21.80 โดยแยกเป็นคะแนนเฉลี่ยสาระการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร้อยละ 26.79 และคะแนนเฉลี่ยสาระการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมร้อยละ 16.39 เช่นเดียวกับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2554 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2555) พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียน ที่ร้อยละ 17.33 โดยแยกเป็นคะแนนเฉลี่ยสาระการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร้อยละ 21.72 และคะแนนเฉลี่ยสาระการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมร้อยละ 12.57 จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน คือ ไม่ถึง 50% ด้วยผลคะแนนดังกล่าวทำให้สถาบันทดสอบทางการศึกษารายงานเพิ่มเติมว่าสาระการเรียนรู้ที่โรงเรียนควรเร่งพัฒนาเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศได้แก่ สาระการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารและสาระการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม

นอกจากนี้จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการแสดงรหัสวิชา อ30218 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มภาษา - สังคม เน้นภาษาอังกฤษ โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย จำนวน 3 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 67 คน พบว่าผลการประเมินผลการเรียนรู้ข้อที่ 1 นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาได้ตอบโดยเชื่อมโยงประสบการณ์ความรู้เข้ากับชีวิตประจำวันได้ มีคะแนนเฉลี่ยเพียง 10.65 จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.60

(โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์, 2555) ซึ่งถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินสำหรับผลการเรียนรู้ข้อดังกล่าว

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยมีความเห็นว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องมีการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนและหาเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการฝึกทักษะการพูดและการปฏิบัติจริง โดยผู้เรียนไม่รู้สึกรัดกั้วซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองของ แครชเชน (Kreshen, 1987 : 35 - 40) ซึ่งได้กล่าวถึงสมมติฐานการเรียนรู้ภาษาที่สองไว้ในสมมติฐานเกี่ยวกับการกรองทางจิตใจ (The Affective Filter Hypothesis) มีสาระสำคัญว่า ปัจจัยที่สำคัญมากประการหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง คือ ปัจจัยด้านเจตคติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความวิตกกังวล ซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดขวางการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนและจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยพบว่าการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละครเป็นวิธีหนึ่งที่ได้มีผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอนภาษานำมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งกิจกรรมการละครเป็นเทคนิคการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ประยุกต์มาจากการสอนการละคร (Drama) และเป็นเทคนิคที่มุ่งให้นักเรียนได้แสดงกิจกรรมโดยจินตนาการว่า เป็นตนเองหรือคนอื่นตามสถานการณ์ที่สร้างขึ้น โดยมีจุดมุ่งเน้นที่การแสดงออกทางอารมณ์ อาทิ การแสดงออกทางสีหน้าประกอบท่าทางพร้อมทั้งน้ำเสียงอย่างสมบทบาท (Holden, 1981 : 1) จากลักษณะรูปแบบและกิจกรรมการละครดังกล่าว นักการศึกษาและนักวิจัยหลายคนมีความเห็นสอดคล้องกันว่ากิจกรรมการละครเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการพูด ดังเช่น ทิศนา แชมณี (2554 : 63) ซึ่งกล่าวไว้ว่า การสอนโดยใช้การแสดงละครช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นสิ่งที่เรียนมีชีวิตขึ้นมา ทำให้การเรียนรู้มีความเป็นจริงและมีความหมายสำหรับผู้เรียนและยังช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูง ในขณะที่เฉลิม ทองนวล (2554 : 63) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมการละครไว้ว่า กิจกรรมการละครส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะฟัง-พูดอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนได้แสดงออกในทางอารมณ์ น้ำเสียง สีหน้า ท่าทางอย่างเหมาะสม สามารถนำทสนทนานั้นไปใช้ในชีวิตจริงต่อไปได้ กิจกรรมการละครทำให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาที่ถูกต้องและเป็นธรรมชาติ เพราะผู้เรียนได้เตรียมตัวและท่องบทพูดก่อนแสดงจริง ผู้เรียนจะเกิดความมั่นใจในการพูด ผู้เรียนจะลดความกังวลในภาษาพูด เนื่องจากมีเนื้อหาที่จะพูดอยู่แล้ว (Dougill, 1987 : 22 - 24) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดปรัชญาการศึกษาสาขาพัฒนานิยม (ไพฑูริย์ สีนลาร์ตน์, 2552 : 67 - 72) ที่ให้ความสำคัญกับตัวผู้เรียนมาก เพราะถือว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีต่อเมื่อผู้เรียนได้มีประสบการณ์ตรงหรือลงมือทำด้วยตนเอง (Learning by Doing) นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการละครในการเรียนภาษาอังกฤษตรงกับแนวการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษระดับสถานศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ และสอดคล้องกับแนวคิดของศูนย์บริหารโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน สำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548 : 24) เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเสนอให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมการละครเป็นกิจกรรมนอกชั้นเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนโดยเฉพาะการพูดเพื่อการสื่อสารเพื่อผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้และประกอบอาชีพในสังคมอาเซียนและสังคมโลกต่อไป

ด้วยเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยในฐานะครูสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้รับรู้และเข้าใจถึงปัญหาของผู้เรียนเป็นอย่างดี จึงสนใจและต้องการศึกษาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละครของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัยและผลที่นักเรียนจะได้รับจากการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละครที่เห็นเด่นชัดคือผู้เรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการฝึกภาษา ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง มีปฏิสัมพันธ์ทางวาจาที่เป็นจริงและได้ใช้ความคิดความสามารถของตนอย่างเต็มที่ สามารถนำบทสนทนานั้นไปใช้ในชีวิตจริงต่อไปได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้สอนสามารถดำเนินการสอนได้อย่างราบรื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นเรียนที่ผู้เรียนมีความสามารถต่างกัน เนื่องจากผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันและได้ช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการละครสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2554 รายวิชาเพิ่มเติม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 รหัสวิชา อ30213

2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มภาษา - สังคม เน้นภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 อ30213 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 67 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มภาษา - สังคม เน้นภาษาอังกฤษ โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 อ30213 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 26 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก

3. ด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการละคร

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร

4. ด้านระยะเวลาที่ใช้ในวิจัย

ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ใช้เวลาทดลองในชั่วโมงเรียน 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 21 ชั่วโมงและใช้นอกเวลาเรียน 5 ชั่วโมง รวมเป็น 26 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การที่นักเรียนมีความสามารถในการพูดโต้ตอบ การใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องและมีความหลากหลายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ นอกจากนี้ยังสามารถพูดให้คนอื่นเข้าใจ มีความคล่องแคล่วในการพูดและมีความพยายามในการสื่อสาร ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วัดได้จากคะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 2 ฉบับ

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคทฤษฎี) และเพื่อวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคปฏิบัติ) ของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 2 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคทฤษฎี) และ ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคปฏิบัติ)

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยปรับจากมาตราส่วนของ The Schulz Communicative Competence Scale และ The Foreign Institute Scale และ The Bartz Scale เพื่อใช้เป็นแบบบันทึกเก็บคะแนนวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลองโดยแบ่งประเด็นการประเมิน 6 ประเด็น คือความคล่องแคล่ว ความสามารถในการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ คำศัพท์ โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร สำเนียงและความพยายามในการสื่อสาร

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง - พูด แลกเปลี่ยนข้อมูล นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความคิดเห็น อารมณ์และความรู้สึกในเรื่องต่างๆ ในสถานการณ์สมมติหรือสถานการณ์จริง ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน

ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร หมายถึง การกระทำ หรือพฤติกรรมที่ชื่นชอบ หรือพอใจของนักเรียน มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละครโดยแสดงพฤติกรรมทางวาจา ได้แก่ การพูดตั้งใจที่ได้ทำกิจกรรมหรือแสดงพฤติกรรมทางกายได้แก่ มีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติกิจกรรมและต้องการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆอย่างต่อเนื่อง มีความสนุกสนาน ยิ้มแย้ม พอใจที่ได้ทำและแสดงการกระทำอย่างมั่นใจ ซึ่งวัดด้วยแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยแบ่ง

เป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาและสื่อ และด้านประโยชน์และการนำไปใช้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

การสอนโดยใช้กิจกรรมการละคร (Dramatic Activities) หมายถึง การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละครที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยปรับจากขั้นตอนการสอนของเดวิส (Davies. 1990 : 87 - 89) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. **ขั้นนำ (Lead in)** ในการดำเนินการสอนนั้น ก่อนที่ครูจะสอนบทเรียนใหม่ ครูจะเร้าความสนใจของนักเรียนก่อน เป็นการกระตุ้นความสนใจ ทบทวนความรู้เดิมและการแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเตรียมพร้อมที่จะเรียนในเรื่องต่อไปด้วยการนำเข้าสู่บทเรียน ซึ่งมีวิธีการต่าง ๆ กัน เช่น วิธีสนทนาซักถาม การทบทวนบทเรียนเดิมให้สัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ การทนายปัญหา การสร้างสถานการณ์จริงหรือจำลอง การใช้สื่อต่าง ๆ เช่น รูปภาพหรือของจริง การร้องเพลง การอภิปราย เป็นต้น มีข้อแม้ว่าคำศัพท์และรูปประโยคที่นำเสนอ นั้น ควรเป็นคำศัพท์และรูปประโยคที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน และนักเรียนเคยเรียนมาบ้างแล้ว เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องที่ฟังได้เร็ว จากนั้นครูตรวจสอบดูว่านักเรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรือไม่ด้วยการสนทนาโต้ตอบ คำถามต่าง ๆ ถ้านักเรียนตอบได้ก็จะดีไม่ต้องเสียเวลานานเกินไป สามารถดำเนินการสอนในเรื่องต่อไปได้เลย ถ้านักเรียนตอบได้บ้างไม่ได้บ้าง ครูจำเป็นต้องเสนอขั้นนำให้ง่ายกว่าเดิมลงไปอีก

2. **ขั้นนำเสนอเนื้อหา (The Presentation Stage)** ครูนำเสนอรูปแบบทางภาษาจากเนื้อหาที่วิเคราะห์จากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยเน้นให้นักเรียนศึกษาความรู้จากสื่อที่ครูนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ใบความรู้ การฟังการสนทนา การดูการสนทนาจากอินเตอร์เน็ต ครูนำเสนอบทเรียนเป็นรูปประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร (Whole Language) ไม่แยกสอนเป็นคำๆ นักเรียนจะเข้าใจภาษานั้นโดยภาพรวม หลีกเลียงการแปลคำต่อคำ การนำเสนอต้องชัดเจน และตรวจสอบจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจสิ่งที่ครูนำเสนอ ในขั้นนำเสนอนี้ครูอาจสอนด้วยตนเองหรือใช้สื่อ เช่น CD

3. **ขั้นการฝึก (The Practice Stage)** นักเรียนฝึกทางด้านความถูกต้องของภาษาโดยการหาความหมายของคำศัพท์ ประโยคหรือสำนวนที่ครูนำเสนอในขั้นที่ผ่านมาด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การทำใบงานการจับคู่คำศัพท์ การเติมคำในช่องว่างหรือเติมบทสนทนาให้สมบูรณ์ รวมทั้งการฝึกเขียนบทสนทนาต่างๆโดยใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างตามเนื้อหาที่เรียนมา หรือการฝึกโดยการเล่นเกมทางภาษา

4. **ขั้นการฝึกเพิ่มเติม (Further Practice Stage)** ครูใช้กิจกรรมอย่างหลากหลายเช่นกันโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเริ่มจากการฝึกพูดในกลุ่มใหญ่ (Whole

Group) ก่อน เพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา ครูจะเป็นผู้นำในการฝึก เช่น การเริ่มต้นจากการฝึกแบบควบคุม ให้นักเรียนได้จดจำรูปแบบของภาษาได้ เน้นความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก นักเรียนฝึกออกเสียงในระดับสูง-ต่ำในประโยคและลงเสียงหนักในคำต่างๆในบทสนทนาที่ครูกำหนดให้ ต่อจากนั้นจะมีการฝึกใช้การภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริง โดยทั่วไปแล้วจะมีการให้นักเรียนลองใช้สถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง โดยการสร้างบทสนทนาใหม่โดยเปลี่ยนคำบางคำ เช่น ชื่อ สถานที่ เวลา จากบทสนทนาที่ครูกำหนดให้ ในชั้นการฝึกเพิ่มเติมนี้ นักเรียนอาจฝึกด้วยการแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) หรือการใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) ครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้จะช่วยให้ครูและนักเรียนรู้ว่านักเรียนเข้าใจภาษาได้มากน้อยเพียงใด การฝึกกลุ่มย่อยโดยใช้การฝึกลูกโซ่ (Chain Drill) เพื่อให้โอกาสนักเรียนได้สื่อสารทุกคน การฝึกคู่ (Pair Work) เปลี่ยนกันถาม-ตอบ เพื่อสื่อสารตามธรรมชาติแล้วจึงให้นักเรียนฝึกเดี่ยว (Individual) โดยฝึกพูดกับครูทีละคน การฝึกเดี่ยวนี้ครูจะเลือกนักเรียนเพียง 2-3 คน เพื่อทำเป็นตัวอย่างในแต่ละครั้ง กิจกรรมขั้นนี้ใช้เวลา แต่นักเรียนจะได้ปฏิบัติจริง ครูเพียงแต่คอยกำกับดูแลให้การฝึกดำเนินไปอย่างมีความหมายและสนุกสนาน

การเสริมกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญในการสอนขั้นนี้ ครูควรให้การเสริมกำลังใจขณะที่นักเรียนกำลังทำกิจกรรมอยู่ด้วยการกล่าวคำชมหรือแสดงอาการชื่นชม ยกย่อง เพื่อสร้างความภูมิใจ กำลังใจ และแรงจูงใจ อย่างไรก็ตามหากนักเรียนพูดผิด ครูควรพูดให้กำลังใจในการพยายามทำให้ถูก ครูไม่ควรแสดงอาการว่าไม่พอใจอย่างยิ่งเพราะจะทำให้นักเรียนขาดกำลังใจและไม่อยากเรียน

5. ขั้นฝึกอิสระ (Free Stage) ขั้นนี้เป็นการฝึกซ้อมการแสดงละครแบบมีบทละคร (Scripts) ซึ่งครูแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มเขียนบทละคร (Script) โดยใช้โครงเรื่องจากนิทานพื้นบ้านของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนจำนวน 9 ประเทศ ได้แก่ ลาว พม่า กัมพูชา เวียดนาม สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และบรูไน ไม่รวมประเทศไทย ประเทศละ 1 เรื่อง กำหนดให้แต่ละกลุ่มเลือกกลุ่มละ 3 เรื่อง ตามความสนใจและเลือกไม่ซ้ำประเทศ ในการเขียนบทละครให้นักเรียนแต่ละกลุ่มใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคจากความรู้และประสบการณ์ของนักเรียนร่วมกับความรู้ใหม่จากที่เรียนมา รวมทั้งปรึกษาครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาซึ่งครูเชิญเป็นที่ปรึกษาประจำกลุ่มกลุ่มละ 1 คน ใช้เวลานอกเวลาเรียน ช่วงพักกลางวันและหลังเลิกเรียน

การนำเสนอการแสดงละคร กำหนดตารางการแสดงชั่วโมงละ 1 กลุ่มต่อ 1 เรื่อง เวียนกันไปจนครบ 9 เรื่อง เพื่อให้นักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้แสดงมีโอกาสชมการแสดงของกลุ่มเพื่อน

อย่างมีสมาธิ ไม่ต้องกังวลต่อการเตรียมตัวแสดงของกลุ่มตนและสามารถร่วมอภิปรายหลังการแสดงละครของกลุ่มเพื่อนได้อย่างเต็มที่

กิจกรรมการละคร (Dramatic Activities) หมายถึงกิจกรรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 ที่ผู้วิจัยจัดผู้เรียนเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมที่มีการกำหนดสถานการณ์และบทบาทเพื่อให้ผู้เรียนฝึกพูดพร้อมกับแสดงท่าทาง เช่นการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) เพื่อให้ผู้เรียนแสดงท่าทางขณะสื่อสารตามบทบาทที่ได้รับอย่างเข้าใจ การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) เพื่อให้ผู้เรียนจินตนาการตามสถานการณ์ที่แตกต่างและพูดสื่อความตามความหมายของสถานการณ์นั้น รวมทั้งใช้การแสดงละครแบบมีบทละคร (Scripts) โดยนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนมาประยุกต์ใช้ในการแสดงละครภาษาอังกฤษซึ่งผู้เรียนร่วมกันเขียนบทโดยผู้เรียนนำโครงเรื่องบทละครมาจากนิทานพื้นบ้านของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนจำนวน 9 ประเทศได้แก่ ลาว พม่า กัมพูชา เวียดนาม สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์และประเทศบรูไน ไม่รวมประเทศไทย ประเทศละ 1 เรื่อง แต่ละกลุ่มเลือกตามความสนใจโดยเลือกไม่ซ้ำประเทศกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางแก่ครู อาจารย์ ในการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ โดยใช้กิจกรรมการละคร เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ให้บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในการวางแผน ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ โดยใช้กิจกรรมการละคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กิจกรรมการละครในการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา
2. ปรัชญาการศึกษาสาขาพัฒนานิยม
3. หลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
4. แผนการจัดการเรียนรู้
5. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
6. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
7. กิจกรรมการละคร
8. ความพึงพอใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยภายในประเทศ
2. งานวิจัยต่างประเทศ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ได้รับความนิยมมากคือ แนวคิดของ แครชเชน (Kreshen, 1987 : 35 - 40) ซึ่งได้กล่าวถึงสมมติฐานการเรียนรู้ภาษาที่สองไว้ 5 ประการ สรุปได้ดังนี้

1. สมมติฐานเกี่ยวกับการเรียนและการรู้ภาษา (The Acquisition-Learning Hypothesis) มีสาระสำคัญว่า กระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองของคนเรามี 2 แบบ คือการรู้ภาษา (Languages Acquisition) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเหมือนกับการเรียนรู้ภาษาแม่ เป็นการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว (Subconscious) ผู้เรียนจะไม่ได้คิดว่ากำลังเรียนภาษาอยู่ เพราะมุ่งที่ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และไม่เน้นเรื่องกฎเกณฑ์ของภาษา จึงมักไม่รู้ว่าได้เรียนกฎเกณฑ์

ของภาษาไปแล้วและเมื่อได้ยินภาษาผิดจะรู้สึกได้ แต่ไม่สามารถบอกได้ว่าผิดกฎข้อไหน ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติและไม่เป็นทางการ ส่วนแบบที่สอง คือ การเรียนภาษา (Language Learning) เป็นการเรียนรู้อาณาภาษาแบบเป็นทางการในลักษณะที่รู้ตัว (Conscious) เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาเป็นหลัก ทำให้สามารถอธิบายกฎเกณฑ์ของภาษาได้ แต่ไม่มีการใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2. สมมติฐานเกี่ยวกับขั้นตอนในการเรียนรู้อาณาภาษาตามธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis) มีสาระสำคัญว่า การรู้ภาษานั้นเป็นไปอย่างมีขั้นตอน ผู้เรียนจะเรียนรู้โครงสร้างบางอย่างก่อนโครงสร้างอื่นๆ เช่น เด็กจะเรียนรู้หน่วยคำประเภทพหูพจน์ /-s/ และที่แสดงกริยาที่กำลังดำเนินอยู่ /-ing/ ก่อนที่จะเรียนรู้หน่วยคำ /-s/ ที่แสดงความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยาและการใช้ /'s/ ที่แสดงความเป็นเจ้าของ

3. สมมติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบภาษา (The Monitor Hypothesis) มีสาระสำคัญว่า การรู้ภาษา และการเรียนภาษานำไปใช้ประโยชน์ได้ต่างกัน โดยที่การเรียนรู้อาณาภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตจริงได้อย่างคล่องแคล่ว ส่วนการเรียนภาษามีประโยชน์ช่วยในการตรวจสอบความถูกต้องของภาษาหรือทำหน้าที่เป็นกลไกทดสอบภาษา ในชีวิตประจำวันการเรียนภาษาซึ่งเป็นการเรียนกฎเกณฑ์นำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่มากนัก เพราะมีเงื่อนไข 3 ประการ คือ ต้องใช้เวลาสำหรับการตรวจสอบทำให้พูดได้ช้า ต้องมุ่งความสนใจไปที่รูปแบบภาษาทำให้เนื้อหาที่จะพูดมีความสำคัญลดลงไป และต้องรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาซึ่งมีอยู่มากมายจึงเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก

4. สมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) มีสาระสำคัญว่าข้อมูลทางภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนต้องเป็นข้อมูล que ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ (Comprehensible Input) เป็นข้อมูลที่มีความหมาย มีเนื้อหาที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับผู้เรียน โดยที่เนื้อหาของข้อมูลภาษาต้องมีความรู้หรือเพิ่มระดับความรู้ในลักษณะ $i+1$ ขึ้นไปเรื่อยๆ

5. สมมติฐานเกี่ยวกับการกรองทางจิตใจ (The Affective Filter Hypothesis) มีสาระสำคัญว่า ปัจจัยที่สำคัญมากประการหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้อาณาภาษาที่สอง คือ ปัจจัยด้านเจตคติ อาทิเช่น แรงจูงใจ ความวิตกกังวล ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมหรือขัดขวางการเรียนรู้อาณาภาษาของผู้เรียนได้ แม้ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลที่เขาสามารถเข้าใจได้ก็ตาม

จากสมมติฐานทั้ง 5 ประการ สรุปได้ว่า การเรียนรู้อาณาภาษาที่สองนั้น มีการเรียนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ การรู้ภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และ จะช่วยในการตรวจสอบความถูกต้องของภาษาแต่ยังมีปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้อาณาภาษาที่สอง คือ ข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ และเจตคติของผู้เรียน หมายถึงผู้เรียนควรมีความวิตกกังวลน้อย มีแรงจูงใจสูง นอกจากนี้เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ ความถนัดและวัยของผู้เรียน ฯลฯ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญเช่นกัน

ยึดกิจกรรมเป็นสำคัญ (Child-Centered Curriculum or Activity-Centered Curriculum) เนื้อหาเป็นส่วนประกอบของหลักสูตรที่ทำให้เข้าใจตัวเอง สังคม และประเมินประสบการณ์ของตนเองให้ดีขึ้น เนื้อหาที่ได้รับความสนใจเป็นพิเศษ คือ สังคมศึกษาและวิชาการสื่อความหมายเพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (ภาษา) นอกจากนี้วิชาหรือเนื้อหาที่เกี่ยวกับสภาพและปัญหาต่างๆ ของสังคมก็จะได้รับการสนับสนุนให้จัดสอนในสถาบันการศึกษาด้วย

2.2.2 ครู ครูในปรัชญาสาขานี้ ทำหน้าที่คือ การเตรียม การแนะนำ และการให้คำปรึกษาเป็นหลักสำคัญ ครูอาจจะเป็นผู้รู้ แต่ไม่ควรไปกำหนดหรือกะเกณฑ์ (Dictate) ให้ผู้เรียนทำตามอย่างหรือควรเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เข้าใจ และเห็นจริงด้วยตัวเอง

บทบาทที่สำคัญของครู คือ ครูจะต้องเป็นผู้กระตุ้น หนุน และหนี โดยในระยะแรกครูจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนได้สนใจด้วยตนเอง ได้ศึกษา เรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเอง เมื่อผู้เรียนสนใจแล้ว ครูก็ต้องเป็นแรงหนุน คือ คอยให้คำปรึกษา ให้กำลังใจผู้เรียนอยู่เสมอ เมื่อผู้เรียนทำเองได้แล้ว ครูจึงควรจะหนีออกให้ผู้เรียนทำเอง เรียนรู้เอง คอยดูแลอยู่ห่างๆ

ลักษณะของครูตามปรัชญาสาขานี้จะต้องมีบุคลิกที่ดี เห็นอกเห็นใจและเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนรู้จักคิดแปลงและปรับปรุงสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียนและกิจกรรมในห้อง ครูจะต้องเป็นผู้วางแผน ประสานงานให้ผู้เรียนสนใจและร่วมมือกันทำงานมากกว่าครูทำเสียเอง อย่างไรก็ตาม ครูก็ยังมีควมรับผิดชอบอยู่และจะต้องดูแลความเรียบร้อยอยู่

2.2.3 ผู้เรียน ปรัชญาสาขานี้ให้ความสำคัญกับตัวผู้เรียนมาก เพราะถือว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงหรือลงมือทำด้วยตนเอง (Learning by Doing) ดังนั้นผู้เรียนจึงมีอิสระที่จะเลือกตัดสินใจด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนและมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่ตนเองสนใจได้มากขึ้น เป็นการทำงานร่วมกัน (Participation) เพื่อให้การเรียนการสอนตรงตามความต้องการของผู้เรียนเหมาะสมตามความถนัดและความสามารถของผู้เรียนมากขึ้น

2.3 กระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอนตามปรัชญานี้ถือหลักว่า ผู้เรียนควรมีบทบาทด้วยตนเองให้มากที่สุด การเรียนควรเป็นเรื่องของการกระทำ (Doing) มากกว่า รู้ (Knowing) ผู้เรียนจะต้องกระตือรือร้นในการเรียนมากกว่าคอยแต่รับหรืออยู่เฉย ครูจะเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้รู้จักที่จะแก้ไขปัญหาของตนเองและของสังคมดังพอจะสรุปกระบวนการเรียนการสอนเป็นข้อๆได้ คือ

- (1) การเรียนการสอนเน้นที่ความสนใจและความถนัดของผู้เรียน
- (2) การเรียนการสอนควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน
- (3) ครูเป็นผู้จัดสิ่งแวดล้อมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง

ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ใต้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของ สถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

สาระสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลก ได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. **ภาษาเพื่อการสื่อสาร** การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อย่างเหมาะสม

2. **ภาษาและวัฒนธรรม** การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. **ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น** การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. **ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก** การใช้ภาษาต่างประเทศใน สถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจาก สื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ด 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ด 2 .1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ด 2 .2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ด 3 .1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ด 4 .1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ด 4 .2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น ถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่เสียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่เสียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟัง

และอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ ส่วนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

6. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษา และอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายใต้วงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน) ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า เป็นสาระที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบ

อาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาระภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ในการฟัง-พูด แลกเปลี่ยนข้อมูล ตีความ นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก ความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ รวมทั้งผู้เรียนยังสามารถใช้ภาษาอังกฤษ ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย

4. แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้สอนเพื่อใช้เป็นเครื่องนำทาง หรือวางแผนในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีเป้าหมายและส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

4.1 ความหมายของแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (ม.ป.ป. : 2) ได้ให้ความหมายของแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ คือโครงการหรือแผนการที่จัดไว้เพื่อทำการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง เพื่อให้การสอนเกิดประสิทธิภาพ

สุวิทย์ มูลคำ (2549 : 58) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือแผนการเตรียมการสอนหรือการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่างๆมากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ในขณะที่อำนาจ เกาตระกูล (2553 : 78) กล่าวว่าแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ คือเข็มทิศช่วยชี้ทางให้การเรียนการสอนบรรลุสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนดไว้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูงสุด

สรุปได้ว่าแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ คือแนวการดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

4.2 ประโยชน์ของแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้

การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีจะทำให้ผู้สอนสามารถดำเนินกิจกรรมได้ตามขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ

ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน (2552 : 190 - 191) กล่าวถึงประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีประโยชน์ต่อผู้สอนดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนสามารถดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือมีทักษะตามจุดประสงค์
2. ช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดลำดับความสำคัญและความต่อเนื่องของสาระเนื้อหาวิชาในบทเรียนได้อย่างเหมาะสม

3. ช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนมีความมั่นใจ
4. ช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่อและอุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสม
5. ช่วยให้ผู้สอนสามารถกำหนดการประเมินความรู้ของผู้เรียน

ส่วน อำนวยการ ภาควิชา (2553 : 79) กล่าวถึงประโยชน์ของแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้สอนไว้ดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนได้มีการศึกษาหลักสูตรรายวิชาที่ต้องสอนและมีการวิเคราะห์หลักสูตร ก่อนลงมือเขียนแผนการสอน
2. ทำให้ผู้สอนสามารถเลือกกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัติได้สอดคล้องและเหมาะสมกับจุดประสงค์

จากประโยชน์ของแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้น จะเห็นว่าแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ในชั้นเรียนได้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 ส่วนประกอบของแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำ (2549 : 63) กล่าวว่าแผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วยส่วนประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ส่วนนำหรือหัวแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นส่วนประกอบที่แสดงให้เห็นภาพรวมของแผนฯว่าเป็นแผนฯในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด ใช้กับผู้เรียนระดับชั้นใด เรื่องอะไร ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมนานเท่าใด

ส่วนที่ 2 ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. สาระ
2. มาตรฐานการเรียนรู้
3. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
4. ผลการเรียนรู้
5. สาระสำคัญ
6. จุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย
 - จุดประสงค์ปลายทาง
 - จุดประสงค์นำทาง
7. สาระการเรียนรู้/ เนื้อหา
8. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้
9. สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้
10. การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย
 - วิธีการประเมิน
 - เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

- เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน

ส่วนที่ 3 ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย
บันทึกผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้
เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ จะเห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีส่วนประกอบที่บอกให้ทราบถึง วิชาที่สอน นักเรียนชั้นใด ใช้เวลาเท่าใด มีจุดประสงค์อย่างไร สอดคล้องกับหลักสูตรข้อใด มีเนื้อหาอะไรบ้าง จัดกิจกรรมอย่างไร วัดและประเมินผลด้วยวิธีไหน และมีเอกสารประกอบการสอนอะไรบ้าง ซึ่งผู้วิจัยได้นำส่วนประกอบเหล่านี้ไปปรับใช้ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละครเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้

5. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

5.1 ความเป็นมา

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) พัฒนาขึ้นครั้งแรกในแถบอเมริกาเหนือและยุโรปในช่วงปี 1970 (ฐปทอง กว้างสวัสดิ์, 2549) ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวมีผู้อพยพเป็นจำนวนมากในยุโรป สมาพันธ์ยุโรป (Council of Europe) จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาที่สองที่เน้นหน้าที่ของภาษาและการสื่อความหมาย (Functional Notional Syllabus Design) เพื่อช่วยให้ผู้อพยพสามารถใช้ภาษาที่สองในการสื่อสารได้ ส่วนใน อเมริกาเหนือ ไฮมส์ (Hymes, 1978) เป็นคนคิดแนวการสอนนี้ขึ้นมาและใช้คำว่า “ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร” (Communicative Competence) ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ทางด้านสังคม (Social Interaction) โดยเฉพาะการพูดถือว่าเป็นความสามารถทางด้านภาษาที่สำคัญ ซึ่งการพูดอาจไม่ถูกหลักไวยากรณ์แต่สื่อความหมายได้ และเหมาะสมกับสถานการณ์ (Savignon, 1991)

เป้าหมายของการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ทักษะทางภาษา (Language Skill) และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Ability) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างภาษาและนำความรู้นั้นมาใช้ประโยชน์เพื่อการสื่อสาร (Canale, & Swain, 1980 ; Widdowson, 1978)

5.2 องค์ประกอบของความสามารถด้านการสื่อสาร

คเนล และสเวน (Canale, & Swain, 1980) และเซวิกนอน (Savignon, 1991) ได้แยกองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

5.2.1 ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Grammatical Competence) หมายถึง ความรู้ทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค การสะกดและการออกเสียง

5.2.2 ความสามารถด้านสังคม (Socio-Linguistic Competence) หมายถึง การใช้คำและโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่างๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น

5.2.3 ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของเนื้อความ (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

5.2.4 ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จโดยเฉพาะ การพูด ผู้พูดมีกลวิธีที่จะทำให้การสนทนาคล่องแคล่วมากขึ้น โดยการใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดไม่รู้ เป็นต้น

5.3 บทบาทของผู้เรียน (Learner Role)

ริชาร์ด และ โรเจอร์ (Richards, & Rogers, 1995) อธิบายบทบาทของผู้เรียนว่า ผู้เรียนคือผู้ปรึกษา (Negotiator) การเรียนรู้เกิดจากการปรึกษาหารือในกลุ่มผู้เรียน โดยผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ จุดมุ่งหมายหลักในการทำกิจกรรมกลุ่ม คือเพื่อให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักการให้พ้อๆกับการรับ

5.4 บทบาทของผู้สอน (Teacher Role)

ริชาร์ด และ โรเจอร์ (Richards, & Rogers, 1995) อธิบายบทบาทของผู้สอนว่า ผู้สอนมีบทบาทที่สำคัญ 3 บทบาท คือ ผู้ดำเนินการ (Organizer, Facilitator) มีหน้าที่เตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรม ผู้แนะนำหรือแนะแนว (Guide) มีหน้าที่ให้คำแนะนำขั้นตอนและกิจกรรมต่างๆ และเป็นผู้วิจัยและผู้เรียน (Researcher, Learner) เรียนรู้พฤติกรรมและการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน นอกจากนั้นผู้สอนอาจมีบทบาทอื่นๆ เช่น ผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) ผู้จัดการกระบวนการกลุ่ม (Group Process Manager) ผู้สอนที่ใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นผู้สอนที่เป็นศูนย์กลางน้อยที่สุด (Less Teacher Centered) มีหน้าที่ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร และในช่วงที่ผู้เรียนทำกิจกรรมผู้สอนต้องกระตุ้นให้กำลังใจช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เป็นการเชื่อมช่องว่างระหว่างความสามารถทางไวยากรณ์ และความสามารถทางด้านสื่อสารของผู้เรียน

5.5 บทบาทของสื่อการเรียนการสอน (Role of Instructional Material)

ริชาร์ดและโรเจอร์ (Richards, & Rogers, 1995) อธิบายบทบาทของสื่อการเรียนการสอนว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจำเป็นต้องใช้สื่อที่หลากหลาย เพราะสื่อมีความสำคัญต่อการเรียนที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน หรือการเรียนแบบร่วมมือและการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สื่อที่สำคัญ 3 ชนิด ดังนี้

5.5.1 เนื้อหา (Text) ในปัจจุบันมีตำราเรียนจำนวนมากมายที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การออกแบบตำราเรียน กิจกรรมและเนื้อหาแตกต่างจากตำราที่แต่งขึ้นมาเพื่อสอนไวยากรณ์ หนังสือเรียนที่ใช้สำหรับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไม่มีแบบฝึกหัด (Drill) หรือโครงสร้างประโยคมากมายส่วนมากประกอบไปด้วยข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติ หรือทำกิจกรรมคู่ หรืออาจกำหนดเรื่อง (Theme) ที่จะเรียน แล้วมีกิจกรรมที่ออกแบบขึ้นมาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้นๆ

5.5.2 งานหรือกิจกรรม (Task) หมายถึง เกมต่างๆ เช่น บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง กิจกรรมการสอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูล (Gap Conversation) กิจกรรม Jigsaw ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่ม

5.5.3 สื่อที่เป็นของจริง (Realia) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นการใช้สื่อสภาพจริง (Authentic Material) เช่น บ้ายประกาศโฆษณา หนังสือพิมพ์รูปภาพ แผนที่ เป็นต้น

5.6 กิจกรรมการเรียนการสอน

นูแนน และ แลมบี (Nunan, & Lamb, 1996) อธิบายลักษณะกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง หรือการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย ส่วนมากเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information Sharing) และการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวคิด (Approach) มากกว่าวิธีสอน (Method) เพราะส่วนมากแล้วกล่าวถึงแนวคิดที่กว้างๆยึดหยุ่นตามความต้องการและสิ่งแวดล้อมของผู้เรียน

บิลาช (Bilash, 2000) ได้เสนอแนวคิดในการออกแบบกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร เรียกว่า การออกแบบกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามเกณฑ์ของบิลาช (Bilash's Criteria for Communicative Activities-BCCA) เพื่อประเมินกิจกรรมที่ผู้สอนใช้ในชั้นเรียนว่ากิจกรรมนั้นๆ เป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสารหรือไม่อย่างน้อยเพียงใด ประกอบไปด้วย 11 เกณฑ์ดังนี้

1. กิจกรรมนั้นส่งเสริมหน้าที่ของภาษา (Function of Language)
2. กิจกรรมนั้นใช้สื่อสภาพจริง (Authentic Material)
3. กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งทักษะ การฟัง พูด อ่านและเขียน

4. กิจกรรมนั้นมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างอื่นนอกเหนือจากคำศัพท์และหลักไวยากรณ์
5. กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนเป็นทั้งผู้พูดและผู้ฟัง
6. กิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหา
7. กิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน
8. กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดและทัศนคติส่วนตัว
9. กิจกรรมนั้นเกิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์
10. กิจกรรมนั้นเมื่อผู้เรียนปฏิบัติแล้วเกิดการเสี่ยงภัยต่ำ (Low Risk) และเกิด

ความปลอดภัยสูง (High Security) หมายถึง กิจกรรมนั้นเหมาะสมกับ ความสามารถของผู้เรียนปฏิบัติได้โดยไม่ผิดพลาดมาก สร้างความมั่นใจ ลดความวิตกกังวล

11. กิจกรรมนั้นสนุกสนานน่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากร่วมกิจกรรม
สรุปลักษณะพื้นฐานของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีดังนี้

1. เน้นการเรียนภาษาเป้าหมาย (Target Language) โดยวิธีสื่อสารผ่านการปฏิสัมพันธ์
2. เน้นการใช้สื่อและเนื้อหาสภาพจริง (Authentic Material)
3. เน้นทั้งทักษะภาษา (Language Skill) และกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process)
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน (ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง)
5. เชื่อมระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนและการใช้ภาษาในห้องเรียน

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งทักษะ การฟัง พูด อ่านและเขียน กิจกรรมสร้างความสนุกสนาน น่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากร่วมกิจกรรม สร้างความมั่นใจและลดความวิตกกังวลในการเรียนหรือการทำกิจกรรม การเรียนรู้ เกิดจากการปรึกษาหารือในกลุ่มผู้เรียน โดยผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และที่สำคัญกิจกรรมต้องเกี่ยวกับใช้ภาษาในชีวิตประจำวันโดยใช้สื่อของจริง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ไปใช้นอกชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

6.1 ความหมายของการพูด

นักภาษาศาสตร์และผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหลายท่านให้ความหมายของการพูดไว้ดังนี้

ปิยธิดา วงศ์ไชย (2547) ได้ให้ความหมายของการพูดว่าการพูดหมายถึงพฤติกรรมการสื่อสารที่ประกอบด้วยเสียงและรหัสต่างๆ เพื่อสื่อความรู้สึกและความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟังเข้าใจ

พระมหาอดร สุทธิญาโณ, และ บุญถม ศรีสมพันธ์ (2551 : 107) กล่าวว่า การพูดคือการสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำนำเสียง รวมทั้งอากัปกริยาท่าทางของผู้พูดอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการให้ผู้ฟังรับรู้และตอบสนองตรงตามจุดมุ่งหมายที่ผู้พูดตั้งใจไว้

ฟินอคคิโอโร และบรัมฟิต (Finocchiaro, & Brumfit, 1983 : 140) กล่าวว่า การพูดเป็นปฏิกริยาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันระหว่างสิ่งที่จะพูด สถานการณ์ของการพูด การปรับเปลี่ยนอวัยวะในการพูดได้ถูกต้องเหมาะสม การใช้คำพูด กฎเกณฑ์ด้านไวยากรณ์ ความหมายและวัฒนธรรมให้เหมาะสม รวมทั้งความไวต่อการรับรู้การเปลี่ยนแปลงของคู่สนทนา ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้ เป็นปฏิกริยาที่สัมพันธ์กันทั้งทางด้านสมองและร่างกาย ซึ่งจะต้องเกิดขึ้นอย่างทันทีและพร้อมกัน ในการพูดนั้นผู้พูดต้องส่งสารโดยใช้ภาษาพูดที่เหมาะสม มีการเน้นเสียง การออกเสียงสูงต่ำ รวมทั้งการแสดงสีหน้า ท่าทาง เป็นเครื่องช่วยในการแสดง ความหมายของสิ่งที่พูดถึง ผู้ฟังจึงจะสามารถเข้าใจสารที่ผู้พูดส่ง และในบางครั้งภาษาพูดอาจจะขาดความสมบูรณ์ หรือไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ซึ่งตรงกันข้ามกับภาษาที่ใช้ในการเขียนที่ประโยคต่างๆ ต้องสมบูรณ์ถูกต้อง ผู้อ่านจึงจะเข้าใจได้ กล่าวได้ว่า ทักษะการฟัง และการพูด เป็นทักษะที่ต่าง ก็มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Byrne, 1987 : 8 - 9)

สรุปได้ว่าการพูดเป็นปฏิสัมพันธ์ของคน 2 คน ขึ้นไปโดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลางเพื่อสื่อสารความหมายตามความต้องการของผู้พูด

6.2 กิจกรรมการสอนพูด

ในการสอนทักษะพูดมีผู้เสนอแนะเทคนิคการสอนไว้หลายเทคนิค เช่น เบิร์น (Byrne, 1987 : 1) ได้เสนอเทคนิคการสอนทักษะพูดภาษาอังกฤษ ในหนังสือ "Teaching Oral English" ดังนี้ คือ

การใช้บทสนทนา (Dialogues)

แบบฝึกพูด (Drills)

การถาม-ตอบ (Question and Answer)

เกมภาษา (Language Games)

การอภิปราย (Discussion-Making Activities)

แบบสอบถาม (Questionnaires and Quiz)

กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-Solving Activities)

กิจกรรมการละคร (Drama Activities) เช่น การแสดงทำใบ้ (Mine) บทบาทสมมุติ (Role-Play) สถานการณ์จำลอง (Simulation)

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นว่ากิจกรรมการละครเป็นกิจกรรมที่ใช้ในการสอนทักษะการพูดที่น่าสนใจเพราะในกิจกรรมการละครยังมีกิจกรรมย่อยที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม

6.3 การประเมินผลทักษะการพูด

ลม่อม ศรีเจริญ (2544 อ้างถึงใน ปิยธิดา วงศ์ไข, 2547) ได้สรุปแนวทางการประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดของนักเรียนจากแบบประเมินตามมาตราส่วนของ The Schulz Communicative Competence Scale และ The Foreign Institute Scale และ The Bartz Sclae คือ ความคล่องแคล่ว ความสามารถในการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ คำศัพท์ที่ใช้ในการสื่อสาร โครงสร้างไวยากรณ์ สำเนียง และความพยายามในการสื่อสาร ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว

- 1.1 พูดตะกุกตะกัก ไม่ปะติดปะต่อกันจนไม่สามารถสื่อสารได้ 0 คะแนน
- 1.2 พูดซ้ำมาก ไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้นๆ หรือประโยคที่ใช้กันอยู่ประจำ ได้ 1 คะแนน
- 1.3 มีความลังเลบ่อย และพูดตะกุกตะกัก บางประโยคไม่สมบูรณ์ ได้ 2 คะแนน
- 1.4 มีความลังเลในการพูดบางครั้งบางคราว มีตะกุกตะกักบ้าง เพราะพูดใหม่และต้องจัดเรียงคำใหม่ ได้ 3 คะแนน
- 1.5 พูดได้อย่างสบายและราบรื่น แต่ยังรู้ว่าไม่ใช่เจ้าของภาษาเมื่อพิจารณาจากความเร็วและความสม่ำเสมอของการพูด ได้ 4 คะแนน
- 1.6 พูดได้ทุกหัวข้ออย่างสบายและราบรื่นคล้ายเจ้าของภาษา ได้ 5 คะแนน

2. ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ

- 2.1 ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เรียนพูดเป็นส่วนมาก ได้ 0 คะแนน
- 2.2 เข้าใจเพียงเล็กน้อยที่เป็นส่วนย่อยๆ หรือคำเดี่ยวๆ ได้ 1 คะแนน
- 2.3 เข้าใจบางคำกล่าวและบางวลี ได้ 2 คะแนน
- 2.4 เข้าใจเอกัตถประโยค (Simple sentence) ที่สั้นๆ ได้ 3 คะแนน
- 2.5 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดเป็นส่วนใหญ่ ได้ 4 คะแนน
- 2.6 เข้าใจคำที่ผู้เรียนพูดมาทั้งหมด ได้ 5 คะแนน

3. ไวยากรณ์

- 3.1 คำพูดที่พูดเกือบทั้งหมดไม่ถูกต้อง ได้ 0 คะแนน
- 3.2 มีคำพูดที่ถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษาอย่างจำกัด ได้ 1 คะแนน
- 3.3 มีคำพูดที่ถูกต้องบ้าง แต่ยังมีปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษา ได้ 2 คะแนน
- 3.4 มีคำพูดที่ถูกต้องพอสมควร แต่เมื่อฟังแล้วเข้าใจ ได้ 3 คะแนน
- 3.5 มีคำพูดที่ถูกต้องเป็นส่วนมาก มีปัญหาโครงสร้างทางภาษาน้อยมาก ได้ 4 คะแนน
- 3.6 คำพูดถูกต้องทั้งหมด ใช้โครงสร้างถูกต้องทั้งหมด ได้ 5 คะแนน

4. สำเนียง

- 4.1 ออกเสียงผิดๆจนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจบ่อยครั้ง ได้ 0 คะแนน
- 4.2 ออกเสียงผิดมากบ่อยครั้ง และลงเสียงหนักเบาผิดที่ ได้ 1 คะแนน
- 4.3 สำเนียงยังเป็นไทย ทำให้ต้องตั้งใจฟัง และการออกเสียงผิดบ่อยครั้ง ได้ 2 คะแนน
- 4.4 สำเนียงยังเป็นไทยอยู่บ้างและออกเสียงผิดบางครั้ง แต่ก็ยังสามารถเข้าใจได้ ได้ 3 คะแนน
- 4.5 ออกเสียงไม่ผิดเด่นชัด แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา ได้ 4 คะแนน
- 4.6 ออกเสียงคล้ายเจ้าของภาษาแทบจะไม่มีสำเนียงไทย ได้ 5 คะแนน

5. คำศัพท์

- 5.1 ใช้คำศัพท์ได้อย่างจำกัดในประโยคสนทนาต่างๆ ได้ 0 คะแนน
- 5.2 ใช้คำศัพท์ได้อย่างจำกัดในการสนทนาในเรื่องชีวิตประจำวัน ได้ 1 คะแนน
- 5.3 ใช้คำศัพท์ได้มากขึ้นแต่ยังมีขีดจำกัดในการใช้ที่เหมาะสมในการสนทนา ได้ 2 คะแนน
- 5.4 ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมตามหัวข้อเรื่องที่สนทนา ได้ 3 คะแนน
- 5.5 ใช้คำศัพท์ได้กว้างขวางในสถานการณ์ต่างๆ ได้ 4 คะแนน
- 5.6 ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม และหลากหลายในสถานการณ์ต่างๆ ได้ 5 คะแนน

6. ความพยายามในการสื่อสาร

- 6.1 หยุดเงียบเป็นเวลานาน ไม่ใช้ความพยายามที่จะพูดให้จบ ได้ 0 คะแนน

- 6.2 พยายามที่จะสื่อสารน้อยมาก แต่ยังขาดความกระตือรือร้น
ได้ 1 คะแนน
- 6.3 พยายามที่จะสื่อสารบ้าง แต่ยังไม่แสดงความสนใจน้อย ได้ 2 คะแนน
- 6.4 พยายามที่จะสื่อสารมากขึ้น แต่ไม่รู้จักใช้ท่าทางหรือสีหน้าประกอบ
ได้ 3 คะแนน
- 6.5 พยายามที่จะสื่อสารอย่างมาก และรู้จักใช้ท่าทางช่วย ได้ 4 คะแนน
- 6.6 พยายามเป็นพิเศษที่จะสื่อสาร โดยใช้ภาษาพูดและท่าทางเพื่อ
แสดงออก ได้ 5 คะแนน

ในส่วนของการประเมินความสามารถในการพูดในการปฏิบัติงาน วิลลิส (Willis, 1996) กล่าวว่านักเรียนมีส่วนร่วมในงานประเมินหรือการทดลองจึงต้องเน้นด้านการพูดสนทนาติดต่อสื่อสารและภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานไว้คือ

1. ภาษาที่เกิดขึ้นทันทีขณะปฏิบัติงาน (Spontaneous Language)
2. ภาษาที่เตรียมพร้อมเพื่อการนำเสนอหน้าชั้นเรียน (Planned Language)

จากเกณฑ์การประเมินการพูดข้างต้น สรุปได้ว่า เกณฑ์การวัดผลสามารถทำได้หลายวิธีการ อาจทำได้โดยสังเกตจากการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียน การวัดทักษะทางตรงซึ่งเป็นการวัดทักษะการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นทันทีจากการปฏิบัติและการวัดทางอ้อม รวมถึงการกำหนดเกณฑ์การวัด การให้คะแนนกับนักเรียนเพื่อทำค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของคะแนนที่ได้เชื่อถือได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์จากมาตราส่วนของ The Schulz Communicative Competence Scale และ The Foreign Institute Scale และ The Bartz Scale มาปรับเพื่อใช้เป็นแบบบันทึกเก็บคะแนนวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลอง

7. กิจกรรมการละคร

กิจกรรมการละคร เป็นกิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ชื่อต่างๆ กัน เช่น Creative Play Activities, Drama Techniques, Drama Activities เป็นต้น แต่ลักษณะของกิจกรรมย่อยที่ใช้ เป็นการผสมผสานระหว่างกิจกรรมต่างๆ เช่น จัดกิจกรรมการละครโดยใช้การแสดงท่าไม้ (Mime) บทบาทสมมุติ (Role-Playing) การแสดงสด (Improvisation) การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) เกมทางภาษา (Language Games) การเล่าเรื่อง (Story Telling) การแสดงละครเป็นเรื่อง (Dramatization) (นิตยา ประพฤติกิจ, 2526 : 5 - 6)

7.1 ความหมายของกิจกรรมการละคร

แม้จะมีผู้เรียกชื่อกิจกรรมการละครแตกต่างกัน แต่ความหมายของกิจกรรมการละครก็มีส่วนคล้ายกัน ดังเช่น

วிரรอง เทพสุริยวงศ์ (2547 : 3) กล่าวว่า กิจกรรมการละคร หมายถึง กิจกรรมที่จัดเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ มีการกำหนดสถานการณ์และบทบาทเพื่อให้ผู้เรียนฝึกพูด พร้อมกับแสดงท่าทาง เช่น ใช้เกมการละครเพื่อส่งเสริมความมั่นใจ ฝึกการแสดงออก ทางอารมณ์ สีหน้าและท่าทาง ใช้ภาษาละครใบ้ ใช้สถานการณ์จำลอง

เยาวลักษณ์ ญาณสุภาพ (2550 : 12) ให้ความหมายไว้ว่า กิจกรรมการละคร หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมการแสดงออกซึ่งความรู้สึก ความคิด จินตนาการ การใช้ภาษาด้วยวิธีการทางการละคร ได้แก่ เกม การแสดงท่าใบ้ สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ การเล่าเรื่อง การแสดงละครสด ซึ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและเป็นแรงหนุนที่ดีในการพัฒนาตนเอง สร้างความเชื่อมั่น ตลอดจนส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มด้วยความสามัคคีความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่อบอุ่นและมีความสุข

สเตวิก (Stevick, 1979 : 201) ให้ความหมายว่า เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ เพราะผู้เรียนแสดงบทบาทไปตามจินตนาการ และสร้างบุคลิกลักษณะของตนไปตามบทบาทของตัวละครในสถานการณ์ที่กำหนดมา

โฮลเดน (Holden, 1981 : 1) ได้ให้ความหมายกิจกรรมการละคร ว่าเป็นกิจกรรมทุกชนิดที่มีการสมมุติ (Let's pretend) เป็นการประยุกต์เอาศิลปะการแสดงมาใช้ในการเรียนการสอนภาษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาด้วยการเลียนแบบ และการแสดงท่าทาง ได้แสดงออกถึงความรู้สึก ลักษณะนิสัยของตัวเอง หรือของบุคคลอื่นตามสถานการณ์ที่สมมุติหรือจินตนาการขึ้น เป็นการจัดเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนก่อนที่จะได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

ในทำนองเดียวกัน โดกิล (Dougill, 1987 : 34 - 35) ได้ให้ความหมายว่า กิจกรรมการละครเป็นเครื่องมือสอนภาษาอย่างหนึ่งที่มีรูปแบบเฉพาะตัวเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาภาษา ในด้านการศึกษา การละครช่วยกระตุ้นความเป็นจริง พัฒนาการแสดงออกของแต่ละบุคคล เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ

ในขณะที่เดวิส (Davies, 1990 : 90) กล่าวว่า กิจกรรมการละคร (Dramatic Activities) สามารถใช้เป็นแรงหนุนในการเรียนรู้ของเด็ก ถ้าครูรู้จักใช้กิจกรรมการละครเป็นเครื่องช่วยสอนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อบูรณาการกระบวนการต่างๆ ประกอบเข้าด้วยกัน เห็นส่วนเดียวกัน สามารถนำไปพิจารณาร่วมกับสถานการณ์พัฒนาการของผู้เรียน โดยบูรณาการด้านการละครสามารถนำมาดัดแปลงในการเรียนรู้ส่วนบุคคลได้ แต่ละบุคคลมีความเกี่ยวพันเนื่องจากแรงผลักดันภายนอกและแรงผลักดันภายใน แรงผลักดันภายในเป็นส่วนแสดงความแตกต่างระหว่างบุคคล การใช้กิจกรรมการละครเป็นเสมือนแรงผลักดันภายนอก ครูที่สามารถจัดให้มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียนและการเรียนรู้ของผู้เรียนก็จะเป็นประโยชน์ยิ่ง

ฟิลลิปส์ (Phillips, 1999 : 5) ให้ความหมายว่า เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตและกระบวนการเรียนรู้ภาษา ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางด้านบุคลิกภาพของตนเอง โดยอาศัยการแสดงเข้าช่วย

มาลีย์ และ ดัฟฟ์ (Maley, & Duff, 2001 : 1) ให้ความหมายว่า กิจกรรมการละคร หมายถึง กิจกรรมหลากหลายที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้บุคลิกลักษณะส่วนตัวที่จะสร้างสรรค์องค์ประกอบของภาษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชั้นเรียน กิจกรรมเหล่านี้นำมาซึ่งความสามารถโดยธรรมชาติของแต่ละบุคคลที่จะเลียนแบบ ลอกเลียนและแสดงออกโดยผ่านการวางลีลาท่าทางและความจำ นอกจากนี้กิจกรรมดังกล่าวยังดึงความสามารถของผู้เรียนในการใช้จินตนาการ ความทรงจำและศักยภาพที่จะนำประสบการณ์ต่างๆในอดีตมาประกอบเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตได้

สรุปได้ว่า กิจกรรมการละคร เป็นกิจกรรมที่อยู่ในโลกแห่งการสมมติ โดยผู้เรียนต้องสมมติตนเองตามบทบาทภายใต้สถานการณ์ที่สร้างขึ้น ซึ่งประยุกต์มาจากการสอนการละครบนเวที เพื่อใช้สอนทักษะการฟัง-พูด ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนเองในการสนทนาประกอบท่าทางอย่างเป็นทางการเป็นธรรมชาติมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษานั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสมจริง

7.2 การละครในชั้นเรียนภาษาต่างประเทศ

ในการสอนภาษาต่างประเทศมีผู้กล่าวถึงกิจกรรมการละครในชั้นเรียนและได้นำกิจกรรมการละครมาใช้สอนภาษา ได้แก่

วิงรอน เทพสุริยวงศ์ (2547 : 3) กล่าวว่า ละครในชั้นเรียนภาษามุ่งเน้นการพัฒนาด้านการสื่อสารระหว่างผู้เรียนเพื่อผลประโยชน์โดยตรงของผู้เรียนหรือผู้ร่วมกิจกรรมจากการแสดง การสื่อสารและการรับสาร ส่วนละครเวทีมุ่งเน้นที่ผู้ชมในการรับรู้และได้ประโยชน์จากการแสดงเรื่องราวโดยผ่านนักแสดง

ส่วนสุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2552 : 64) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงละครว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ โดยการผู้เรียนแสดงละครซึ่งเป็นเรื่องราวที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามเนื้อหาและบทละครที่ได้กำหนดไว้ตั้งแต่ต้นจนจบ ซึ่งผู้เรียนจะต้องแสดงบทบาทหรือสมมติว่าตนเองเป็นหรือแสดงเป็นตัวเขาเองหรือบุคคลอื่นหรือตัวละครตัวใดตัวหนึ่งโดยจะต้องแสดงบทบาทการใช้ภาษา แสดงสีหน้า ท่าทางกับการเคลื่อนไหวประกอบการเล่นตามบทละครที่แต่งไว้เรียนร้อยแล้ว และผู้แสดงจะไม่เอาบุคลิกภาพและความรู้สึกนึกคิดของตนเองเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งจะมีส่วนทำให้เกิดความเสียหายต่อการแสดงบทบาทนั้นๆ วิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการที่จะเข้าใจในความรู้สึก เหตุผลและพฤติกรรมของผู้อื่นและจะสามารถจดจำเรื่องราวนั้นได้นาน

ทศนา แซมณี (2554 : 353) ให้ความหมายของวิธีสอนโดยใช้การแสดงละครคือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ โดยการให้ผู้เรียนแสดงละครซึ่งเป็นเรื่องราวที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามเนื้อหาและบทละครที่ได้กำหนดไว้ ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง ทำให้เรื่องราวนั้นมีชีวิตขึ้นมา และสามารถทำให้ทั้งผู้แสดงและผู้ชมเกิดความเข้าใจและจดจำเรื่องนั้นได้นาน

เวีย และ เฮส์ (Via, & Hayes, 1973 : 21) ได้เสนอผลงานเกี่ยวกับการละครไว้ในวารสาร หลายเรื่อง เช่น "Never on Wednesday" "English through Drama" และได้เขียนหนังสือเรื่อง "English in Three Acts" ซึ่งได้รับความนิยมมาก

มาลีย์ และ ดัฟฟ์ (Maley, & Duff, 2001 : vii) ได้ทดลองใช้กิจกรรมการละครในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่สอง มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1972 และได้เขียนหนังสือชื่อ "Drama Techniques in Language Learning" จึงนับได้ว่ากิจกรรมการละครมีบทบาทที่สำคัญ เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจกิจกรรมหนึ่งที่สามารถนำมาใช้สอนภาษาได้

โดกิลล์ (Dougill, 1987 : 4 - 5) กล่าวถึงการละครในชั้นเรียนภาษาต่างประเทศ ว่าการละครเป็นเครื่องมือการสอนภาษาอย่างหนึ่งที่มีรูปแบบเฉพาะตัว เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาภาษา ในด้านการศึกษา การละครช่วยกระตุ้นความเป็นจริง พัฒนาการแสดงออกของแต่ละบุคคล เป็นข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ ส่วนด้านการสอนภาษา การละครทำให้เกิดการทดลองใช้ภาษาหลายรูปแบบ

ซาริมปาส (Sharim-Paz, 1993 : 18 - 21) ได้นำกิจกรรมการละครมาสอนภาษา และได้แสดงให้เห็นถึงผลของการใช้กิจกรรมการละครในการฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาฝึกหัดครูในหนังสือ "Using Drama in Teacher Training"

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่าการเรียนภาษาต่างประเทศได้มีการนำกิจกรรมการละครมาใช้เพื่อช่วยกระตุ้นผู้เรียนในการกล้าแสดงออก และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นจนเป็นกิจกรรมที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ

7.3 ประเภทของกิจกรรมการละคร

โดกิลล์ (Dougill, 1987 : 9 - 24) แบ่งประเภทของกิจกรรมการละคร เป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. ละครใบ้ (Mime)
2. บทบาทสมมติ (Role-play)
3. การแสดงสด (Improvisation)
4. สถานการณ์จำลอง (Simulation)
5. บทละคร (Scripts)
6. เกมการละคร (Games)
7. กิจกรรมเตรียมความพร้อม (Warm-up Exercises)

นอกจากนี้โดกิลล์ (Dougill, 1987 : 13) ยังแบ่งกิจกรรมละครเป็น 2 แบบ คือ

1. กิจกรรมละครแบบมีบทพูด (Drama Based Lessons With a Script) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้รับบทพูดเพื่อท่อง และเตรียมตัวก่อนการแสดงจริง โดยท่องจำและแสดงบทบาทไปตามบทพูดที่กำหนดให้เท่านั้น ได้แก่ ละครสั้น (Skits or Sketch) มักจะให้แสดงเป็นอันดับสุดท้าย หลังจากการแสดงทำใบ้ การแสดงบทบาทสมมติ หรือการแสดงสด

2. กิจกรรมละครแบบไม่มีบทพูด (Drama-Based Lesson Without a Script) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องแสดงไปตามบัตรเรื่อง (Scenario Cards) ที่กำหนดให้ และจะต้องคิดบทสนทนาเอง ซึ่งผู้ร่วมอยู่ในเหตุการณ์ไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ว่าบทสนทนานั้นจะเป็นไปอย่างไร ได้แก่ การแสดงทำใบ้ (Mime) บทบาทสมมติ (Role Play) การแสดงสด (Improvisation) สถานการณ์จำลอง (Simulations)

7.4 องค์ประกอบสำคัญ ของการสอนกิจกรรมการละคร (ทศนา เขมณี, 2554)

1. มีบทบาทละคร คือเรื่องที่มีเนื้อหาและบทพูดหรือบทแสดงกำหนดไว้เรียบร้อยแล้วตั้งแต่ต้นจนจบ

2. มีการแสดงตามบทที่กำหนด และมีการชมและสังเกตการณ์แสดง

3. มีการอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องราวหรือเนื้อหาการแสดง การแสดงของผู้รับบทต่าง ๆ

4. มีการสรุปการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ได้จากการแสดงและชมการแสดง

7.5 ขั้นตอนสำคัญ

1. ผู้สอน/ผู้เรียนเตรียมบทละคร

2. ผู้เรียนศึกษาบทละครและเลือก (หรือผู้สอนกำหนด) บทบาทที่จะแสดง

3. ผู้เรียนศึกษาบทที่จะแสดงและซ้อมการแสดง ผู้สอนให้คำแนะนำในการชมการแสดงแก่ผู้เรียนที่เป็นผู้ชม

4. ผู้สอนและผู้เรียนจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์สำหรับการแสดง เช่น เครื่องแต่งกายฉาก เฟอ์รี่เจอร์ ฯลฯ

5. ผู้เรียนแสดงหรือชมการแสดง

6. ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงของผู้เล่น เรื่องราวหรือเนื้อหาการแสดง และสรุปการเรียนรู้ที่ได้จากการแสดง

7.6 การเตรียมบทละคร

ผู้สอนและผู้เรียนควรมีการอภิปรายกันถึงวัตถุประสงค์ของการที่จะใช้ละครเป็นวิธีการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ผู้เรียนควรมีบทบาทในการเลือกรายการที่จะแสดง โดยต้องเตรียมเนื้อหาการแสดงตั้งแต่ต้นจนจบ และต้องเตรียมบทละคร คือบทพูดของแต่ละคนต่าง ๆ หรืออาจให้ผู้เรียนช่วยกันเขียน ซึ่งทั้งสองกรณี ทั้งผู้สอนและผู้เรียน

จำเป็นต้องศึกษาเนื้อหาหรือเรื่องราวจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ได้เนื้อหา/ เรื่องราวที่ตรงกับความจริงให้มากที่สุด และอาจจำเป็นต้องแสวงหาคลผู้ที่มีประสบการณ์หรือความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นมาให้คำปรึกษา เช่น การแสดงละครทางประวัติศาสตร์ การแสดงละครทางวรรณคดี เป็นต้น การแสดงละครที่ใช้เป็นวิธีสอนนี้ จะแตกต่างจากการแสดงละครที่เป็นศิลปะการแสดง การใช้ละครในการเรียนรู้ ไม่จำเป็นต้องจัดทำทุกสิ่งทุกอย่างให้สมบูรณ์เหมือนความเป็นจริง แต่ต้องพิถีพิถันในจุดที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จุดนั้นจะต้องเด่นชัด การแสดงในจุดนั้นต้องให้เห็นสาระที่ต้องการชัดเจน องค์กรประกอบอื่น ๆ ที่เป็นส่วนเสริม ไม่จำเป็นต้องจัดทำให้สมบูรณ์ แต่ควรจะตรงตามความเป็นจริง ผิดกับละครที่เป็นศิลปะการแสดงจะต้องจัดทำทุกสิ่งให้สมบูรณ์ตามความเป็นจริง

7.7 การศึกษาบทละคร และเลือกบทบาทที่จะแสดง

ผู้สอนและผู้เรียนควรช่วยกันเลือกว่าใครควรจะแสดงบทอะไร โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมและความสามารถของผู้เรียนกับบทที่จะแสดง ควรที่จะเลือกผู้ที่มีบุคลิกลักษณะตรงกับเรื่อง และมีความสามารถที่จะตีบทแตก คือเล่นได้ดี เล่นได้ตรงกันเนื้อหาของเรื่องมากที่สุด เนื่องจากการแสดงละคร เน้นที่การให้ผู้เรียนเห็นภาพหรือเรื่องราวที่ตรงกับเรื่องราวและความเป็นจริงมากที่สุด ดังนั้นผู้แสดงควรมีความเต็มใจที่จะแสดง เพื่อให้การแสดงออกมาดีที่สุด

7.8 การศึกษาบท ซ้อมการแสดง เตรียมผู้ชม และเตรียมวัสดุอุปกรณ์

เมื่อได้ตัวแสดงแล้ว ผู้แสดงแต่ละคนต้องศึกษาเรื่องราวและบทบาทของตนเองเป็นพิเศษ ต้องพยายามจำบทของตัวเองให้คล่อง เพื่อการแสดงจะได้ไม่ติดขัด และจะต้องมีการฝึกซ้อมการแสดงร่วมกัน ในบางกรณีหลังการฝึกซ้อมอาจจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนตัวแสดง หากพบว่า ผู้ที่เลือกไว้ ไม่สามารถแสดงได้ดีพอที่จะสื่อความหมายได้ตรงกับเรื่องราวหรือเนื้อหา อันเป็นวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน โดยปกติ การสอนด้วยวิธีนี้ ผู้เรียนจะไม่ได้แสดงทั้งหมด ผู้เรียนที่ไม่แสดงจะเป็นผู้ชมการแสดง และผู้ช่วยจัดการแสดง เช่น ทำหน้าที่กำกับ การแสดง บอกบท ช่วยจัดฉาก แต่งตัวผู้แสดง ช่วยจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการแสดง เป็นต้น ดังนั้นผู้สอนจึงควรจัดแบ่งตามความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน และให้คำแนะนำในการชมการแสดงว่า ควรสังเกตและให้ความสนใจเป็นพิเศษในเรื่องอะไรบ้าง จุดไหนบ้าง

7.9 ขั้นตอนการนำเสนอกิจกรรมการละครในการสอนภาษาต่างประเทศ

นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอขั้นตอนการสอนกิจกรรมการละครไว้ เช่น

โดกิลล์ (Dougill, 1987 : 119) เสนอลำดับขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมการละครแบบมีบทพูด มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอ เมื่อครูสร้างความสนใจในชื่อเรื่องของบทละครเรียบร้อยแล้ว ครูจะนำเสนอบทพูดโดยการอ่านให้นักเรียนฟังเพื่อให้ฟังการออกเสียงที่ถูกต้อง ต่อจากนั้นครูจะตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับบทพูดเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องหรือไม่

2. ขั้นดำเนินการอภิปราย เมื่อผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องแล้ว ครูจะนำอภิปรายตัวละครในเนื้อเรื่อง โดยการตั้งคำถาม เช่น "What sort of person you imagine ... to be?" และอื่นๆ เป็นต้น เป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวละคร เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความรู้สึกของตัวละคร ต่อจากนั้นจึงมอบหมายบทบาทตัวละครให้กับผู้เรียนทั้งชั้นเพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการพูด กล่าวคือ อาจจะมีผู้เรียนที่ได้รับบทเป็นตัวละครตัวเดียวกัน ประมาณ 4-5 คน

3. ขั้นฝึกซ้อม หลังจากให้นักเรียนทั้งชั้นฝึกออกเสียงในระดับสูง-ต่ำ ในประโยคและลงเสียงหนักในคำต่างๆ ได้คล่องแล้ว ครูจะให้ผู้เรียนฝึกซ้อมบทบาทของตัวละครในเรื่อง แล้วจึงฝึกอีกครั้งโดยไม่ดูบทพูด ถ้าหากผู้แสดงคนใดจำบทพูดไม่ได้ ก็ให้ใช้คำพูดของตนเองแทนหรือให้เพื่อนช่วยบอกบทพูดได้ ในกรณีที่มีการฝึกซ้อมมากกว่าหนึ่งกลุ่มครูควรดูแลให้คำแนะนำด้านการแสดงอย่างทั่วถึง

4. ขั้นแสดง หลังจากการฝึกซ้อมอยู่ในระดับที่น่าพอใจ ครูจะอนุญาตให้ผู้แสดงออกมาแสดงหน้าชั้น

5. ขั้นประเมินผล ในขั้นนี้ครูจะให้แรงเสริมโดยการให้คำชมในการแสดง ให้คำแนะนำในส่วนที่ต้องแก้ไข ต่อจากนั้นถ้ามีเวลาเพียงพอ ครูอาจจะให้ผู้เรียนแสดงสด ในบทบาทเดิมแต่เปลี่ยนสถานการณ์

เดวิส (Davies, 1990 : 88 - 89) เสนอลำดับขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมการละคร ดังนี้

1. ขั้นนำ (Lead in) ในขั้นนี้ ครูจะตั้งคำถามหรือซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่ครูจะสอนในเรื่องต่อไป

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (The Presentation Stage) ครูเสนอรูปแบบทางภาษาจากเนื้อหา

3. ขั้นการฝึก (The Practice Stage) นักเรียนฝึกคำศัพท์ โครงสร้าง เช่น ทำแบบฝึกจับคู่คำศัพท์กับคำจำกัดความ ทำแบบฝึกการหาข้อมูลที่ขาดหายไปหรือเติมคำในช่องว่าง

4. ขั้นการฝึกเพิ่มเติม (Further Practice Stage) นักเรียนฝึกพูดบทสนทนาเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มๆ โดยฝึกภาษาจากบทสนทนาที่ครูกำหนดให้ จากนั้นจึงเปลี่ยนบริบทที่มีสถานการณ์ใหม่หรือแตกต่างจากเดิม โดยเปลี่ยนสมาชิกใหม่เข้ามาในกลุ่มไปเรื่อย

5. ขั้นฝึกอิสระ (Free Stage) ครูกำหนดสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องนำความรู้จากที่เรียนมานำมาใช้ โดยให้นักเรียนจัดการแสดงเป็นตอนๆ

จากลำดับขั้นตอนการสอนที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีขั้นตอนคล้ายกับขั้นตอนการสอนเพื่อการสื่อสารซึ่งเบิร์น (Byrne, 1987 : 9) เสนอไว้ 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเสนอ 2) ขั้นฝึกปฏิบัติ 3) ขั้นผลิตรายการ ซึ่งผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการสอนของเดวิส เป็นแนวในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการละครในการวิจัยครั้งนี้

7.10 ข้อเสนอแนะในการนำกิจกรรมการละครมาใช้ในการสอนภาษา

โฮลเดน (Holden, 1981 : 16 - 23) เสนอแนะวิธีการบูรณาการกิจกรรมการละครเข้ากับบทเรียนดังนี้

1. ใช้การแสดงบทบาทสมมติที่ง่าย ๆ เช่น การขอและให้คำแนะนำ
2. พัฒนาการจัดฉากให้รวดเร็ว ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการจัด
3. มีการเลือกตัวละคร โดยอภิปรายว่าใครเหมาะสมที่จะแสดงเป็นอะไร ควรเปลี่ยนคนแสดงบ้าง
4. อภิปรายแสดงความคิดเห็นจากการที่ได้แสดงและสมมติตัวเองเป็นคนอื่น
5. อภิปรายหลังการทำกิจกรรมว่า ได้ผลอย่างไร มีปัญหาอะไร มีสาเหตุมาจากอะไร
6. มีการจัดระเบียบแบ่งหน้าที่ ในการดำเนินการอภิปราย เป็นประธาน เลขานุการ และสมาชิกในกลุ่ม
7. สรุปผลงาน และปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนของการจัดกิจกรรม

7.11 ประโยชน์ของการใช้กิจกรรมการละครในการสอนภาษา

นักการศึกษาและนักวิจัยได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้กิจกรรมการละครในการสอนภาษา ดังต่อไปนี้

รัตนา ศิริลักษณ์ (2540 : 30) สรุปประโยชน์ของกิจกรรมการละครไว้ดังนี้

1. กิจกรรมการละครส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะพูด อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ เพื่อให้สามารถนำบทสนทนานั้นไปใช้ได้ในชีวิตจริงต่อไป
2. กิจกรรมการละครเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทางวาจาอย่างสมจริง อีกทั้งได้ใช้ท่าทางและการแสดงออกทางสีหน้าอย่างเหมาะสม ทำให้ผู้เรียนมีความคิดเชิงสร้างสรรค์อย่างเป็นอิสระในการกำหนดท่าทางและคำพูดของตน
3. กิจกรรมการละครช่วยสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และกระตือรือร้นในการฝึกภาษา โดยเฉพาะทักษะการพูด เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนภาษาโดยการปฏิบัติจริง มีปฏิสัมพันธ์ทางวาจาที่เป็นจริง และได้ใช้ความคิดความสามารถของตนอย่างเต็มที่
4. กิจกรรมการละครช่วยให้ครูสามารถดำเนินการสอนได้อย่างราบรื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นเรียนที่ผู้เรียนมีความสามารถต่างกัน เนื่องจากผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันและได้ช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม

5. กิจกรรมการละครส่งเสริมความเข้าใจอันดีในด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้อย่างดียิ่ง เนื่องจากผู้เรียนได้เข้าใจ และมีโอกาสได้ใช้ภาษา ท่าทางและคำพูดที่เหมาะสมกับบทบาทของตนในสังคม

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2552 : 64) กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมการละครที่มีต่อผู้เรียนดังนี้

1. ผู้เรียนได้เห็นสถานการณ์การแสดงด้วยตนเอง ทำให้การเรียนรู้เห็นภาพความเป็นจริง มีความชัดเจนและจดจำได้นาน
2. ผู้เรียนตื่นตัว กระตือรือร้น และเรียนรู้อย่างสนุกสนาน
3. ผู้เรียนเกิดความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูง
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่างๆ เช่น ทักษะการพูด การแสดง การจัดการ การตัดสินใจ การทำงานเป็นกลุ่ม

โดกิลล์ (Dougill, 1987 : 3 - 4) กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมการละครใน 2 ด้าน คือ

1. ด้านสังคม ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
2. ด้านสติปัญญา กิจกรรมการละครทำให้ผู้เรียนตั้งประสบการณ์เดิมออกมา และเรียนรู้จากประสบการณ์ใหม่

นอกจากนี้มาลีย์ และดัฟฟ์ (Maley, & Duff, 2001 : 6 -14) กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมการละครใน 3 ด้านดังนี้

1. ด้านภาษา ผู้เรียนพูดสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติ ใช้ภาษาได้อย่างมีความหมายและโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว เข้าใจการออกเสียง
2. ด้านองค์ประกอบของเหตุการณ์ ผู้เรียนมีโอกาสดูแลความรู้สึก
3. ด้านแรงจูงใจ กิจกรรมการละครช่วยลดอุปสรรคในการเรียนภาษา ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ทำให้ผู้เรียนสนุกสนาน

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่าการใช้กิจกรรมการละครในการสอนภาษามีประโยชน์ต่อผู้เรียนหลายด้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้านการพูด ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและทำให้ชั้นเรียนมีชีวิตชีวาใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากขึ้น

8. ความพึงพอใจ

8.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการที่ได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาประสงค์ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของความพึงพอใจ และมีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจพอสรุปได้ ดังนี้

8.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีสำหรับการสร้างความพึงพอใจมีหลายทฤษฎี ทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับและมีชื่อเสียงที่ผู้วิจัยนำเสนอ ได้แก่ ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นตอนมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) โดย มาสโลว์ (Maslow, 1970 : 15) ได้เห็นว่ามนุษย์ถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะได้ครอบครอง ความต้องการเฉพาะอย่างซึ่งความต้องการนี้เขาได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของบุคคล ไว้ดังนี้

1. บุคคลย่อมมีความต้องการอยู่เสมอและไม่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอีกไม่มีวันจบ
2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ใช่สิ่งจูงใจของพฤติกรรมอื่น ๆ ต่อไปความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจึงเป็นสิ่งจูงใจกับพฤติกรรมของคนนั้น
3. ความต้องการของบุคคล จะเรียงเป็นลำดับขั้นตอนความสำคัญเมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วบุคคลก็จะให้ความสนใจกับความต้องการระดับสูงต่อไป ลำดับความต้องการของบุคคลมี 5 ขั้นตอนตามลำดับขั้นดังนี้

3.1 ความต้องการของร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการในเรื่องของอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย ความต้องการทางเพศ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตน ก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของตนยังไม่ได้รับการตอบสนอง

3.2 ความต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security of Safety Needs) ถ้าหากความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองตามสมควรแล้ว สิ่งที่มีมนุษย์ต้องการในขั้นสูงต่อไป คือ เป็นความรู้สึกที่ต้องการความปลอดภัยหรือมั่นคงในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งรวมถึงความก้าวหน้าและความอุ่นใจ

3.3 ความต้องการทางสังคม (Social or Belonging Needs) ภายหลังจากที่คนได้รับการตอบสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้วก็จะมีความต้องการที่สูงขึ้น คือ ความต้องการทางสังคมเป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

3.4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่องให้เกียรติ และเห็นความสำคัญของตน อยากรเด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จ ความรู้ความสามารถ ความเป็นอิสระและเสรีภาพ

3.5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุด ของมนุษย์ ส่วนมากจะเป็นการอยากจะเป็น อยากจะได้ ความคิดของตนหรือองค์การจะเป็นมากกว่าที่ตัวเองเป็นอยู่ในขณะนี้

จากแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ จะเห็นได้ว่าความต้องการของคนไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการหนึ่งได้รับการตอบสนอง ความต้องการอื่น ๆ ก็เกิดขึ้นอีก ซึ่งความ

ต้องการเริ่มจากความต้องการของร่างกายเพื่อการอยู่รอด ความต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคงในปัจจุบันและอนาคต ความต้องการที่จะเข้าร่วมในสังคม ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องนับถือและความต้องการความสำเร็จในชีวิตซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของคน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้กิจกรรมการละคร

1. งานวิจัยภายในประเทศ

บานชื่น ปัญญาเรือง (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมการละครสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักศึกษานาฏศิลป์ชั้นสูง กลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง จังหวัดอ่างทอง จำนวน 21 คน พบว่านักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดให้ไว้ในระดับปานกลางและมีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้น

รัตนชัย เอี่ยมพิทักษ์พร (2545) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษระหว่างวิธีสอนที่ใช้กิจกรรมการละครกับวิธีสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนเทคโนโลยีนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 45 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 25 คน สอนโดยใช้กิจกรรมการละคร และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน สอนแบบปกติผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละครสูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการละครอยู่ในระดับดี

ประเทือง ไจหาญ (2546) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านยางเตี้ย อำเภอศรีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ที่เรียนโดยใช้ และไม่ใช้กิจกรรมการละคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละครมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและ มีแรงจูงใจทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้กิจกรรมการละคร

วิรงรอง เทพสุริยวงศ์ (2547) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการละครเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสันติธรรมวิทยาคม จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสันติธรรมวิทยาคม จังหวัดยโสธร จำนวน 12 คน มีความสามารถด้านการพูด

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. งานวิจัยต่างประเทศ

ริเดล (Ridel, 1975) ทำการวิจัยเรื่อง "An Investigation of the Effects of Creative Dramatics on Ninth Grade Students" โดยใช้กิจกรรมการละครสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือ เกรด 9 เพื่อสำรวจทัศนคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ และดูความเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมด้านต่าง ๆ พบว่า การใช้กิจกรรมการละครมีผลต่อการพัฒนาด้านจินตนาการและการสื่อสารได้อย่างดี มีประสิทธิภาพ โดยที่คะแนนก่อนและหลังการทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มารานอน (Maranon, 1981) ทำการวิจัยเรื่อง "A Descriptive Analysis of Program of Creative Dramatics with a Bilingual/Bicultural Content (Spanish/English): Implications for English Oral Language Development of Mexican American Children" เพื่อเปรียบเทียบการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร การที่เรียนตามปกติ และกับชั้นเรียนที่จัดขึ้นตามความสนใจ พบว่า นักเรียนที่ได้ฝึกปฏิสัมพันธ์ในกิจกรรมการละคร มีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะด้านการพูดและการเขียนดีกว่าอีกสองกลุ่มที่ไม่ได้ใช้กิจกรรมการละครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

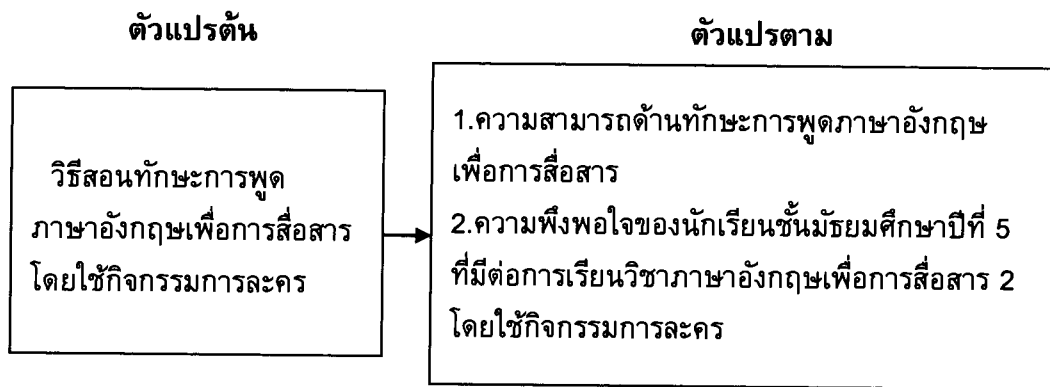
ซิงห์ (Singh, 2000) จากมหาวิทยาลัยบอนด์ รัฐควีนสแลนด์ ประเทศออสเตรเลีย ใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละคร ได้ผลดังนี้คือ จากการใช้กิจกรรมการละครในบางโอกาสกับนักเรียนที่ใช้ภาษามาเลย์เป็นภาษาแม่ พบว่า ผู้เรียนให้ความสนใจและร่วมกิจกรรมมากขึ้นกว่าการสอนแบบเดิมและรู้สึกสนุกสนานกับกิจกรรม หลังจากนั้นซิงห์ได้ใช้วิธีการนี้กับมหาวิทยาลัยมาลายาโดยฝึกอบรมให้อาจารย์นำหลักการละครใช้ในชั้นเรียนภาษา ผลที่ได้รับคือผู้เรียนภาษารู้สึกสนุกสนานมากจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ในชั้นเรียน ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนภาษามากขึ้นกว่าชั้นเรียนปกติที่ผู้เรียนเคยเรียน นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนยังกล่าวอีกด้วยว่า ไม่เคยเห็นผู้เรียนใช้ภาษาได้ดีและมีความหมายมาก่อน ผู้เรียนมีความมั่นใจเมื่อผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษ ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นและเริ่มใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนากับเพื่อนๆ มีความปรารถนาที่จะแสดงท่าทางและความเห็นโดยใช้ภาษาอังกฤษในสังคมมากขึ้น ขณะที่ก่อนหน้านี้จะใช้เฉพาะภาษาแม่เท่านั้น เกิดการพัฒนาที่สำคัญคือ ผู้เรียนต้องการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นกว่าที่เคย ผู้เรียนไม่ยอมให้ความอ่อนด้นภาษาปิดกั้นความตั้งใจในการสื่อสารอีกต่อไป ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ได้มากขึ้น

จากผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศแสดงให้เห็นว่าการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละครสามารถทำให้ผู้เรียนมีความกล้า

แสดงออกในการพูดและสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้คล่องแคล่ว และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังเรียนโดยการใช้กิจกรรมการละคร และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้อีกิจกรรมการละคร ซึ่งมีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการละคร การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การดำเนินการทดลอง
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มภาษา - สังคม เน้นภาษาอังกฤษ โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 อ30213 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 67 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มภาษา - สังคม เน้นภาษาอังกฤษ โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 อ30213 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 26 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยววัดผล 2 ครั้ง ก่อนและหลังการทดลอง (The Single Group Pretest- Posttest Design) (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2551 : 266) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัย ดังนี้

การทดสอบก่อนเรียน	การจัดกระทำ	การทดสอบหลังเรียน
O ₁	X	O ₂

ภาพ 2 แบบแผนการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย มีความหมาย ดังต่อไปนี้

- X หมายถึง การจัดกระทำ (Treatment) ด้วยวิธีสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการละคร
- O₁ หมายถึง การทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน (Pretest)
- O₂ หมายถึง การทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียน (Posttest)

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2554 รายวิชาเพิ่มเติม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 รหัสวิชา อ30213 และผู้วิจัยได้นำนิทานพื้นบ้านของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน จำนวน 9 ประเทศได้แก่ ลาว พม่า กัมพูชา เวียดนาม สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และบรูไน ไม่รวมประเทศไทย ประเทศละ 1 เรื่อง มาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

1. นิทานพื้นบ้านของประเทศลาว	เรื่อง กูท้าวภูนาง
2. นิทานพื้นบ้านของประเทศพม่า	เรื่อง หุ่นทังสี่
3. นิทานพื้นบ้านของประเทศกัมพูชา	เรื่อง กงเฮียน
4. นิทานพื้นบ้านของประเทศเวียดนาม	เรื่อง จอมกะล่อน

5. นิทานพื้นบ้านของประเทศสิงคโปร์ เรื่อง บาดัง ผู้ทรงพลัง
 6. นิทานพื้นบ้านของประเทศมาเลเซีย เรื่อง ดิวาดา
 7. นิทานพื้นบ้านของประเทศอินโดนีเซีย เรื่อง บาวัง เมราห์ บาวัง พูดีห์
 8. นิทานพื้นบ้านของประเทศฟิลิปปินส์ เรื่อง ฮันเซลและเกรเทล
 9. นิทานพื้นบ้านของประเทศประเทศบรูไนเรื่อง นักโฮดา มานิส
- โดยผู้วิจัยกำหนดกรอบเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ (หน้า 76)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีเนื้อหาครอบคลุมตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 อ30213

4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันแต่มีการสลับข้อคำถาม และตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคทฤษฎี) เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาสอบ 20 นาที ซึ่งมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบถูก 1 ข้อ ได้ 1 คะแนน

ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ได้ 0 คะแนน

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคปฏิบัติ) เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ สร้างจากสถานการณ์ที่สมมติขึ้น โดยให้นักเรียน แบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน แล้วให้ตัวแทนกลุ่มจับฉลาก 1 หัวข้อสถานการณ์ จาก 10 หัวข้อ สถานการณ์ เพื่อแสดงบทบาทสมมติ ตามสถานการณ์ที่จับฉลากได้ นักเรียนมีเวลาเตรียมตัว 5 นาที และใช้เวลาแสดง 3-5 นาที ในการจับฉลากให้นำหัวข้อสถานการณ์ที่ถูกจับออกมาใส่ กลับเข้าไปใหม่เพื่อให้โอกาสกับตัวเลือกทุกตัวและการสอบภาคปฏิบัติให้นักเรียนแยกสอบกับ ผู้สอนโดยลำพังทีละกลุ่ม ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.3 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการละคร

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

1.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

1.3 ศึกษาขอบเขตรายวิชาและวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 อ30213 ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2554

1.4 คัดเลือกเนื้อหาการพูดที่ตรงตามผลการเรียนรู้

1.5 กำหนดกรอบเนื้อหาของรายวิชาได้แก่ การกำหนดหัวเรื่อง กิจกรรมแนวทางการประเมินผล

1.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมการละครโดยผู้วิจัยปรับจากขั้นตอนการสอนของของ เดวีส์ (Davies, 1990 : 88-89) มีขั้นตอนการสอนดังนี้

1.6.1 ขั้นนำ (Lead in) ในการดำเนินการสอนนั้น ก่อนที่ครูจะสอนบทเรียนใหม่ ครูจะสร้างความสนใจของนักเรียนก่อน เป็นการกระตุ้นความสนใจ ทบทวนความรู้เดิมและการแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเตรียมพร้อมที่จะเรียนในเรื่องต่อไป ด้วยการนำเข้าสู่บทเรียน ซึ่งมีวิธีการต่าง ๆ กัน เช่น วิธีสนทนาซักถาม การทบทวนบทเรียนเดิมให้สัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ การทาบปัญหา การสร้างสถานการณ์จริงหรือจำลอง การใช้สื่อต่าง ๆ เช่น รูปภาพหรือของจริง การร้องเพลง การอภิปราย เป็นต้น มีข้อแม้ว่าคำศัพท์และรูปประโยคที่นำเสนอ นั้น ควรเป็นคำศัพท์และรูปประโยคที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน และนักเรียนเคยเรียนมาบ้างแล้ว เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องที่ฟังได้เร็ว จากนั้นครูตรวจสอบดูว่านักเรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรือไม่ด้วยการสนทนาโต้ตอบ คำถามต่าง ๆ ถ้านักเรียนตอบได้ก็จะดีไม่ต้องเสียเวลานานเกินไป สามารถดำเนินการสอนในเรื่องต่อไปได้เลย ถ้านักเรียนตอบได้บ้างไม่ได้บ้าง ครูจำเป็นต้องเสนอขั้นนำให้ง่ายกว่าเดิมลงไปอีก

1.6.2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (The Presentation Stage) ครูนำเสนอรูปแบบทางภาษาจากเนื้อหาที่วิเคราะห์จากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยเน้นให้นักเรียนศึกษาความรู้จากสื่อที่ครูนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ใบความรู้ การฟังการสนทนา การดูการสนทนาจากอินเทอร์เน็ต ครูนำเสนอบทเรียนเป็นรูปประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร (Whole Language) ไม่แยกสอนเป็นคำๆ นักเรียนจะเข้าใจภาษานั้นโดยภาพรวม

หลีกเลี่ยงการแปลคำต่อคำ การนำเสนอต้องชัดเจน และตรวจสอบจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจสิ่งที่ครูนำเสนอ ในขั้นนำเสนอนี้ครูอาจสอนด้วยตนเองหรือใช้สื่อ เช่น CD

1.6.3 ขั้นการฝึก (The Practice Stage) นักเรียนฝึกทางด้านความถูกต้องของภาษาโดยการหาความหมายของคำศัพท์ ประโยคหรือสำนวนที่ครูนำเสนอในขั้นที่ผ่านมาด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การทำใบงานการจับคู่คำศัพท์ การเติมคำในช่องว่างหรือเติมบทสนทนาให้สมบูรณ์ รวมทั้งการฝึกเขียนบทสนทนาต่างๆโดยใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างตามเนื้อหาที่เรียนมา หรือการฝึกโดยการเล่นเกมทางภาษา

1.6.4 ขั้นการฝึกเพิ่มเติม (Further Practice Stage) ครูใช้กิจกรรมอย่างหลากหลายเช่นกันโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเริ่มจากการฝึกพูดในกลุ่มใหญ่ (Whole Group) ก่อน เพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา ครูจะเป็นผู้นำในการฝึก เช่น การเริ่มต้นจากการฝึกแบบควบคุม ให้นักเรียนได้จดจำรูปแบบของภาษาได้ เน้นความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก นักเรียนฝึกออกเสียงในระดับสูง-ต่ำในประโยคและลงเสียงหนักในคำต่างๆ ในบทสนทนาที่ครูกำหนดให้ ต่อจากนั้นจะมีการฝึกใช้การภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริง โดยทั่วไปแล้วจะมีการให้นักเรียนลองใช้สถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง โดยการสร้างบทสนทนาใหม่โดยเปลี่ยนคำบางคำ เช่น ชื่อ สถานที่ เวลา จากบทสนทนาที่ครูกำหนดให้ ในขั้นการฝึกเพิ่มเติมนี้ นักเรียนอาจฝึกด้วยการแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) หรือการใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) ครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้จะช่วยให้ครูและนักเรียนรู้ว่านักเรียนเข้าใจภาษาได้มากน้อยเพียงใด การฝึกกลุ่มย่อยโดยใช้การฝึกลูกโซ่ (Chain Drill) เพื่อให้โอกาสนักเรียนได้สื่อสารทุกคน การฝึกคู่ (Pair Work) เปลี่ยนกันถาม-ตอบ เพื่อสื่อสารตามธรรมชาติ แล้วจึงให้นักเรียนฝึกเดี่ยว (Individual) โดยฝึกพูดกับครูทีละคน การฝึกเดี่ยวนี้ครูจะเลือกนักเรียนเพียง 2-3 คน เพื่อทำเป็นตัวอย่างในแต่ละครั้ง กิจกรรมขั้นนี้ใช้เวลา แต่นักเรียนจะได้ปฏิบัติจริง ครูเพียงแต่คอยกำกับดูแลให้การฝึกดำเนินไปอย่างมีความหมายและสนุกสนาน

การเสริมกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญในการสอนขั้นนี้ ครูควรให้การเสริมกำลังใจขณะที่นักเรียนกำลังทำกิจกรรมอยู่ด้วยการกล่าวคำชมหรือแสดงอาการชื่นชม ยกย่อง เพื่อสร้างศรัทธาใจ กำลังใจ และแรงจูงใจ อย่างไรก็ตามหากนักเรียนพูดผิด ครูควรพูดให้กำลังใจในการพยายามทำให้ถูก ครูไม่ควรแสดงอาการว่าไม่พอใจอย่างยิ่งเพราะจะทำให้นักเรียนขาดกำลังใจและไม่อยากเรียน

1.6.5 ขั้นฝึกอิสระ (Free Stage) ขั้นนี้เป็นการฝึกซ้อมการแสดงละครแบบมีบทละคร (Scripts) ซึ่งครูแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มเขียนบทละคร (Script) โดยใช้โครงเรื่องจากนิทานพื้นบ้านของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนจำนวน 9

ประเทศ ได้แก่ ลาว พม่า กัมพูชา เวียดนาม สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และ บรูไน ไม่รวมประเทศไทย ประเทศละ 1 เรื่อง กำหนดให้แต่ละกลุ่มเลือกกลุ่มละ 3 เรื่อง ตามความสนใจและเลือกไม่ซ้ำประเทศ ในการเขียนบทละครให้นักเรียนแต่ละกลุ่มใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคจากความรู้และประสบการณ์ของนักเรียนร่วมกับความรู้ใหม่จากที่เรียนมา รวมทั้งปรึกษาครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาซึ่งครูเชิญเป็นที่ปรึกษาประจำกลุ่ม กลุ่มละ 1 คน นอกเวลาเรียน

การนำเสนอการแสดงละคร กำหนดตารางการแสดงชั่วโมงละ 1 กลุ่มต่อ 1 เรื่อง เวียนกันไปจนครบ 9 เรื่อง เพื่อให้นักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้แสดงมีโอกาสชมการแสดงของกลุ่มเพื่อนอย่างมีสมาธิ ไม่ต้องกังวลต่อการเตรียมตัวแสดงของกลุ่มตนและสามารถร่วมอภิปรายหลังการแสดงละครของกลุ่มเพื่อนได้อย่างเต็มที่

1.7 ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการละคร ดังนี้

1.7.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบด้านความเหมาะสมของเนื้อหา เวลา กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล

1.7.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ

1.7.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 6 แผน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหาและความสอดคล้องของผลการเรียนรู้ ด้านการใช้ภาษาและด้านการสร้างเครื่องมือผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

1. ดร.พงษ์สุตา ภูเจริญ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

2. นางสุกัญญา อ่ำทอง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

3. นายอริคม กันทะชุมภู ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1.7.4 นำผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญซึ่งข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ถึง +1 (หน้า 79) มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ

1.7.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่เรียนกลุ่มตัวอย่างและมีความสามารถใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอน และกิจกรรมต่างๆ ของการสอน

1.7.6 นำผลการทดลองใช้ (Try out) แผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุง ให้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบ่งเป็น 2 ฉบับ คือ

2.1 ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคทฤษฎี) เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาสอบ 20 นาที ซึ่งมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบถูก ได้ 1 คะแนน

ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือก ได้ 0 คะแนน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2.1.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้ครอบคลุมเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จำนวน 50 ข้อ

2.1.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรายการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของแบบทดสอบ รวมทั้งความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา

2.1.4 นำแบบทดสอบมาแก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ

2.1.5 นำแบบทดสอบ ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

1. ดร.พงษ์สุดา ภูเจริญ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

2. นางสุกัญญา อ่ำทอง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

3. นายอริคม กันทะชุมภู ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

มีเกณฑ์การพิจารณาการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ดังนี้

ให้คะแนน +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามผลการเรียนรู้

ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามผลการเรียนรู้

ให้คะแนน -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตรงตามผลการเรียนรู้

2.1.6 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับผลการเรียนรู้ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2551 : 102) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ ข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ถึง +1 (หน้า 82)

2.1.7 นำแบบทดสอบหาค่าอำนาจจำแนก (r) และหาค่าความยากง่าย (P) เลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไปและข้อคำถามมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.33 - 0.77 จำนวน 40 ข้อ (หน้า 105)

2.1.8 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) คือ สูตร KR - 20 (บุญชุม ศรีสะอาด, 2553 : 103 - 104) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.98 (หน้า 108)

2.1.9 จัดพิมพ์ข้อสอบที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้ว เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคปฏิบัติ) เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติที่สร้างจากสถานการณ์สมมติ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน แล้วให้ตัวแทนกลุ่มจับฉลาก 1 หัวข้อสถานการณ์ จาก 10 หัวข้อสถานการณ์ เพื่อแสดงบทบาทสมมติ ตามสถานการณ์ที่จับฉลากได้ นักเรียนมีเวลาเตรียมตัว 5 นาที และใช้เวลาแสดง 3-5 นาที ในการจับฉลากให้นำหัวข้อสถานการณ์ที่ถูกจับออกมาใส่กลับเข้าไปใหม่เพื่อให้โอกาสกับตัวเลือกทุกตัวและการสอบภาคปฏิบัติให้นักเรียนแยกสอบกับผู้สอนโดยลำพังที่ละกลุ่ม ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2.2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคปฏิบัติ) จำนวน 15 หัวข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและผลการเรียนรู้

2.2.3 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรายการประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของแบบทดสอบ รวมทั้งความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา

2.2.4 นำแบบทดสอบมาแก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ

2.2.5 นำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

1. ดร.พงษ์สุดา ภูเจริญ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

2. นางสุกัญญา อ่ำทอง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

3. นายอิทธิม กันทะชุมภู ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

มีเกณฑ์การพิจารณาการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ดังนี้

ให้คะแนน +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามผลการเรียนรู้

ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามผลการเรียนรู้

ให้คะแนน -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตรงตามผลการเรียนรู้

2.2.6 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับผลการเรียนรู้ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2551 : 102) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จำนวน 10 ข้อและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ ข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ถึง +1 (หน้า 94)

2.2.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคปฏิบัติ) ที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้ว เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น ตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2553 : 74 - 84)

3.2 สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาและสื่อ และด้านประโยชน์และการนำไปใช้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรายการประเมิน และ ความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา

3.4 นำแบบวัดความพึงพอใจ มาแก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ จากนั้นจึงนำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

1. ดร.พงษ์สุดา ภูเจริญ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

2. นางสุกัญญา อ่ำทอง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

3. นายชวลิต ทะยะ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

มีเกณฑ์การพิจารณาการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ดังนี้

ให้คะแนน +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

3.5 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่า ดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามของแบบสอบถามกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC

(Index of Item Objective Congruence) (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2551 : 266) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ ข้อคำถามมีค่า IOC เท่ากับ +1 ทุกข้อ (หน้า 98)

3.6 ปรับปรุงแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามด้วยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) (บุญชุม ศรีสะอาด, 2553 : 116 -119) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.85 (หน้า113)

3.7 ปรับปรุงและจัดพิมพ์แบบสอบถามวัดความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

5. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ จำนวน 21 ชั่วโมง มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

5.1 จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียน เกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และวิธีการประเมินผลการเรียน

5.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้ง 2 ฉบับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว เพื่อวัดระดับความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

5.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จำนวน 6 แผน ระยะเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 21 ชั่วโมงและนักเรียนฝึกสนทนาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน 5 ชั่วโมง รวมเป็น 26 ชั่วโมง

5.4 หลังจากที่ได้รับการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร กลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับที่ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) แต่สลับคำถาม และตัวเลือก

5.5 หลังจากทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแล้ว กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการให้คะแนนและหาค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วย

2. เปรียบเทียบความแตกต่างความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Sample โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย ค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 121)

ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{x})

7.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

7.3 สถิติการทดสอบค่าที (t-test dependent)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งหวังคำตอบให้กับจุดมุ่งหมายของการวิจัย คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการละคร 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร เพื่อสนองจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการละคร

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการละคร

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการละคร ดังรายละเอียดแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการละคร

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	ΣD	ΣD^2	$(\Sigma D)^2$	t
คะแนนก่อนเรียน	26	80	32.46	638	16132	407044	28.66*
คะแนนหลังเรียน	26	80	57.00				

t (.05, df 25) = 2.060

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า คะแนนก่อนเรียนโดยใช้กิจกรรมการละครมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.46 คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57.00 แสดงว่าความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการละครสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อ

การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร ดังรายละเอียดแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านกิจกรรม			
1.1 กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน	4.77	0.43	มากที่สุด
1.2 กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.88	0.33	มากที่สุด
1.3 กิจกรรมทำให้นักเรียนสนุกสนานไม่เคร่งเครียดและก่อให้เกิดการเรียนรู้	4.85	0.37	มากที่สุด
1.4 กิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือในชั้นเรียนระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับครู	4.73	0.45	มากที่สุด
1.5 กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ เข้าใจง่ายขึ้น	4.65	0.49	มากที่สุด
รวม	4.78	0.41	มากที่สุด
2. ด้านเนื้อหาและสื่อ			
2.1 เนื้อหาในกิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน	4.58	0.50	มากที่สุด
2.2 เนื้อหาในกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.73	0.45	มากที่สุด

ตาราง 2 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
2.3 เนื้อหาในกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียน พัฒนาทักษะการแก้ปัญหา	4.69	0.47	มากที่สุด
2.4 เนื้อหาในกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมี ความรู้เกี่ยวกับประเทศอาเซียน	4.73	0.45	มากที่สุด
2.5 สื่อที่ใช้ในกิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4.85	0.37	มากที่สุด
2.6 สื่อที่ใช้ในกิจกรรมไม่ซับซ้อน ใช้ง่าย และสมจริง	4.81	0.40	มากที่สุด
รวม	4.73	0.44	มากที่สุด
3. ด้านประโยชน์และการนำไปใช้			
3.1 ช่วยให้นักเรียนใช้ทักษะในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.77	0.43	มากที่สุด
3.2 ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะ การแก้ปัญหา	4.85	0.37	มากที่สุด
3.3 นักเรียนมีความมั่นใจในตัวเองและ กล้าแสดงออก	4.77	0.43	มากที่สุด
3.4 นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงและสามารถนำ ความรู้และทักษะการพูดไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.65	0.49	มากที่สุด
รวม	4.76	0.43	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.76	0.43	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่าการเรียนโดยใช้กิจกรรมการละครในภาพรวมทุกด้าน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$) และเมื่อพิจารณาในรายด้านทุกด้าน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับคือด้านกิจกรรม ($\bar{X} = 4.78$) ด้านประโยชน์และการนำไปใช้ ($\bar{X} = 4.76$) และด้านเนื้อหาและสื่อ ($\bar{X} = 4.73$)

ด้านกิจกรรม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดทุกข้อ เรียงตามลำดับคือกิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม กิจกรรมทำให้นักเรียนสนุกสนานไม่เคร่งเครียดและก่อให้เกิดการเรียนรู้ กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือในชั้นเรียนระหว่าง

นักเรียนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับครู กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษ ไม่น่าเบื่อ เข้าใจง่ายขึ้น

ด้านเนื้อหาและสื่อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดทุกข้อ เรียงตามลำดับคือ สื่อที่ใช้ในกิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา สื่อที่ใช้ในกิจกรรมไม่ซับซ้อน ใช้ง่ายและสมจริง เนื้อหาในกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เนื้อหาในกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับประเทศอาเซียน เนื้อหาในกิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของนักเรียน เนื้อหาในกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา

ด้านประโยชน์และการนำไปใช้พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดทุกข้อ เรียงตามลำดับคือ ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา ช่วยให้นักเรียนใช้ทักษะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีความมั่นใจในตัวเองและกล้าแสดงออก นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงและสามารถนำความรู้และทักษะการพูดไปใช้ในชีวิตประจำวัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการละครและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มภาษา-สังคม เน้นภาษาอังกฤษ โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 ๓0213 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 26 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาครอบคลุมตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 ๓0213

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันแต่มีการสลับข้อคำถามและตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคทฤษฎี) เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาสอบ 20 นาที ซึ่งมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบถูก ได้ 1 คะแนน

ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือก ได้ 0 คะแนน

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ภาคปฏิบัติ) เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติที่สร้างจากสถานการณ์สมมติขึ้นโดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน แล้วให้ตัวแทนกลุ่มจับฉลาก 1 หัวข้อสถานการณ์จาก 10 หัวข้อสถานการณ์ เพื่อแสดงบทบาทสมมติ ตามสถานการณ์ที่จับฉลากได้ นักเรียนมีเวลาเตรียมตัว 5 นาที และใช้เวลาแสดง 3-5 นาที ในการจับฉลากให้นำหัวข้อสถานการณ์ที่ถูกจับออกมาใส่กลับเข้าไปใหม่เพื่อให้โอกาสกับตัวเลือกทุกตัวและการสอบภาคปฏิบัติให้นักเรียนแยกสอบกับ

ผู้สอนโดยลำพังทีละกลุ่ม ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร

เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างและจัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้เริ่มทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีลำดับขั้นการทดลองดังนี้

ก่อนการทดลองผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 2 ฉบับ ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและตรวจสอบความถูกต้องของภาษา แล้วปรับปรุงแบบทดสอบ จากนั้นนำแบบทดสอบที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนแล้วนำมาหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก เลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายระหว่าง 0.2 ถึง 0.8 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ฉบับที่ 1 จำนวน 40 ข้อและฉบับที่ 2 จำนวน 10 ข้อ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 2 ฉบับ ทำการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน (Pretest) จากนั้นทำการทดลองสอนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เตรียมไว้ โดยใช้เวลาในการทดลองรวม 7 สัปดาห์ ในชั่วโมงเรียนสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 21 ชั่วโมงและนอกเวลาเรียน 5 ชั่วโมง รวมเป็น 26 ชั่วโมง

เมื่อสอนจบตามแผนการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 2 ฉบับ (Posttest) และตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละครหลังจากจบการทดลองทันที

ผู้วิจัยได้นำผลการทดสอบและผลการตอบแบบสอบถามของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร ค่าเฉลี่ยของคะแนน (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อศึกษาค่าระดับความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร

สรุปผล

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร พบว่า ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.46 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 57.00 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการละครสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. การที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการละครสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีสอนที่ใช้กิจกรรมการละครเป็นวิธีสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูด นักเรียนมีความกล้าในการแสดงออก อีกทั้งยังได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นการเน้นให้นักเรียนนำภาษาไปใช้ได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ฝึกให้นักเรียนกล้าพูดและโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษจนเกิดทักษะและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา นักเรียนได้มีโอกาสทำงานเป็นกลุ่ม มีโอกาสเตรียมบทพูด และนักเรียนได้มีโอกาสได้ทำภาระงานที่ได้แสดงออกทางภาษา สอดคล้องกับมาลีย์และดัฟ (Maley and Duff, 2001) กล่าวไว้ว่า การละครจะกระตุ้นให้นักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนภาษาอื่น กิจกรรมที่ทำให้นักเรียนต้องการที่จะสื่อสารกับผู้อื่นในสถานการณ์ที่นักเรียนต้องใช้ภาษาในการสื่อสารที่เป็นธรรมชาติและความหมายถูกต้องในบริบท ทำให้นักเรียนเคารพตัวเองและรู้จักตนเองโดยจากการประเมินความสามารถของตนเอง สิ่งนี้ทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองในการพูดภาษาที่สอง สามารถลดสถานการณ์ที่ตึงเครียด นักเรียนมีความรู้สึกผ่อนคลาย ซึ่งทำให้นักเรียนไม่มีความกังวล และการร่วมแสดงละครแต่ละครั้ง ทำให้นักเรียนให้ความสนใจกับบทบาทตัวเองที่ได้รับ สิ่งนี้ทำให้นักเรียนได้รับรู้ประสบการณ์ด้านอารมณ์ของผู้อื่นและตัวเองเพราะนักเรียนต้องสวมบทบาทให้มีชีวิตชีวาในการถ่ายทอดความรู้สึกและเข้าถึงบทบาทของตัวละครที่แสดงโดยทั้งบุคลิกหรือเอกลักษณ์ของตัวเอง

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเดวิส (Davies, 1990) ที่ได้กล่าวว่า การละครช่วยเชื่อมโยงระหว่างสถานการณ์ในชั้นเรียนและสถานการณ์ในชีวิตจริง นักเรียนสามารถเข้าใจแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อแท้เพราะนักเรียนได้ฝึกประโยคต่าง ๆ ไปพร้อมกับภาษาท่าทางและได้ฝึกทักษะฟังไปพร้อมๆ กันด้วย โดยที่กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมการใช้ภาษา สิ่งนี้ทำให้นักเรียนเกิดความคล่องในการพูดภาษาในการมีปฏิสัมพันธ์

และผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ริเดล (Ridel, 1975) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "An Investigation of the Effects of Creative Dramatics on Ninth Grade Students" โดยใช้กิจกรรมการละครสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเกรด 9 เพื่อสำรวจทัศนคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ และดูความเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมด้านต่าง ๆ พบว่า การใช้กิจกรรมการละครมีผลต่อการพัฒนาด้านจินตนาการและการสื่อสารได้อย่างดี มีประสิทธิภาพ โดยที่คะแนนก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของมารานอน (Maranon, 1981) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "A Descriptive Analysis of Program of Creative Dramatics with a Bilingual / Bicultural Content (Spanish / English) : Implications for English Oral Language Development of Mexican American Children" เพื่อเปรียบเทียบการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร การเรียนตามปกติ และกับชั้นเรียนที่จัดขึ้นตามความสนใจ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้รับการฝึกปฏิบัติสัมพันธการละครมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะด้านการพูดและการเขียนดีกว่าอีกสองกลุ่มที่ไม่ได้ใช้กิจกรรมการละครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของซิงห์ (Singh, 1993) ที่ทำการวิจัยการใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละครพบว่า การใช้กิจกรรมการละครในบางโอกาสกับผู้เรียนที่ใช้ภาษามาเลย์เป็นภาษาแม่ นั้น ผู้เรียนมีความสนใจและร่วมกิจกรรมมากขึ้นกว่าการสอนแบบเดิมและรู้สึกสนุกสนานกับกิจกรรม

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของบานชื่น ปัญญาเรือง (2545) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมการละครสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักศึกษานาฏศิลป์ชั้นสูงกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง จังหวัดอ่างทอง จำนวน 21 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดให้ไว้ในระดับปานกลางและมีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้นและยังสอดคล้องกับประเทือง ใจหาญ (2546) ได้ทำการวิจัยศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านยางเดี่ยว อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมการละคร ผลของการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละครมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและมีแรงจูงใจในการเรียนสูงกว่า กลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้กิจกรรมการละคร และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิรวง เทพสุริยวงศ์ (2547) ที่ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการละครเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสันติธรรมวิทยาคม จังหวัดยโสธร กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสันติธรรมวิทยาคม จังหวัดยโสธร จำนวน 12 คน ผลการวิจัย พบว่านักเรียนมีความสามารถด้านการพูด

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการฝึกพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการละครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละครอยู่ในระดับมากที่สุด อาจจะเป็นเพราะกิจกรรมการละครทำให้นักเรียนได้ฝึกประโยคต่างๆ ไปพร้อมกับภาษาท่าทางและได้ฝึกทักษะการฟังไปพร้อมๆกัน ทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษ เกิดความคล่องในการพูดภาษาในการปฏิสัมพันธ์ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมทุกคน เพราะก่อนการทำกิจกรรมการละครนั้น ต้องมีการเขียนบทละคร กำหนดสถานการณ์ กำหนดตัวละคร เป็นการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ทำให้บรรยากาศที่เครียดหายไป มีการฝึกเป็นผู้นำกลุ่มซึ่งช่วยให้เกิดความรับผิดชอบในการเรียนและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ช่วยให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษ แต่งบทสนทนา ได้แสดงบทบาทสมมติหรือการแก้ปัญหาสถานการณ์จำลองต่างๆ นักเรียนมีส่วนร่วมโดยตรงและต้องใช้จินตนาการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน นอกจากนี้การเรียนการสอนด้วยวิธีการใช้กิจกรรมการละครก่อให้เกิดบรรยากาศที่สนุกสนาน นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลาภายใต้บรรยากาศที่คล้ายกับชีวิตประจำวันที่นักเรียนได้สัมผัสจริง โดยที่ครูเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์และคอยให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนชัย เอี่ยมพิทักษ์พร (2545) ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษระหว่างวิธีสอนที่ใช้กิจกรรมการละครกับวิธีการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาการบัญชีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนเทคโนโลยีนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 45 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 25คน สอนโดยใช้กิจกรรมการละครและกลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละครสูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้นักศึกษายังมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการละครอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้สอนควรคำนึงถึงระยะเวลาให้สัมพันธ์กับจำนวนภาระงานและจัดกิจกรรมการละครให้เหมาะสมกับระยะเวลาและความต้องการของผู้เรียนในสถานการณ์ต่างๆ

1.2 ผู้สอนควรเชิญบุคคลภายนอกมาร่วมประเมินกิจกรรมการละครด้วย เพื่อฝึกความกล้าแสดงออกให้ผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้การประเมินมีความเชื่อมั่นและเที่ยงตรงอีกด้วย

1.3 ผู้สอนควรเตรียมสื่อการเรียนรู้อีกให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าเอง เพื่อประโยชน์แก่ผู้เรียนและไม่เสียเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมการละคร

1.4 ผู้สอนควรร่วมมือกับครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ จัดบูรณาการการสอนร่วมกัน โดยใช้กิจกรรมการละครในทุกวิชาภายใต้หัวข้อเดียวกัน เพื่อลดปัญหาและภาระงานในวิชาต่างๆ อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในทุกสาขาวิชาได้ดีขึ้น

1.5 ผู้สอนควรเลือกใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายระหว่างที่นักเรียนแสดงกิจกรรมการละคร เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจภาษาง่ายขึ้นและฝึกทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

1.6 ผู้สอนต้องจัดห้องเรียนให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการละคร เพราะการทำกิจกรรมการละครนั้นต้องมีการเคลื่อนไหวระหว่างการแสดง นอกจากนี้สภาพห้องเรียนควรอยู่บริเวณที่เหมาะสม เพราะอาจเกิดเสียงดังในการแสดงและอาจรบกวนห้องเรียนข้างเคียงที่เรียนวิชาอื่นพร้อมๆ กัน

1.7 ในการจัดกิจกรรมการละครแต่ละครั้ง ผู้เรียนและผู้สอนควรร่วมอภิปรายถึงรายละเอียดของการจัดกิจกรรมเพื่อทราบถึงปัญหา ข้อบกพร่องและข้อแก้ไข เพื่อจะเป็นประโยชน์ในการจัดแสดงกิจกรรมการละครของนักเรียนครั้งต่อไป

1.8 ผู้สอนควรปรับลักษณะกิจกรรมให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะและความรู้ของนักเรียน

1.9 ผู้สอนที่ใช้กิจกรรมการละคร ควรเริ่มต้นสอนกิจกรรมการละครตั้งแต่แรก โดยเริ่มต้นในคาบแรกจนถึงตอนสุดท้ายและควรจัดให้มีการแสดงละครโดยจัดฉากเวทีการแสดงพร้อมระบบเสียงที่ทันสมัย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผู้วิจัยควรทำวิจัยเรื่องนี้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลกับการวิจัยครั้งนี้ และเพื่อเป็นการส่งเสริมวิธีสอนโดยใช้กิจกรรมการละคร

2.2 กิจกรรมการละครเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เวลาในการปฏิบัติและต้องการความต่อเนื่องในการดำเนินกิจกรรม ฉะนั้นการทำวิจัยครั้งต่อไปควรใช้คาบเรียนคู่ เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนไม่ขาดตอน

2.3 ผู้วิจัยควรใช้ระยะเวลาในการทดลองอย่างน้อย 1 ภาคเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- วิชาการ, กรม. (2546). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. เอกสารรายงานวิจัยกองวิจัยทางการศึกษา อันดับที่ 315/2546.
- จรัส โพธิ์จันทร์. (2527). ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- เฉลิม ทองนวล. (2554). คู่มือพัฒนาการเรียนและการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ไฮเอ็ด.
- ทิตนา แคมณี. (2554). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2554). 14 วิธีสอน สำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์, โรงเรียน. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. (2555). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1/2555. (เอกสารรายงาน). สุโขทัย : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์.
- ธีรพล จำนงนิจ. (2548). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ฐปทอง กว้างสวาสดี. (2549). คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นริศรา ดานวงศ์. (2537). ผลของการใช้เทคนิคการสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกันที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการสอนภาษาอังกฤษ). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา ประพุดติกิจ. (2526). การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครู วิชาเอกภาษาอังกฤษ ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละครกับฝึกรูปประโยค. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขามัธยมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- บานชื่น ปัญญาเรือง. (2545). การวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมการละครสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักศึกษานาฏศิลป์ชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการสอนภาษาอังกฤษ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาสารคราม : มหาวิทยาลัยมหาสารคราม.
- ประเทือง ใจหาญ. (2546). การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ และไม่ใช้กิจกรรมการละคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปิยธิดา วงศ์ไข่. (2547). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการสอนภาษาอังกฤษ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซท.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2552). ปรัชญาการศึกษาเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิน คงพูน. (2529). ความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ การประถมศึกษาจังหวัด 14 จังหวัดภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- ฟาฏินา วงศ์เลขา. (2553). พัฒนาภาษาอังกฤษ เตรียมเด็กไทยสู่อาเซียนและเวทีโลก. เข้าถึงได้จาก : <http://social.obec.go.th/node/89>. (วันที่ค้นข้อมูล : 15 กรกฎาคม 2555).
- ภิญญาพัชญ์ เครือจันยอด. (2555). นิเทศออนไลน์ ได้ฟ้าน่าน. เข้าถึงได้จาก : http://www.nan2.go.th/nan2_nited/?name=news&file=readnews&id=782. (วันที่ค้นข้อมูล : 18 กรกฎาคม 2555).

- มณี โปธิเสน. (2543). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนต่อการจัดการศึกษา ของโรงเรียนโพธิเสนวิทยา. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เยาวลักษณ์ ญาณสุภาพ. (2550). ผลของการใช้กิจกรรมการละครต่อความกล้าแสดงออกด้านการพูดที่เหมาะสมในวิชาศิลปะการพูดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาหลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน. (2552). เทคนิคการสอน. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัตนา ศิริลักษณ์. (2540). การพัฒนาบทเรียนที่ใช้กิจกรรมการละครเพื่อส่งเสริมทักษะฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการสอนภาษาอังกฤษ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัตนชัย เอี่ยมพิทักษ์พร. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษระหว่างวิธีสอนที่ใช้กิจกรรมการละครกับวิธีสอนแบบปกติ สำหรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาการบัญชี โรงเรียนเทคโนโลยี นครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิรงรอง เทพสุริยวงศ์. (2547). การใช้กิจกรรมการละครเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสันติธรรมวิทยาคม จังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วุฒิสภา. (2555). วุฒิสภาสู่ประชาคมอาเซียน. เข้าถึงได้จาก : http://www.senate.go.th/w3c/senate/sec.php?url=view&sec_id=79&content_id=733 (วันที่ค้นข้อมูล : 15 กรกฎาคม 2555).
- ศึกษานิเทศก์, กระทรวง. ศูนย์บริหารโครงการ หนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). แนวการจัดการกิจกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการค้นคว้า. กรุงเทพฯ : วุฒิวัฒน์.
- _____. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2555). **รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 6) ปีการศึกษา 2554**. เข้าถึงได้จาก : <http://www.niets.or.th/>. (วันที่ค้นข้อมูล : 23 มีนาคม 2555).
- สมยศ นาวิการ. (2522). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหาร**. กรุงเทพฯ : ดวงกมล.
- สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **การศึกษา : การสร้างประชาคมอาเซียน 2558**. (เอกสารประชาสัมพันธ์) กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **จุดเน้นสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพื่อขับเคลื่อนหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัด และประเมินผล**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (ม.ป.ป.). **การเขียนแผนการสอนแนวปฏิรูปการศึกษา ตาม พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ**. ชัยนาท : ชมรมพัฒนาพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.
- สุวิทย์ มูลคำและคณะ. (2549). **การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : อี เค บุ๊คส์.
- สุวิทย์ มูลคำ, และ อรทัย มูลคำ. (2552). **19วิธีการจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้ และทักษะ**. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- อรุณี อ่อนสวัสดิ์. (2551). **ระเบียบวิธีวิจัย**. พิษณุโลก : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อเนก กัลยณี. (2542). **ความพึงพอใจของนักเรียนนอกโรงเรียนสายสามัญศึกษาระดับมัธยมศึกษา วิธีเรียนทางไกลที่มีบทบาทต่อครูประจำกลุ่ม จังหวัดสกลนคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการพัฒนาสังคม). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุดร สุทธิญาโณ, พระมหา, และ บุญถม ศรีสมพันธ์. (2551). **การพูดในภาษากับการสื่อสาร**. สมชัย ศรีนอก, และ เกรียงศักดิ์ พลอยแสง. หน้า 105 -136. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- อำนาจ เกาตระกูล. (2553). **คู่มือการเขียนแผนการสอน/การเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพและบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง/คุณลักษณะ 3D**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). เชียงราย : เอ็น เอ็น บุคเซ็นเตอร์.
- Bilash, O. (2000). **Bilash s Second Language Instructional Model (B-SLIM)**. Canada : University of Alberta.
- Byrne, D. (1987). **Teaching Oral English**. London : Longmans.

- Canale, M., & Swain, M. (1980). **Approach to Communicative Competence**. Singapore : Semeo Regional Language Center.
- Davies, P. (1990, November). The Use of Drama in English Language Teaching. **TESL CANADA JOURNAL**, 8(1) : 87 - 98.
- Dougill, J. (1987). **Drama Activities for Language Learning**. London : Mcmillan.
- EF. (2012). **The EF EPI 2012 Report**. Available : <http://www.ef.co.th/epi/asia/>
(Access date : 14 November 2112).
- Finocchiaro, M., & Christopher B. (1983). **Foreign Language Testing : a Practical Approach**. New York : Regents.
- French, W. (1964). **The Personnel Management Process : Human Resource Administration**. Boston : Houghton.
- Graddol, D. (2006). **English Next**. London : British Council. Available : <http://www.britishcouncil.org>. (Access date : 15 July 2112)
- Holden, S. (1981). **Drama in Language Teaching**. London : Longman Group.
- Hymes, D. (1978). **Communicative Competence and Theoretical frame- work**. Cambridge : Cambridge University.
- Kreshen, S. D. (1987). **Theoretical Research and second language Acquisition Theory. In Methodology in TESOL : A Book of Readings**. New York : New Bury House.
- Maley, A., & Duff, A. (2001). **Drama Techniques in Language Learning**. Cambridge : Cambridge University.
- Maranon, S. (1981). A Descriptive Analysis of a Program of Creative Dramatics with a Bilingual/Bicultural Content (Spanish/English) : Implications for English Oral Language Development of Mexican American Children. **Dissertation Abstracts International** 42 (July 1981) : 124 - A.
- Martin, E. (2002). **Language on the internet**. Available : <http://www.netz-tipp.de/sprachen.html>. (Access date : 15 July 2112).
- Maslow, A. (1970). **Motivation and Personality**. (2nd ed.) New York : Harper & Row.
- Nunan, D., & Lamb, C. (1996). **The Self- Directed Teacher : Managing the Learning Process**. Cambridge : Cambridge University.

- Phillips, S. (1999). **Drama with Children**. Oxford : Oxford University.
- Richards, J., & Rogers, T. (1995). **Approaches and Methods in Language Teaching**. New York : Cambridge University.
- Ridel, S. J. (1975). An investigation of the Effects of Creative Dramatics on Ninth Grade Students. **Dissertation Abstracts International** 36 (December 1975) : 355- A.
- Savignon, S. (1991). Communicative Language Teaching : State of The Art. **TESOL Quarterly**. 25, 261 - 276.
- Sharim-Paz, S. (1993). The Dramatic Game and the Conversational Act. **English Teaching Forum**. 1,2 (April) : 18 - 21.
- Singh, G. (2000). Using Drama in the English Classroom. *The English Teacher*. **Lim; & Lynne** : 72-75.
- Stevick, E. W. (1979). A Review of Foreign Language Teaching Techniques. **The Modern Language Journal**. 62, 6-9.
- Via, R., & Eloise, H. (1973). A Lesson in Creative Dramatics. **English Teaching Forum**. 18, 3 (July-August) : 18-21.
- Widdowson, H. G. (1978). **Teaching Language as Communication**. Oxford : Oxford University.
- Willis, J. (1996). **A framework for task-based learning**. London : Longman.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการละคร จำนวน 4 ท่านดังนี้

1. ดร.พงษ์สุดา ภูเจริญ ครูชำนาญการพิเศษ วิชาภาษาอังกฤษ
โรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม
อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 38
2. นางสุกัญญา อ่ำทอง ครูชำนาญการพิเศษ วิชาภาษาอังกฤษ
โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์
อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 38
3. นายอริศม กันทะชุมภู ครูชำนาญการพิเศษ วิชาภาษาอังกฤษ
โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์
อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 38
4. นายชวลิต ทะยะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์
อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 38

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร

- ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่
1. ดร.พงษ์สุดา ภูเจริญ
 2. นางสุกัญญา อ่ำทอง
 3. นายอริคม กันทะชุมภู

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

- ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่
1. ดร.พงษ์สุดา ภูเจริญ
 2. นางสุกัญญา อ่ำทอง
 3. นายอริคม กันทะชุมภู

3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร

- ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่
1. ดร.พงษ์สุดา ภูเจริญ
 2. นางสุกัญญา อ่ำทอง
 3. นายชวลิต ทะยะ

ภาคผนวก ข

กรอบเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 3 กรอบเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

Week/ Period	Contents	Teaching method/ Activities	Time (Hour)
1 /1-3	Orientation Basic Conversations 1 - Greetings - Health/ Illness - Saying goodbye - Introducing	- Doing Pretest - Assignment on the ASEAN Member Countries' Stories - Watching Conversation from Internet - Setting Scene, Characters for Drama	3
2/ 4-5	Basic Conversations 2 - Expressing Thanks and Apologizing - Offering and Suggestion - Agreeing & Disagreeing - Making Request / Permission - Expressing Shock	- Hand out - Answering Questions - Listening to Dialogues - Simulation - Drama Practice	2
2/ 6, 3/ 7	Sociability 1 - Making Invitations - Encouragement and Comfort - Compliments - Gossip and Battering Up - Shopping/ Eating Out	- Hand out - Listening to Dialogues - Role Play - Drama Practice	2

ตาราง 3 (ต่อ)

Week /period	Contents	Teaching method/ Activities	Time (Hour)
3/ 8 - 9	Sociability 2 Love Affair - Falling in Love, - At Wedding - Disappointment, - Sadness/Happiness - Birthday Party - Congratulations / Blessing	- Hand out - Watching Conversations from Internet - Role Play - Drama Practice	2
4/10-11	Holidays - Sightseeing - Weather - Transportations - Accommodations - Planning Trip - Arranging Appointment	- Hand out - Listening to Dialogues - Simulation - Oral Practice - Drama Practice	2
4/ 12 5/13-15 6/16-18 7/19-20	Drama Performance	- Group Work Performance (1 Group/ Hour) - Discussion	9
7/ 21	Evaluation	- Doing Posttest - Checking Satisfaction Questionnaires - Discussion	1

ภาคผนวก ค

ผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

**ผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้
วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โดยใช้กิจกรรมการละคร
โดยผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีจำนวน 5 ด้าน
 - 1.1 ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1.2 ด้านเนื้อหา
 - 1.3 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้
 - 1.4 ด้านสื่อ นวัตกรรมหรือแหล่งเรียนรู้
 - 1.5 ด้านการวัดและประเมินผล
2. โปรดพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยละเอียด แล้วลงความเห็นว่ามี ความเหมาะสมและสอดคล้องในด้านต่างๆตามที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ซึ่งกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้
 - +1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องในด้านต่างๆ
 - 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องในด้านต่างๆ
 - 1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้องในด้านต่างๆ

ตาราง 4 ผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1 ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
1.1 ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งความรู้ ทักษะ และ เจตคติ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 พฤติกรรมที่ระบุในจุดประสงค์สามารถวัดได้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.3 พฤติกรรมที่ระบุเหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของ ผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 เนื้อหา มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 เนื้อหา มีความเหมาะสมกับเวลาและระดับชั้นของ ผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 เนื้อหา มีความถูกต้องครบถ้วน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
3. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 มีความยากง่ายพอเหมาะและเหมาะสมกับเวลาที่ใช้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 เรียงลำดับกิจกรรมเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. ด้านสื่อ นวัตกรรมหรือแหล่งเรียนรู้					
4.1 สื่อ นวัตกรรมหรือแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับบทเรียนและผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.2 สื่อ นวัตกรรมหรือแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.3 การใช้สื่อ นวัตกรรมหรือแหล่งเรียนรู้หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. ด้านการวัดและประเมินผล					
5.1 ระบุวิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.2 มีการใช้วิธีวัดและเครื่องมืออย่างหลากหลาย	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
5.3 วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ง

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 1
(ภาคทฤษฎี)

**ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 1 (ภาคทฤษฎี)
โดยผู้เชี่ยวชาญ**

- คำชี้แจง** ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ โปรดพิจารณารายการข้อคำถามของ แบบทดสอบ แล้วลงความเห็นว่ามีเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ซึ่งกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้
- +1 เมื่อแน่ใจว่ารายการข้อคำถามมีความเหมาะสมและสอดคล้อง
 - 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความเหมาะสมและสอดคล้อง
 - 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้อง

ตาราง 5 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 1 (ภาคทฤษฎี)โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
A : Directions : Choose the best answer					
1. You are the host of a party. What would you say in reply if your guest is leaving and saying good bye to you. A. What a pity! It's too early. B. You mustn't really going. C. I'm glad you could come. D. Why on earth must you be off.	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
2. You're planning to go to Malaysia in July. You ask your Malaysian teacher, " _____ " A. What's the weather like in July? B. What can I do with July's weather? C. How do you think about July weather? D. How about the weather in July?	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. Tong disagrees with his teacher but does not want to make him angry so he says, " _____ " A. May I suggest another idea? B. How could you say that? C. You've got to be reasonable. D. I couldn't agree with you.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
4. Your friend has changed her hair style. You compliment her on her appearance by saying , " _____" A. It really looks at you. B. You look terrific. C. You look strange indeed! D. What have you done now	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. You want to go on holiday to Japan next summer, so you ask a travel agent for advice. You say, " _____" A. Are you keen on organizing a trip to a foreign country? B. Can you suggest some interesting tourist spots in Japan? C. What kind of holidays do you prefer? D. How much will you pay to go to Japan?	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
6. Mr. Smith has just been promoted to president of your company. You are happy for him. When you meet him, you say, " _____" A. Lucky for you B. Congratulations ! C. Fine promotion. D. Better luck next time.	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
7. As you leaving a party, you say to the host, " _____" A. I had a great time. B. Please to meet you. C. I am very happy about it. D. It's your hospitality	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8. At a wedding reception, the uncle of the bride stands up and says, " _____" A. I'd like to give a talk bride and groom. B. Please join me in wishing the newlyweds a happy life together. C. Let's join the bride and groom while they me having a drink. D. Please stand and have some toast with them.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9. You are short of sugar so you ring your neighbor's bell and say, " _____" A. Give me some sugar. B. Can I use your sugar ? C. May I borrow some sugar ? D. I would like to take your sugar.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
10. Your friend tells you that her father just lost his job. You say, "_____" A. All's well that ends well. B. I'm sorry to hear that. C. Don't mention it. D. It's all for the best.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11. You knocked your friend's sunglasses off his desk and broke them. You say to your friend, "_____" A. So sorry. How clumsy I am! B. How much should I pay you? C. Pardon me. I hope you don't mind. D. Can't you get a new pair?	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12. You go to a restaurant with your American friend. What would you say if you want to recommend him the special dish of that restaurant ? A. What would you like to recommend ? B. What would you like to have ? C. Must I recommend spicy soup with prawn ? D. Would you like to try spicy soup with prawn ?	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
13. Your friend is complaining about the traffic jam in Bangkok. You also agree with her that traffic in Bangkok is terrible. What would you say ? A. I'm afraid I agree a lot. B. That's believable. C. I couldn't agree more. D. That's agreeable.	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
14. An acquaintance wishes a happy birthday to you. What would he say to you ? A. Many happy returns B. Happy anniversary C. Here's to your health D. Cheers	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
15. Angela : _____ Tom : Please give my regards to your family too. Goodbye. A. What are you going to do while I'm away? B. O.K. See you next week. C. Please remind me to call my boss. D. Are you working alone?	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
16. James : _____ Claire : Don't worry. I will. A. Take care of yourself while I'm away. B. I'm worried about my examination. C. Don't go alone at night. D. You shouldn't work hard.	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
17. Mother : _____ Daughter : Why don't you consult another doctor ? A. I am still not feeling well. B. You like me to see another doctor. C. All the doctor are the same. D. Stop bothering me. I'm all right.	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
18. Anong : Hi! Wipa , I haven't seen you for ages. _____ Wipa : Not so bad. Thanks. What about you? A. Where have you been? B. How do you do? C. How have you been? D. What do you do?	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
19. Chris : Would you please do me a favour, Sam ? Sam : _____ A. What a good favour ! B. Don't mention it if I can. C. Well, I guess not. D. Of course, what do you want me to do ?	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
20. Tony : Could you help me solve this problem ? Babara : _____ A. It's rather difficult for you. B. Certainly, I'd be glad to. C. I hope we can do it together. D. I think the teacher can help me.	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
21. Mom : Would you pass me the pepper, please ? Daughter : _____ A. Here you are B. There is it C. You're welcome D. I would love to	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
22. Paul : Would you mind if I close the window ? Jimmy : _____ A. Yes, that's right. B. By all means, you do. C. Yes, I don't mind. D. No, please do.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
23. Ann : I can't read for a long time without having headaches. Cindy : _____ A. Don't mention it. B. You had better have your eyes examined. C. You should take care of yourself. D. It'd be better for you to keep reading.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
24. Sandy : I'm nervous about this interview. Anan : _____ A. You're right. B. Don't worry. You'll do well. C. I don't know what it's like. D. Why don't you feel better ?	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
25. Varunee : I tried to get tickets for the concert, but they were sold out. Barbara : _____ A. Don't mention it. B. You're welcome. C. By all means. D. What a pity !	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
26. Sarah : Oh, please excuse me. I accidentally spilled my coffee on your coat. Andrew : _____ I can wipe it up with my handkerchief. A. You're welcome. B. Don't do it again. C. You should be more careful next time. D. Don't worry about it.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
27. Tina : I'm going to get married next month. Friend : _____ A. How lucky the two of you are! B. Who is going to be your husband ? C. Congratulations. I'm happy for you. D. Why are you doing that ?	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
28. Joe : I wish a very Happy New Year. Lek : _____. Could you stay for lunch with us today ? A. So so B. Thank you. The same to you C. So you do D. That's very thoughtful of you	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
29. Nit : _____ Why are you crying ? Pam : Somebody told me that my husband may be interested in his pretty young secretary. A. What do you think of it ? B. You'd better not tell me. C. What's the matter ? D. You will soon get used to it.	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
30. Tourist : "Excuse me. Could you tell me the way to the park ?" Lucy : "Certainly. I'm going that way myself. Come with me." Tourist : _____ A. Never mind B. Not at all C. I will see you later D. That's very kind of you	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
31. Mss Susan : I'm very impressed with your typing, Miss Jane. Miss Jane : Really ? _____ A. Why do you believe so, Miss Susan ? B. It's kind of you to say so, Miss Susan. C. I'm always good at typing, Miss Susan. D. You know I'm capable of typing, Miss Susan.	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
32. Ben : Excuse me. I bought this shirt yesterday. Three buttons are missing. Salesgirl : I'm very sorry. _____ A. I'll change it for you. B. I'll mend it rapidly. C. I'll tell the manager. D. Come along with me.	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
33. Situation : At the General Department. Salesgirl : _____ Peter : Yes, please. I should like to buy a pair of shoes. A. Would you come in please ? B. Can I show you our shoes ? C. What can I do for you ? D. which pair do you want to buy ?	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
34. Situation : Talking about a friend Anita : Steve is too fat. He really enjoys eating. Betty : _____ A. It's none of your business. B. He has enough money to afford it. C. He should be on a diet. D. Let his doctor tell him, not you.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
35. Situation : In a crowded street Paul : _____ Sharon : There's something wrong with the engine. A. What's wrong with your car ? B. Do you mind telling me about the traffic ? C. May I drive you home ? D. How can I help you ?	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
36. Situation : At a party Which of the following replies wouldn't you give even to your friend ? Suzie : You look marvelous in this dress ! Emma : _____ A. Actually, everything looks nice on me B. Thank you, you're sweet. C. Oh, really ! D. Thanks, my mother made it for me.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
37. Situation : In a tour company Receptionist : Is there anything I can help you with ? Tourist : Yes, I'd like to book a package tour to Phuket next week. Receptionist : _____ A. Oh thank. You are welcome. B. There's nothing we can help you with. C. Just wait a minute. Let me check the details for you. D. Of course. I would love to please you.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
38. Situation : _At a hotel Client : _____ Cashier : What is your room number ? Client : 312 A. Could I post this letter ? B. Could I rest a few minutes ? C. Could I book a single bedroom ? D. Could I have my bill, please ?	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
39. Situation : _At a hotel Woman : _____ Clerk : That's not necessary. Just fill out this registration card. A. I'd like to check in, please. I didn't make a reservation. B. I'd like a room for toning. Do you have a vacancy ? C. I'd like to make reservations. Can you do that for me ? D. I wonder whether you have any vacancies for tonight.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
40. Situation : At the department store Saleslady : May I help you ? Customer : _____ Saleslady : What size do you wear ? Customer : I wear size 34. This one looks nice. Where may I try it on ? A. Yes, I'm looks her a cotton dress B. Yes, I'm looks for pair of jeans C. No, thank you. I'm just looking around D. No, thank you. I don't think I need your help yet	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง

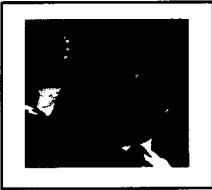

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
<p>41. Situation : At a shop</p> <p>Customer : I gave you a five-dollar bill for that shirt. Isn't there any changes ?</p> <p>Salesman : _____</p> <p>A. Sorry, I forgot</p> <p>B. Yes, coming soon</p> <p>C. No, you can change nothing</p> <p>D. Okay, if you want to</p>	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
<p>42. Situation : At a restaurant</p> <p>Waiter : Good evening. _____ ?</p> <p>Cindy : Yes, I think. I'll have the steak cooked in red wine.</p> <p>Waiter : I'm terribly sorry. We've run out of steak.</p> <p>A. Do you like steak?</p> <p>B. Do you want anything to eat</p> <p>C. Anything I can do for you</p> <p>D. May I take your order now</p>	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
<p>43. Situation : At the railway station.</p> <p>Tourist : _____</p> <p>Officer : 9:25 Platform 3.</p> <p>A. Where does the Chiang Mai train leave, please ?</p> <p>B. When does the Chiang Mai train leave, please ?</p> <p>C. Do I have to change trains ?</p> <p>D. A return to Chiang Mai, please.</p>	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
<p>44. Situation : At the railway station.</p> <p>Ticket Officer : Can I help you ?</p> <p>Tourist : Yes, Please. _____</p> <p>Ticket officer : One way or round trip ?</p> <p>A. I want a ticket to Oxford ?</p> <p>B. What time does the next train leave ?</p> <p>C. What kind of ticket should I buy ?</p> <p>D. How much does the ticket cost ?</p>	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
<p>45. Situation : Booking airline ticket.</p> <p>Bob : I'll need an economy class with a return ticket to London.</p> <p>Officer : BEF flight BE 502 takes off from Bangkok at 03.30 p.m.</p> <p>Bob : What time do I have to be at the airport ?</p> <p>Officer : _____</p> <p>A. You will be on time.</p> <p>B. That's all right at 3.30 p.m.</p> <p>C. The latest time for reporting at the airport is 2.20 p.m.</p> <p>D. By this time next day.</p>	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
<p>B: Look at the pictures then choose the correct answer.</p> <p>46. What does this gesture mean?</p> <p>A. Do you love me?.</p> <p>B. Come here.</p> <p>C. I love you.</p> <p>D. Will you marry me?</p>	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
<p>47. What does this gesture mean?</p> <p>A. Can I have a pay rise?</p> <p>B. How are you</p> <p>C. Oh, my God !.</p> <p>D. Please don't fire me.</p>	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
<p>48. What does this gesture mean?</p> <p>A. Pardon?</p> <p>B. I have my earache.</p> <p>C. Goodbye.</p> <p>D. Hello!.</p>	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
49. What does this gesture mean? A. Sorry. B. Hi! C. Goodbye. D. Excellent! 	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
50. What does this gesture mean? A. Well done! B. Be quiet. C. Good morning. D. Louder please. 	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง

ภาคผนวก จ

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 2
(ภาคปฏิบัติ)

**ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 2 (ภาคปฏิบัติ)
โดยผู้เชี่ยวชาญ**

- คำชี้แจง** ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ โปรดพิจารณารายการข้อคำถามของ แบบทดสอบ แล้วลงความเห็นว่ามีเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ซึ่งกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้
- +1 เมื่อแน่ใจว่ารายการข้อคำถามมีความเหมาะสมและสอดคล้อง
 - 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความเหมาะสมและสอดคล้อง
 - 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้อง

ตาราง 6 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 2 (ภาคปฏิบัติ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. Imagine you and your close friend are meeting a new English friend at school for the first time.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. Imagine you and your friend are the interviewers who are interviewing a super star.	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
3. Imagine three of you are the Peterson family who are planning about the next summer vacation	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
4. Imagine you are the tour guide talking with two tourists about 2 days program tour to Sukhothai.	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
5. Imagine you are the host of birthday party and two of your friends are joining your party..	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. Imagine you and your friend are parents of one daughter. When you come back from work , you see her crying.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7. Imagine you and your lover are having dinner at the restaurant	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8. Imagine you and your friends are going shopping at the Central.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9. Imagine you are in the classroom with your friends gossiping your English teacher before going to the next class.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10. Imagine you are talking with your lover and ask her to marry you but your ex- girl friend/ boy friend meet you. He / She is angry with you.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
11. Imagine you and your friends are on the picnic and you have got the problems. Discuss with your friends.	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
12. Imagine you are the host of an exchange student from Malaysia. You and your daughter/son are picking him/her up at the airport.	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
13. Imagine you are waiter at the famous Thai food restaurant. There are two guests from Brunei. It's your duty to take care of them.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14. Imagine you are an English teacher and your friends are very naughty students playing in class and broke your glass.	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
15. Imagine you are the receptionist of Pailin Hotel. A couple of Indonesian tourists are checking in and asking about the accommodations and places to visit.	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง

ภาคผนวก จ

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
โดยใช้กิจกรรมการละคร

**ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
โดยใช้กิจกรรมการละคร
โดยผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง

1.แบบประเมินแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร มี จำนวน 3 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 กิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน 5 ข้อ
ด้านที่ 2 เนื้อหาและสื่อ	จำนวน 6 ข้อ
ด้านที่ 3 ประโยชน์และการนำไปใช้	จำนวน 4 ข้อ

2.. โปรดพิจารณาแบบประเมินแบบสอบถามวัดว่ามีความเหมาะสมและ สอดคล้องในด้านต่างๆตามที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดย ใช้กิจกรรมการละคร โดยละเอียด แล้วลงความเห็นระดับความคิดเห็น ซึ่งกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบสอบถามวัดความพึงพอใจมีความเหมาะสมและสอดคล้อง
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามวัดความพึงพอใจมีความเหมาะสมและสอดคล้อง
- 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบสอบถามวัดความพึงพอใจไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้อง

ตาราง 7 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
	ด้านที่ 1 กิจกรรมการเรียนการสอน				
1.1 กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านที่ 1 กิจกรรมการเรียนการสอน					
1.2 กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.3 กิจกรรมทำให้นักเรียนสนุกสนาน ไม่เคร่งเครียดและก่อให้เกิดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.4 กิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือในชั้นเรียนระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับครู	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.5 กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ เข้าใจง่ายขึ้น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ด้านที่ 2 ด้านเนื้อหาและสื่อ					
2.1 เนื้อหาในกิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 เนื้อหาในกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 เนื้อหาในกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.4 เนื้อหาในกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับประเทศอาเซียน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.5 สื่อที่ใช้ในกิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.6 สื่อที่ใช้ในกิจกรรมไม่ซับซ้อน ใช้งานง่ายและสมจริง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ด้านที่ 3 ด้านประโยชน์และการนำไปใช้					
3.1 ช่วยให้นักเรียนใช้ทักษะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2 ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 นักเรียนมีความมั่นใจในตัวเองและกล้าแสดงออก	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.4 นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงและสามารถนำความรู้และทักษะการพูดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ช

ผลคะแนนในการหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบ
วัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ภาคผนวก ช

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
วัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
วัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อที่	ความยาก $0.2 < p < 0.8$	อำนาจจำแนก $r > 0.2$	สรุป
1	0.67	0.40	ใช้ได้
2	0.70	0.34	ใช้ได้
3	0.63	0.20	ใช้ได้
4	0.67	0.27	ใช้ได้
5	0.77	0.20	ใช้ได้
6	0.87	0.13	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
7	0.83	0.07	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
8	0.53	0.00	ใช้ได้
9	0.70	0.34	ใช้ได้
10	0.17	-0.20	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
11	0.73	0.27	ใช้ได้
12	0.60	0.47	ใช้ได้
13	0.77	0.40	ใช้ได้
14	0.70	0.34	ใช้ได้
15	0.60	0.40	ใช้ได้
16	0.83	0.20	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
17	0.60	0.26	ใช้ได้
18	0.67	0.27	ใช้ได้
19	0.73	0.40	ใช้ได้
20	0.17	-0.07	ใช้ได้
21	0.37	0.07	ใช้ได้
22	0.87	0.13	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
23	0.73	0.13	ใช้ได้
24	0.67	0.53	ใช้ได้
25	0.73	0.27	ใช้ได้

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ความยาก $0.2 < p < 0.8$	อำนาจจำแนก $r > 0.2$	สรุป
26	0.17	0.07	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
27	0.73	0.27	ใช้ได้
28	0.63	0.20	ใช้ได้
29	0.37	0.07	ใช้ได้
30	0.70	0.34	ใช้ได้
31	0.67	0.27	ใช้ได้
32	0.33	0.13	ใช้ได้
33	0.67	0.40	ใช้ได้
34	0.73	0.13	ใช้ได้
35	0.67	0.27	ใช้ได้
36	0.50	0.34	ใช้ได้
37	0.50	-0.20	ใช้ได้
38	0.73	0.53	ใช้ได้
39	0.17	0.07	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
40	0.37	-0.20	ใช้ได้
41	0.73	0.00	ใช้ได้
42	0.17	0.20	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
43	0.70	0.46	ใช้ได้
44	0.83	0.20	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
45	0.67	0.27	ใช้ได้
46	0.47	0.13	ใช้ได้
47	0.40	0.26	ใช้ได้
48	0.77	0.20	ใช้ได้
49	0.67	0.27	ใช้ได้
50	0.43	0.20	ใช้ได้

ภาคผนวก ฅ

ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเที่ยง
ทั้งหมดของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร

คนที่ \ ค่า	X	X ²
1	22	484
2	29	841
3	34	1156
4	34	1156
5	33	1089
6	21	441
7	22	484
8	36	1296
9	24	576
10	18	324
11	24	576
12	26	676
13	35	1225
14	22	484
15	35	1225
16	38	1444
17	41	1681
18	29	841
19	38	1444
20	35	1225
21	33	1089
22	34	1156
23	36	1296
24	35	1225
25	34	1156

ข้อที่ \ ค่า	p	q	pq
1	0.67	0.33	0.22
2	0.63	0.37	0.23
3	0.70	0.30	0.21
4	0.67	0.33	0.22
5	0.77	0.23	0.18
6	0.53	0.47	0.25
7	0.73	0.30	0.21
8	0.73	0.27	0.20
9	0.60	0.40	0.24
10	0.77	0.23	0.18
11	0.70	0.30	0.21
12	0.60	0.40	0.24
13	0.60	0.40	0.24
14	0.67	0.33	0.22
15	0.73	0.27	0.20
16	0.37	0.63	0.23
17	0.73	0.27	0.20
18	0.67	0.33	0.22
19	0.73	0.27	0.20
20	0.73	0.27	0.20
21	0.63	0.37	0.23
22	0.37	0.63	0.23
23	0.70	0.30	0.21
24	0.67	0.33	0.22
25	0.33	0.67	0.22

ตาราง 10 (ต่อ)

คนที่ \ ค่า	X	X ²
26	29	841
27	27	729
28	20	400
29	29	841
30	29	841
รวม	902	28242

ข้อที่ \ ค่า	p	q	pq
26	0.67	0.33	0.22
27	0.73	0.27	0.20
28	0.67	0.33	0.22
29	0.50	0.50	0.25
30	0.50	0.50	0.25
31	0.73	0.27	0.20
32	0.37	0.63	0.23
33	0.73	0.27	0.20
34	0.70	0.30	0.21
35	0.67	0.33	0.22
36	0.47	0.53	0.25
37	0.40	0.60	0.24
38	0.77	0.23	0.18
39	0.67	0.33	0.22
40	0.43	0.57	0.25
รวม (Σpq)			10.08

ผลการหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร โดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson)

$$r_{tt} = \left\{ \frac{K}{K-1} \right\} \left\{ \frac{S_x^2 - \Sigma pq}{S_x^2} \right\}$$

- r_{tt} = ความเที่ยงของแบบทดสอบ
 K = จำนวนข้อแบบทดสอบ
 p = สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
 q = $1 - p$
 S_x^2 = ความแปรปรวนของข้อสอบทั้งฉบับ

หาค่าความแปรปรวนของคะแนนรวม

$$S_x^2 = \frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}$$

- เมื่อ N = จำนวนนักเรียน
 ΣX^2 = ผลรวมของข้อสอบที่นักเรียนตอบถูก
 $(\Sigma X)^2$ = ผลรวมของข้อสอบที่นักเรียนตอบถูกยกกำลังสอง

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned}
 &= \frac{40(28242) - (902)^2}{40(40-1)} \\
 &= \frac{1129680 - 813604}{1560} \\
 &= \frac{316076}{1560} \\
 S_x^2 &= 202.61
 \end{aligned}$$

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned}
 &= \left\{ \frac{40}{40-1} \right\} \left\{ \frac{202.61 - 10.08}{202.61} \right\} \\
 &= \left\{ \frac{40}{39} \right\} \left\{ \frac{192.53}{202.61} \right\} \\
 &= (1.03)(0.95) \\
 r_{tt} &= 0.98
 \end{aligned}$$

ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีค่าเท่ากับ 0.98

ภาคผนวก ญ

ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
โดยใช้กิจกรรมการละคร

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	4.63	0.56	มากที่สุด
2	4.60	0.56	มากที่สุด
3	3.83	1.15	มาก
4	3.70	1.02	มาก
5	3.70	1.24	มาก
6	4.63	0.56	มากที่สุด
7	3.23	1.33	ปานกลาง
8	4.60	0.56	มากที่สุด
9	4.40	0.62	มาก
10	3.83	1.15	มาก
11	4.63	0.61	มากที่สุด
12	4.13	1.14	มาก
13	3.90	1.09	มาก
14	3.90	0.99	มาก
15	3.70	1.24	มาก

การหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค(Cronbach)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ

α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม

n คือ จำนวนข้อของแบบสอบถาม

s_i^2 คือ ความแปรปรวนของแบบสอบถามรายข้อ

s_t^2 คือ ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม แบบสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าเท่ากับ 0.8517

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์หาค่าสถิติ (t - test) ของความสามารถด้าน
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 12 ผลการหาค่าสถิติ (t- test) ใช้คำนวณจากความแตกต่างของคะแนน
ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการเรียนรู้
โดยใช้กิจกรรมการละคร

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	D	D ²
1	41	67	26	676
2	30	48	18	324
3	35	51	16	256
4	35	57	22	484
5	36	58	22	484
6	32	50	18	324
7	41	62	21	441
8	37	62	25	625
9	20	48	28	784
10	32	56	24	576
11	37	61	24	576
12	37	63	26	676
13	31	52	21	441
14	24	47	23	529
15	31	55	24	576
16	36	56	20	400
17	31	64	33	1089
18	33	56	23	529
19	34	59	25	625
20	35	61	26	676
21	31	58	27	729
22	32	57	25	625
23	21	55	34	1156
24	31	60	29	841
25	38	65	27	729
26	23	54	31	961
รวม	844	1482	638	16132
เฉลี่ย	32.46	57.00		
S.D.	5.48	5.43		

โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N-1}}}$$

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} &= \frac{638}{\sqrt{\frac{26(16132) - (638)^2}{26-1}}} \\ &= \frac{638}{\sqrt{\frac{419432 - 407044}{25}}} \\ &= \frac{638}{\sqrt{\frac{12388}{25}}} \\ &= \frac{638}{\sqrt{495.52}} \\ &= \frac{638}{22.26} \\ t &= 28.66 \end{aligned}$$

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการละครมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยได้ค่าสถิติ (t - test) เท่ากับ 28.66

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2
โดยใช้กิจกรรมการละคร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Thanks

หน่วยที่ 2 เรื่อง Basic Conversation 2 วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 อ30213
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 / 2555 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ (Learning Concept)

การใช้ภาษาในการพูดเพื่อขอบคุณ การขอโทษ การขอร้อง การเสนอให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การขออนุญาตและการแสดงความรู้สึกตกใจ เป็นการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับความรู้ด้านการออกเสียง คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างภาษา รวมทั้ง วัฒนธรรมที่สอดแทรกในภาษา เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Learning Outcome)

นักเรียนสนทนาโต้ตอบและสื่อสารอย่างต่อเนื่องโดยเลือกใช้คำขอบคุณ การขอโทษ การขอร้อง การเสนอให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การขออนุญาตและการแสดงความรู้สึกตกใจด้วยน้ำเสียงและกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ด้วยความมุ่งมั่นและมั่นใจในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งสามารถบอกความหมายได้อย่างถูกต้อง

3. สาระการเรียนรู้ (Learning Contents)

3.1 ด้านความรู้ (Knowledge)

Vocabulary : คำศัพท์และสำนวนเกี่ยวกับการขอบคุณ การขอโทษ การขอร้อง การเสนอให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การขออนุญาตและการแสดงความรู้สึกตกใจ

Structure : โครงสร้างประโยค Past Simple Tense

Culture : วัฒนธรรมในการพูดขอบคุณ การขอโทษ การขอร้อง การเสนอให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การขออนุญาตและการแสดงความรู้สึกตกใจ

3.2 ด้านทักษะกระบวนการ (Process)

- กระบวนการฝึกทักษะฟัง - พูด
- กระบวนการกลุ่ม

3.3 ด้านเจตคติ (Attitude)

- มีความมุ่งมั่นในการทำงาน

4. ภาระงาน/ชิ้นงาน

4.1 การแสดงสถานการณ์จำลอง

4.2 การทำแบบฝึกในใบงานที่ 1

5. การบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

6. สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. ใบงาน
3. C.D บทสนทนา
4. Internet

7. แหล่งการเรียนรู้

1. Internet
2. มุมสืบค้นในห้องเรียน
3. ห้องสมุดโรงเรียน

8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 4-5)

กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ (Lead in)

1. นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับรูปภาพที่ครูนำมาแสดง โดยครูถามคำถาม

- What is the girl / the boy doing?

- What should he/ she say?

2. ครูแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเกี่ยวกับการกล่าวขอบคุณ การขอโทษ การขอร้อง การเสนอให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การขออนุญาตและการแสดงความรู้สึกตกใจ

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (The Presentation Stage)

1. นักเรียนดูภาพแล้วช่วยกันคิดประโยคที่ใช้ในการสนทนาของคนในรูปภาพ

2. ครูอธิบายนักเรียนว่ามีสำนวนที่หลากหลายที่ใช้ในการกล่าวขอบคุณ การขอโทษ การขอร้อง การเสนอให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การขออนุญาตและการแสดงความรู้สึกตกใจ โดยครูพูดสถานการณ์ แล้วให้นักเรียนบอกว่าจะใช้ประโยคการกล่าวขอบคุณ การขอโทษ การขอร้อง การเสนอให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การขออนุญาตและการแสดงความรู้สึกตกใจ

T : If you step on someone foot.

Ss : Thanks / Apologize / Request / Suggestion / Permission /
Offering Help / Shock!

T : You want to go out during the class.

Ss : Thanks / Apologize / Request / Suggestion / Permission /
Offering Help / Shock!

T : You see your teacher carrying many books.

Ss : Thanks / Apologize / Request / Suggestion / Permission /
Offering Help / Shock!

T : Your friend had a cold for a week.

Ss : Thanks / Apologize / Request / Suggestion / Permission /
Offering Help / Shock!

T : Your boy friend/ girl friend tells you that he/she has a new girl/boy.

Ss : Thanks / Apologize / Request / Suggestion / Permission /
Offering Help / Shock!

3. นักเรียนฟังบทสนทนาจากCD แล้วร่วมกันอภิปรายว่ามีสำนวนหรือประโยคแสดงสถานการณ์ใดบ้าง

4. ครูสรุปพร้อมแจกใบความรู้ที่ 1 เกี่ยวกับประโยคและสำนวนในการกล่าวขอบคุณ การขอโทษ การขอร้อง การเสนอให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การขออนุญาตและการแสดงความรู้สึกตกใจ และอธิบายเกี่ยวกับวัฒนธรรมในการกล่าวขอบคุณ การขอโทษ การขอร้อง การเสนอให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การขออนุญาตและการแสดงความรู้สึกตกใจ ในใบความรู้ที่ 2

5. นักเรียนศึกษาความหมายของคำศัพท์ สำนวนและประโยค ถ้ามีข้อสงสัยให้ถามครู

6. ครูทบทวนโครงสร้างและการนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆของ Past Simple จากใบความรู้ที่ 4 เพื่อนักเรียนสามารถนำไปใช้ในการเขียนบทสนทนาให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ต่อไป

ขั้นที่ 3 ขั้นการฝึก (The Practice Stage)

1. นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ สำนวน ประโยค การกล่าวขอบคุณ การขอโทษ การขอร้อง การเสนอให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การขออนุญาตและการแสดงความรู้สึกตกใจ ในใบความรู้ที่ 1 พร้อมทั้งฝึกแสดงท่าทางประกอบ

2. นักเรียนเล่นเกม Shouting Dictation

วิธีการเล่น

- นักเรียนจับคู่ แล้วนั่งเป็น 2 แถว แถว A และ แถว B โดยให้นักเรียนนั่งหันหน้าเข้าหากันแต่มีระยะห่างประมาณ 3 เมตร
- นักเรียนแถว A ได้รับบทสนทนา ชุด A ส่วน นักเรียนแถว B ได้รับบทสนทนา ชุด B ซึ่งบทสนทนาชุด A จะไม่มีบทพูดของ B ในขณะที่ชุด B จะไม่มีบทพูดของ A
- นักเรียน A ต้องอ่านตะโกนบทสนทนาของตนเองให้ นักเรียน B ฟังเพื่อเขียนข้อความนั้นลงบทสนทนาที่ตนได้รับ ในขณะที่นักเรียน B ก็ต้องอ่านตะโกนบทสนทนาของตนเองให้ นักเรียน A ฟังเพื่อเขียนข้อความนั้นลงบทสนทนาที่นักเรียน A ได้รับเช่นกัน
- เมื่อนักเรียนแต่ละคู่เขียนตามคำบอกเรียบร้อยแล้ว ครูสุ่มนักเรียนบางคู่อ่านบทสนทนา
- นักเรียนตรวจสอบความถูกต้อง

3. นักเรียนฝึกการใช้คำศัพท์ สำนวน ในการกล่าวขอบคุณ การขอโทษ การขอร้อง การเสนอให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การขออนุญาตและการแสดงความรู้สึกตกใจ ในใบงานที่ 1 โดยการจับคู่บทสนทนาและเติมบทสนทนาในช่องว่าง และการเรียงบทสนทนา

ขั้นที่ 4 ขั้นการฝึกเพิ่มเติม (Further Practice Stage)

1. นักเรียนฟังการสนทนาจาก CD โดยดูบทสนทนาจากใบความรู้ที่ 3 ประกอบ
2. นักเรียนคนทุกฝึกออกเสียงตามบทสนทนาใน CD
3. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ฝึกสนทนาโต้ตอบภายในกลุ่ม โดยปรับเปลี่ยนข้อมูลจากบทสนทนาในใบความรู้ที่ 3 เช่น เปลี่ยนชื่อ สถานที่ เวลา
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมสถานการณ์จำลอง สมมติให้เป็นครูกับนักเรียนที่กำลังจะไปทัศนศึกษาออกสถานที่ นักเรียนทั้ง 3 คนมีปัญหาต่างๆกันทำให้มาสาย นักเรียนใช้คำศัพท์ สำนวน ในการกล่าวขอบคุณ การขอโทษ การขอร้อง การเสนอให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การขออนุญาตและการแสดงความรู้สึกตกใจ

ขั้นที่ 5 ชั้นฝึกอิสระ (Free Stage)

1. นักเรียนแยกกลุ่มตามที่แบ่งไว้ในชั่วโมงที่ 1 (3 กลุ่ม) แต่ละกลุ่มทำใบงานที่ 2 โดยเขียนบทสนทนาจากโครงเรื่องของนิทานพื้นบ้านที่กลุ่มของตนเลือกไว้ ฝึกการใช้คำศัพท์สำนวนตามสถานการณ์ที่เรียนมา
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกซ้อมการแสดงละครตามบทละคร
3. นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงปัญหาในการแสดงละคร

9.การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

วิธีวัด	เครื่องมือวัด	ประเด็นการวัดและการประเมิน
ตรวจชิ้นงาน	ใบงานที่ 1	การใช้คำศัพท์ สำนวน ประโยคใน การกล่าวขอบคุณ การขอโทษ การขอร้อง การเสนอให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การขออนุญาตและการ แสดงความรู้สึกตกใจ เกณฑ์การประเมิน ตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน
ประเมินการแสดง สถานการณ์จำลอง	แบบประเมินทักษะการ พูดภาษาอังกฤษ	ความสามารถในการสนทนาโต้ตอบโดยใช้ การกล่าวขอบคุณ การขอโทษ การขอร้อง การเสนอให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การขออนุญาตและการ แสดงความรู้สึกตกใจ ได้ถูกต้องตาม มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา ด้วยความมั่นใจ เกณฑ์การประเมิน เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ
สังเกต	แบบประเมินพฤติกรรม	ความมุ่งมั่นในการทำงาน เกณฑ์การประเมิน ปฏิบัติได้ 1 คะแนน ไม่ปฏิบัติได้ 0 คะแนน

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน					น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
การออกเสียง	ออกเสียงถูกต้องตามหลักการ ออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์	ออกเสียงถูกต้องตามหลักการ ออกเสียงเป็นส่วนใหญ่	ออกเสียงถูกต้องเป็นบางส่วน แต่พอเข้าใจ	ออกเสียงไม่ถูกต้อง ทำให้ไม่เข้าใจ	2	8
คำศัพท์ ส่วนวน และ โครงสร้างภาษา	ใช้คำศัพท์ ส่วนวน และ โครงสร้างภาษา ถูกต้องและเหมาะสม	ใช้คำศัพท์ ส่วนวน และ โครงสร้างประโยค ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ แต่ไม่หลากหลาย	ใช้คำศัพท์ ส่วนวน และ โครงสร้างประโยค แบบ ง่าย ๆ และมี ข้อผิดพลาดบ้าง	ใช้คำศัพท์ ส่วนวน และ โครงสร้าง ประโยคแบบ ง่าย ๆ และมี ข้อผิดพลาดมาก	2	12
เนื้อหา	เนื้อหาถูกต้อง มีรายละเอียดครบถ้วนสมบูรณ์	เนื้อหาถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	เนื้อหาถูกต้อง เป็นบางส่วน	เนื้อหาไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดมาก	3	12
ความ คล่องแคล่ว	พูดได้อย่าง เป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว สื่อสารได้ชัดเจน	พูดติดขัดบางครั้ง แต่ยังสามารถ สื่อสารได้ชัดเจน	พูดคล้ายแบบ ท่องจำ พอ สื่อสารได้บ้าง	พูดเป็นแบบ ท่องจำ ตะกุกตะกัก สื่อสารได้น้อย มากหรือไม่ได้ เลย	2	8
การแสดงท่าทาง น้ำเสียงประกอบการพูด	แสดงท่าทางและ พูดด้วยน้ำเสียงที่ เหมาะสมกับ บทบาทและ สถานการณ์ ดีมาก	แสดงท่าทางและ พูดด้วยน้ำเสียงที่ เหมาะสมกับ บทบาทและ สถานการณ์ ในระดับดี	พูดโดยไม่แสดง ท่าทางประกอบ น้ำเสียงคล้าย การอ่านหรือ การท่องจำ	พูดโดยไม่แสดง ท่าทางประกอบ น้ำเสียงเป็นการ พูดแบบท่องจำ	1	4
รวม					10	40

เกณฑ์การประเมิน

34-40 คะแนน	ดีมาก
27-33 คะแนน	ดี
20-26 คะแนน	พอใช้
น้อยกว่า 20 คะแนน	ควรปรับปรุง

**แบบสังเกตพฤติกรรม
ความมุ่งมั่นในการทำงาน**

รายการ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
1. เริ่มต้นงานที่ได้รับมอบหมายทันที		
2. ทำงานเสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด		
3. ขอคำแนะนำจากครูหรือเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจ		
4. ทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนานและเต็มใจ		
5. มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ		
6. ช่วยเหลือและแนะนำเพื่อนในการทำกิจกรรมตามสมควร		
7. สนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง		
รวมคะแนน		

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อใดที่นักเรียนปฏิบัติ	ได้ 1 คะแนน
ข้อใดที่นักเรียนไม่ปฏิบัติ	ได้ 0 คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

7	คะแนน	ดีมาก
5-6	คะแนน	ดี
3-4	คะแนน	พอใช้
1-2	คะแนน	ควรปรับปรุง

10. เกณฑ์ภาพรวม

- ผู้เรียนได้ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ครบทุกมาตรฐาน ถือว่า ผ่าน
- กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ หรือมีผลการเรียนรู้ได้ไม่ถึงระดับพอใช้ ให้นักเรียนดูแลและช่วยเหลือกัน หรือเรียนซ่อมเสริม จนมีผลการเรียนรู้ถึงระดับ พอใช้

ใบความรู้ที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Thanks

หน่วยที่ 2 เรื่อง Basic Conversation 2 รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 อ30213

✿ Expressing Thanks ✿

การกล่าวขอบคุณ	การกล่าวตอบ
Thank you / Thanks.	You're welcome.
Thank you very / so much.	It's my pleasure.
Thank you very much indeed.	It's a pleasure.
Thanks a lot.	I am glad to do it.
A million thanks.	That's OK.
I'm very grateful.	That's all right.
That's/ It's very kind of you.	Not at all.
I really appreciate it.	Don't mention it.
How thoughtful of you.	No problem.

✿ Apologizing ✿

การกล่าวขอบคุณ	การกล่าวตอบ
I beg your pardon.	That's OK.
Please accept my apologies.	That's all right.
Please forgive/ excuse me.	Not at all.
I'm terribly sorry.	Don't mention it.
Sorry!	No problem.
It was my carelessness. It was my fault.	Don't worry about it.
How stupid/ foolish/ clumsy of me.	Forget it.
I do apologize.	Well, it doesn't matter.
	Never mind.

❖ Offering Help ❖

การกล่าวเสนอให้ความช่วยเหลือ	การตอบรับการเสนอให้ความช่วยเหลือ
Is there anything I can do for you?	Yes, please. If you don't mind. Thank you. I'd appreciate it. (very much) Thank you. That's very kind of you. Thanks. Yes./ Sure. Thank you very much.
Can I assist you? May I assist you? Could I help you? Shall I?	
Would you like me to help? Do you want me to help?	การกล่าวปฏิเสธการเสนอให้ความช่วยเหลือ I appreciate your offer, but..... That's not necessary. Thanks for asking, but..... No, thanks. I can manage it. No, thanks. I can do it myself. No, thanks anyway.

❖ Suggestions & Advices ❖

การกล่าวเสนอแนะ/ ให้คำแนะนำ	การตอบรับการเสนอแนะ/คำแนะนำ
How about +V _{ing} / N?	That's a good idea.
What about +V _{ing} / N?	That's a good suggestion.
Shall we?	I'll do that. Thanks.
Why don't we?	You're right. Thanks a lot.
Would you like to?	That's fine. Thank you.
If I were you, I'd.....	All right.
I think you should / ought to/ had better.....	OK.
I suggest / recommend that you	การกล่าวปฏิเสธการเสนอแนะคำแนะนำ That's not such a good idea for me because...
If I were you, I wouldn't.....	I'm afraid that won't help me because.....
You'd better not to	I don't want to do that because.....
I advise you not to.....	I don't think it's necessary. I'd love to but

✿ Agreeing & Disagreeing ✿

คำถาม และการกล่าวแสดงความเห็น	การเห็นด้วยตามความคิดเห็น
<p>What do you think of (about) + V_{ing} / N ?</p> <p>How do you find/ feel about.....?</p> <p>What's your opinion of?</p> <p>Do you think?</p> <p>I think believe that feel </p>	<p>I agree with you.</p> <p>I think so, too.</p> <p>I couldn't agree with you more.</p> <p>That's right.</p> <p>Absolutely.</p> <p>Sure.</p> <p>Certainly.</p> <p>Definitely.</p> <p>No doubt about it.</p>
<p>In my opinion/ view,.....</p> <p>To tell the truth,.....</p> <p>Well if you ask me,</p>	<p>การไม่เห็นด้วยตามความคิดเห็น</p> <p>I don't think so.</p> <p>I don't agree.</p> <p>I'm afraid I disagree with you.</p> <p>You may be right but.....</p> <p>Absolutely not.</p>

✿ Making request ✿

การขอความอนุเคราะห์	การตอบรับให้ความอนุเคราะห์
<p>Would /Could you please do me a favor?</p> <p>Can /Could/ Will you give me a hand?</p> <p>Do/ Would you mind + V_{ing}?</p> <p>Could you please help me?</p> <p>Will you be so kind /good as to?</p> <p>Would you be so kind as to?</p> <p>Would you be kind enough to help me?</p>	<p>Yes, you can. / may.</p> <p>It would be my pleasure.</p> <p>I'd be glad to.</p> <p>Yes, of course.</p> <p>Sure. What is it?</p> <p>All right.</p> <p>OK.</p> <p>You can depend on me.</p> <p>Certainly. What is it?</p> <p>Of course not.</p>
	<p>การกล่าวปฏิเสธการให้ความอนุเคราะห์</p> <p>I'm sorry but</p> <p>Sorry but</p> <p>I can't</p> <p>I'd rather not</p> <p>I'm afraid I can't.</p>

✿ Seeking Permission ✿

การขออนุญาต	การกล่าวอนุญาต
<p>Could } Can } I + V? May }</p> <p>Is it all right if I? Would it be possible for me to? I wonder if I could</p> <p>Would } you mind if I? Do }</p>	<p>- Yes, you can. / may. - Yes, of course. - Sure. - All right. - OK. - Certainly. - No, of course not. - By all means. - No, please do. - No, go ahead.</p>
	<p style="text-align: center;">การกล่าวไม่อนุญาต</p> <p>- I'd prefer that you not. - I don't think you should. - I'm afraid not. - I'm sorry, but you can't.</p>

✿ Expressing Shock & Disbelief ✿

การกล่าวแสดงการตกใจ	การกล่าวแสดงความรู้สึกไม่เชื่อ
<p>- I was shock to hear. - The news came as a complete shock. - We're all in complete shock. - Everyone's feeling from the shock of.... - It happened out of the blue. - Who could have predicted it? - I just can't get over. - We were completely taken aback by - I was just stunned by</p>	<p>-I just can't believe. -It's unbelievable. -I/You just can't imagine. -Words can't describe. -It's impossible.</p>

ใบความรู้ที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Thanks

หน่วยที่ 2 เรื่อง Basic Conversation 2

วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 อ30213

Do you know?

Making a sincere apology

For some people, apologizing is very difficult. Others are able to do so but might not always mean what they say. In order to make a sincere apology, follow these four easy steps.

First, state what you did, for example you could say, "I am late."

Next, take responsibility and admit that it was wrong. You could say, "I promised to be here at three and it is now three thirty. This is my mistake." Third, express regret for your actions, "I am very sorry that I was late and that I kept you waiting." Fourth, make your apology personal, "I didn't mean to make you worry. I am really sorry and I will do my best to prevent it from happening again in the future."

Apologizing when you've done something wrong is always good, but making a sincere apology is even better. Still, make sure to take responsibility for your own actions!

สำหรับคนบางคนการขอโทษถือเป็นเรื่องยากมาก สำหรับคนบางคนถือเป็นเรื่องงานตายแต่ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นการขอโทษจากใจจริง ถ้าต้องการขอโทษจากใจจริงสามารถทำตามสี่ขั้นตอนง่ายๆ ดังนี้

ก่อนอื่นพูดถึงสิ่งที่คุณได้ทำไป ยกตัวอย่าง เช่น คุณบอกว่า "ฉันมาสาย" จากนั้น แสดงความรับผิดชอบและยอมรับว่าเป็นความผิดโดยกล่าวว่า "ฉันรับปากว่าจะมาถึงบ่ายสามโมง แต่ตอนนี้สามโมงครึ่งแล้ว เป็นความผิดของฉันเอง" ขั้นที่สาม แสดงถึงความรู้สึกผิดต่อการกระทำของคุณ "ฉันต้องขอโทษด้วยที่มาสาย ทำให้คุณต้องรอนาน" ขั้นที่สี่ต้องให้การขอโทษของคุณทำให้อีกฝ่ายรู้สึกดีขึ้น "ฉันไม่ได้ตั้งใจจะทำให้คุณกังวล ต้องขอโทษจริงๆต่อไปฉันจะพยายามไม่ให้เกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้นอีก"

เมื่อทำผิด การขอโทษถือเป็นสิ่งที่ดี แต่การขอโทษจากใจจริงเป็นสิ่งที่ดี แต่การขอโทษจากใจจริงเป็นสิ่งที่มีความหมายกว่าอย่างไรก็ตาม คุณต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของตัวเองด้วย

Do you know?

“You can never be too polite.”

“You can never be too polite,” goes the advice I learned growing up. As a Westerner, I was taught that you can never go wrong by saying “please” or “thank you” in any situation. Children are taught these kinds of simple manners from a young age, and Westerners place great emphasis on “proper manners.”

When I first came to Taiwan, one of the first phrases I learned was “xie xie.” I used this phrase often, and in almost every situation, I said it much more than most Taiwanese. Most Westerners say “please” and “Thank you” for everything, whether completing a bank transaction or at the supermarket, and passing a piece of paper or pouring tea.

When children in the West are growing up and forget to say “Thank you,” their parents will immediately remind them. Many Westerners do this more often than Taiwanese, believing that it is better to say these words too often than not enough.

ผมโตมากับประโยคที่ว่า “ไม่มีคำว่าสุภาพเกินไป” เป็นประโยคเดียวที่ผมเรียนรู้มาตั้งแต่เด็ก ในฐานะชาวตะวันตก ผมถูกสอนให้พูดคำว่า “กรุณา” และคำว่า “ขอบคุณ” ในทุกสถานการณ์ แนนอนที่เดียวว่าเด็ก ๆ จะได้รับการอบรมมารยาทต่างๆนี้ตั้งแต่เด็ก และชาวตะวันตกให้ความสำคัญกับ “มารยาทที่เหมาะสม” เป็นอย่างยิ่ง

ช่วงแรกที่ผมมาได้หวัน คำหนึ่งที่เรียนเป็นคำว่าแรก ๆ คือ “ขอบคุณ” ผมใช้ประโยคนี้นี้เป็นประจำในเกือบทุกโอกาส และใช้บ่อยกว่าชาวไต้หวันจำนวนมากด้วย ชาวตะวันตกส่วนใหญ่จะใช้คำว่า “กรุณา” และคำว่า “ขอบคุณ” ในเกือบจะทุกโอกาส ไม่ว่าจะเป็นในการใช้บริการในธนาคาร หรือในซูเปอร์มาร์เกต และแม้แต่แค่การส่งกระดาษแผ่นเดียวหรือเทน้ำชาแก้วหนึ่ง

เด็กที่เติบโตในประเทศแถบตะวันตก ถ้าลืมกล่าวคำว่า “ขอบคุณ” พ่อแม่จะตักเตือนทันที ชาวตะวันตกส่วนใหญ่จะเตือนลูกหลานมากกว่าชาวไต้หวัน โดยเชื่อว่า การใช้คำเหล่านี้บ่อยๆดีกว่าไม่คอยได้ใช้

ใบความรู้ที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Thanks

หน่วยที่ 2 เรื่อง Basic Conversation 2 วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 อ30213

Dialogue : Alice is waiting for her date, Fred, to show up. Fred is late.

อลิซกำลังรอเฟร็ดคู่เดทของเธอ เฟร็ดมาสาย

Fred: Alice. There you are! I am so sorry that I'm late.	อลิซ คุณอยู่นี่เอง! ขอโทษด้วยที่ผมมาสาย
Alice: That's all right. I was starting to get a little worried, though.	ไม่เป็นไรค่ะ ฉันแค่รู้สึกเป็นห่วงเท่านั้นเอง
Fred: I apologize. Traffic was terrible, and then I couldn't find a parking space.	ผมขอโทษจริงๆ การจราจรติดมากแล้วผมก็ไม่มีที่จอดรถอีก
Alice: No problem. At least we're still in time for dinner. I'm starving.	ไม่เป็นไรค่ะ อย่างน้อยเรายังทันกินอาหารค่ำ ฉันหิวจะแย่อยู่แล้ว
Fred: Dinner? Aren't we going to a movie first?	อาหารค่ำเหรอ เราจะไปดูหนังกันก่อนไม่ใช่หรือครับ
Alice: No, dinner and then a movie. Didn't you make the reservation?	เปล่าค่ะ เรากินกันก่อนค่อยไปดูหนังคุณไม่ได้จองโต๊ะไว้หรือค่ะ
Fred: Oh! No. It slipped my mind. I am really sorry about that.	แย่แล้ว ผมลืมสนิทเลย ผมรู้สึกเสียใจจริงๆ
Alice: Don't worry about it, Fred.	ไม่เป็นไรหรอกค่ะเฟร็ด
Fred: Alice, I really must apologize.	อลิซ ผมต้องขอโทษๆจริงๆนะคะ
Alice: Why?	ทำไมล่ะคะ
Fred: I wanted this date to be perfect, but I was too nervous and I messed everything up. Sorry.	ผมอยากให้นัดครั้งนี้สมบูรณ์แบบ แต่ผมตื่นเต้นกันเกินไป ทุกอย่างจึงแย่ไปหมดขอโทษนะคะ
Alice: There's no need to apologize. We still have time to apologize. We still have time to grab a hamburger before the movie! Let's go.	ไม่ต้องขอโทษหรอกค่ะ ก่อนหนังจะฉายเรายังมีเวลาพอที่จะซื้อแฮมเบอร์เกอร์นี่ค่ะ! ไปกันเถอะค่ะ!

Dialogue : Kylie has just been named the new manager of the sales department. Here she is talking with Andy a salesperson in the company about the promotion.

Anny: Here she is -the new manager of sales department! Congratulations!	ผู้จัดการฝ่ายขายคนใหม่ของเรามาแล้ว! ขอแสดงความยินดีด้วยครับ!
Kylie: Thanks but I couldn't have done it without you.	ขอบคุณมาก แต่หากไม่ได้รับความช่วยเหลือจากคุณ ฉันคงทำไม่เสร็จ
Andy: Me? What did I do?	ผมเหรอ ผมช่วยอะไรครับ
Kylie: Andy, you've helped me out so much over the years. I really appreciate it.	แอนดี ตลอดหลายปีมานี้คุณช่วยฉันตั้งหลายอย่าง ฉันรู้สึกซาบซึ้งมาก
Andy: Don't mention it. I was just doing my job.	อย่าพูดอย่างนั้นเลยครับ ผมแค่ทำตามหน้าที่เท่านั้นเอง
Kylie: No, you went above and beyond the call of duty. I am really grateful for all of your support.	ไม่หรอก คุณทำมากกว่าหน้าที่ของคุณเสียอีก ฉันขอบคุณจริงๆ สำหรับการสนับสนุนทุกอย่างจากคุณ
Andy: No problem. I am always happy to help out.	ไม่ต้องเกรงใจครับ ผมยินดีช่วยคุณเสมอ
Kylie: I certainly appreciate it. Without your assistance I never would have been promoted.	ฉันรู้สึกซาบซึ้งจริงๆ ฉันไม่มีทางได้เลื่อนตำแหน่งแน่หากไม่มีคุณคอยช่วยเหลือ
Andy: You deserve the promotion Kylie. I am glad that you are my new boss.	โคสิคุณสมควรจะได้เลื่อนตำแหน่งนะผมดีใจมากที่มีคุณเป็นเจ้านายคนใหม่
Kylie: Well, please allow me to express my heartfelt gratitude to you by buying you a steak dinner at the fanciest restaurant in town.	อืม ถ้าอย่างนั้นฉันขอพาคุณไปเลี้ยงสเต็กเนื้อในภัตตาคารที่หรูที่สุดในเมืองเป็นการแสดงความขอบคุณจากกันบ้างของหัวใจ
Andy: Wow! Thanks. (To himself) Now I'm grateful that Kylie got promoted.	ว้าว ขอบคุณมากครับ (พูดกับตัวเอง) ตอนนี้กลายเป็นเราที่ต้องสำนึกในบุญคุณที่โคสิได้เลื่อนตำแหน่งเสียแล้วสิ

ใบความรู้ที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Thanks

หน่วยที่ 2 เรื่อง Basic Conversation 2 วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 อ30213

Past Simple Tense

Past Simple Tense นี้เราจะใช้พูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตซึ่งได้สิ้นสุดลงไปแล้วในอดีต

โครงสร้างของ Past Simple Tense

Subject + V ของ 2 + Object

Past Simple Tense เราสามารถใช้ได้กับเหตุการณ์ดังต่อไปนี้

1. จะใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตที่มีเวลาบ่งบอกไว้ซึ่งคำเหล่านั้น คือ last night, yesterday, last week, in 1992, the other day, three years ago, this morning เช่น
 - Tony went to the zoo yesterday.
2. ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตที่มีจำนวนเวลาที่เฉพาะเจาะจง แต่ไม่มีตัวเวลากำหนดไว้ เช่น
 - I drew this picture twenty minutes.
3. ใช้กับผลงานของการกระทำที่ใช้กับ Present Perfect เช่น
 - Where have you been?
4. ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระยะเวลาหนึ่งที่เกิดในอดีต แต่ปัจจุบันไม่ทำแล้ว เช่น
 - He stayed in this town for ten years. (but now he doesn't stay)
5. ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนเป็นนิสัยในอดีตและมักจะมีคำว่า always, often, frequently ปรากฏอยู่ในประโยค เช่น
 - When I was young, I always went to school early.
6. ใช้ used to + V₁ กับกรการกระทำในอดีต แต่ปัจจุบันไม่ได้ทำแล้ว
 - He used to smoke but he stops now.

7. ใช้ในประโยค Reported Speech เช่น

Toy : I have lost my book.

Tan : Tran, what did Toy say?

Tran : He said that he had lost his book.

8. ใช้ในประโยคที่แสดงเงื่อนไขที่ไม่น่าจะเป็นไปได้หรือเป็นไปได้เลยทั้งในปัจจุบันและอนาคต เช่น

- If I were the President of America, there wouldn't be income taxes.
- 9. มักจะใช้หลังคำว่า as if, as though, it is time, if only, wish, would rather เช่น
- Tom would rather walked to school.

ข้อแตกต่างระหว่าง Past Simple Tense กับ Present Perfect Tense

- Simple Past เราใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตและได้สิ้นสุดลงแล้วและจะมีเวลาในอดีตกำกับไว้

- ในส่วนของ Perfect Tense นั้นเราจะใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตและรวมเข้ากับเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งเหตุการณ์ในอดีตยังไม่สิ้นสุดลงและมีผลต่อเนื่องถึงปัจจุบัน

ในการเปลี่ยนประโยค Past Simple Tense ให้เป็นประโยคคำถามและประโยคปฏิเสธ เราสามารถทำได้ ดังนี้

1. ประโยคคำถาม โดยการนำ "did" มาไว้ต้นประโยคและเปลี่ยนกริยาแท้ในประโยคเป็นช่องที่ 1

- Did we study French yesterday?

แต่ถ้าในประโยคมี verb to be เป็นกริยาแท้ในประโยค ให้นำ verb to be นั้นขึ้นต้นประโยคเลย

- Were you at the theatre?

2. ประโยคปฏิเสธ ให้นำ did not (didn't) มาวางไว้ข้างหน้ากริยาแท้แล้วเปลี่ยนกริยาเป็นช่อง 1

- Alice left here last week. --- > Alice didn't leave here last week.

ในส่วนของประโยค Past Simple Tense คือ Verb to "be" (was, were) เมื่อเราต้องการเปลี่ยนประโยคบอกเล่าให้เป็นประโยคปฏิเสธหรือประโยคคำถาม เราไม่ต้องใช้ verb to do คือ did มาเป็นกริยาช่วย เพราะ verb to be สามารถเป็นได้ทั้งกริยาแท้และกริยาช่วย

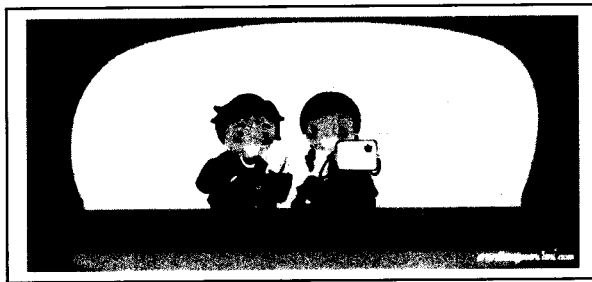
ในการตอบคำถาม ถ้าเราต้องการตอบ "Yes" ประโยคที่ตามหลัง yes จะเป็นประโยคบอกเล่า ในส่วนของคำตอบ "No" ก็เช่นกันคือ ถ้าต้องการตอบ "No" ประโยคที่ตามหลัง "No" จะต้องเป็นประโยคปฏิเสธ เช่น

Did he walk home last night? --- > Yes, he walked home last night.

(Yes, he did.)

Did we play tennis yesterday? --- > No, we didn't play tennis yesterday

(No, we didn't.)

ใบงานที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Thanks

หน่วยที่ 2 เรื่อง Basic Conversation 2 วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 อ30213

Directions : Complete the conversation with the given phrases or sentences.

A:

forgive me	No problem	really sorry
my apologies	to apologize	

Alan: Please allow me _____ for forgetting your birthday.

Jane: Don't worry about it.

Alan: No, you're a good friend. I am _____

Jane: There's no need to be sorry.

Alan: Please _____ for missing your birthday party, too.

Jane: _____

Alan: Well, please accept _____ and this be late Birthday present.

Jane: Wow! Thanks. Your apologies and your gift are accepted.

B:

my pleasure	It was my pleasure	my gratitude
repay you	appreciate it	owe you one

Kate : I would like to express _____ for all your help.

Sam : It was _____ to help out.

Kate : Really. I couldn't have done it without you.

How can I ever _____?

Sam : You don't have to thank me. _____.

Kate : Well, I really _____ . I _____.

Sam : You don't owe me anything. That's what friends are for.

C: Directions: Rearrange the dialogue in the correct order.

Dialogue

- A: I have a terrible stomachache.
- A: Yes, I think so.
- A: Thank you teacher.
- B: You'd better see the doctor.
- B: I'll take you to the hospital.

D: Directions: Match the phrases in column A with the responses in column B

A	B
_____ 1. Do you mind if I open the window?	a. That's a good idea.
_____ 2. I failed English exam.	b. I'd appreciate it. Thanks.
_____ 3. Do you think drama is good for us?	c. It's unbelievable.
_____ 4. Can I help you?	d. Absolutely.
_____ 5. Why don't we have lunch by now?	e. No, go ahead.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง How Nice!

หน่วยที่ 3 เรื่อง Sociability 1 วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 30213 เวลา 2 ชั่วโมง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 / 2555

1. สาระสำคัญ (Learning Concept)

การสนทนาเกี่ยวกับการเชิญไปงานเลี้ยง การสนทนาในร้านอาหารและร้านค้า การกล่าวชม การนินทา การพุดยกยอปอบั้น การพุดปลอบใจและให้กำลังใจเป็นประโยชน์ ในการดำรงชีวิตประจำวัน ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ด้านการออกเสียง คำศัพท์ ส่วนวน โครงสร้างภาษา ตลอดจน วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Learning Outcome)

นักเรียนสนทนาได้ตอบและสื่อสารอย่างต่อเนื่องโดยเลือกใช้คำศัพท์ ส่วนวนในการเชิญไปงานเลี้ยง การสนทนาในร้านอาหาร และร้านค้า การกล่าวชม การนินทา การพุดยกยอปอบั้น การพุดปลอบใจและให้กำลังใจด้วยน้ำเสียงและกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา รวมทั้งสามารถบอกความหมาย ได้อย่างถูกต้องพร้อมมีวินัยและใฝ่เรียนรู้

3. สาระการเรียนรู้ (Learning Contents)

3.1 ด้านความรู้ (Knowledge)

Vocabulary : คำศัพท์และส่วนวนเกี่ยวกับการเชื้อเชิญ การสนทนาในร้านอาหาร และร้านค้า การกล่าวชม การนินทา การพุดยกยอปอบั้น การพุดปลอบใจและให้กำลังใจ

Structure : โครงสร้างประโยค Present Continuous Tense

Culture : วัฒนธรรมในการเชื้อเชิญ การสนทนาในร้านอาหาร และร้านค้า การกล่าวชม การนินทา การพุดยกยอปอบั้น การพุดปลอบใจและให้กำลังใจ

3.2 ด้านทักษะกระบวนการ (Process)

- กระบวนการฝึกทักษะฟัง - พุด

3.3 ด้านเจตคติ (Attitude)

- มีวินัย ใฝ่เรียนรู้

4. การะงาน/ชิ้นงาน

4.1 การทำแบบฝึกในใบงานที่ 1

4.2 การแสดงบทบาทสมมติ

5. การบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

6. สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. ใบงาน
3. C.D. บทสนทนา
4. Internet (<http://www.ais.co.th/Interservice/AEC/philippines.html>)

7. แหล่งการเรียนรู้

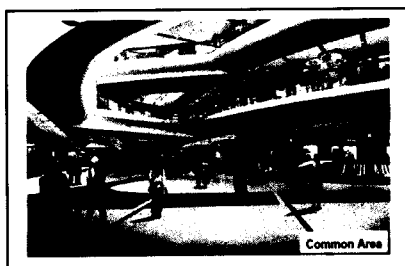
1. Internet
2. มุมสืบค้นในห้องเรียน

8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 6-7)

กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ (Lead in)

1. ครูทักทายนักเรียน แล้วให้นักเรียนดูภาพ

T : Do you know where it is ?

Ss : Airport / Department Store

T : It is a department store. Why do people go to the department store?

Ss : Relaxing / Watching movie/ Shopping / Eating / Studying..

2. ครูสรุปจุดประสงค์ของการไปห้างสรรพสินค้าไว้ 2 จุดประสงค์ คือ ไปซื้อของ และ ไปรับประทานอาหาร จากนั้นครูถามนักเรียนแต่ละคนว่าเลือกจุดประสงค์ใด ถ้านักเรียนเลือกเพื่อไปซื้อของให้อยู่ทีมที่ 1 ส่วนนักเรียนที่ไปเพื่อรับประทานอาหารเป็นทีมที่ 2

3. แต่ละทีมช่วยกันคิดประโยคที่เกี่ยวข้องกับการซื้อของหรือการรับประทานอาหาร แล้วเขียนลงกระดาษที่ครูแจกให้ ทีมใดเขียนได้ถูกต้องมากที่สุด ในเวลาที่กำหนดเป็นผู้ชนะ

4. ครูแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเกี่ยวกับการซื้อเชิญ การสนทนาในร้านอาหาร และร้านค้า การกล่าวชม การนิทา การพูดยกยอปอปั้น การพูดปลอบใจและให้กำลังใจ

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (The Presentation Stage)

1. ครูถามคำถาม

T : What do you and your friends talk about when you are together?

Ss : Several topics : Girl friends/ boy friends/ gossip someone etc.

2. ครูอธิบายนักเรียนว่ามีสำนวนที่หลากหลายที่ใช้ในการพูดคุย เช่นการเชื่อเชืง การสนทนาในร้านอาหาร และร้านค้า การกล่าวชม การนินทา การพูดคุยยออปอปปั้น การพูดปลอบใจและให้กำลังใจ

3. นักเรียนฟังการสนทนาจาก CD แล้วร่วมกันอภิปรายว่ามีสำนวนหรือประโยคแสดงสถานการณ์ใดบ้าง

4. ครูสรุปพร้อมแจกใบความรู้ที่ 1 เกี่ยวกับประโยคและสำนวนในการเชื่อเชืง การสนทนาในร้านอาหารและร้านค้า การกล่าวชม การนินทา การพูดคุยยออปอปปั้น การพูดปลอบใจและให้กำลังใจให้นักเรียนศึกษาและอธิบายเกี่ยวกับวัฒนธรรมในการเชื่อเชืง การสนทนาในร้านอาหารและร้านค้า การกล่าวชม การนินทา การพูดคุยยออปอปปั้น การพูดปลอบใจและให้กำลังใจในใบความรู้ที่ 2

5. นักเรียนศึกษาความหมายของคำศัพท์ สำนวน และประโยค ถ้ามีข้อสงสัยให้สอบถามครู

6. ครูทบทวนโครงสร้างและการนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆของ Past Simple Tense จากใบความรู้ที่ 4 เพื่อนักเรียนสามารถนำไปใช้ในการเขียนบทสนทนาให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ต่อไป

ขั้นที่ 3 ขั้นการฝึก (The Practice Stage)

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน เพื่อเล่นเกม Running Dictation

วิธีการเล่น

- ครูติดแผ่นข้อความซึ่งเป็นบทสนทนาเกี่ยวกับการเชื่อเชืง การสนทนาในร้านอาหารและร้านค้า การกล่าวชม การนินทา การพูดคุยยออปอปปั้น การพูดปลอบใจและให้กำลังใจบนผนังห้องตามจำนวนกลุ่มนักเรียน
- นักเรียนคนแรกของแต่ละกลุ่มวิ่งไปอ่านข้อความที่ติดบนผนังและจำข้อความ แล้ววิ่งกลับมาบอกข้อความให้เพื่อนในกลุ่มตนเองเพื่อเขียนข้อความนั้นลงกระดาษ
- นักเรียนลำดับต่อไปทำกิจกรรมเหมือนนักเรียนคนแรก หมุนเวียนไปจนกระทั่งข้อความบนผนังครบทุกข้อความ
- นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบความถูกต้อง
- ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านข้อความให้เพื่อนทุกคนฟัง

2. นักเรียนฝึกการใช้คำศัพท์ ส่วนวนในการเชื้อเชิญ การสนทนาในร้านอาหารและร้านค้า การกล่าวชม การนิทา การพูดยกยอปอับัน การพูดปลอบใจและให้กำลังใจในใบงานที่ 1 โดยการจับคู่คำสนทนาและเติมบทสนทนาในช่องว่างและการเรียงบทสนทนา

ขั้นที่ 4 ขั้นการฝึกเพิ่มเติม (Further Practice Stage)

1. นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ ส่วนวน ประโยค การเชื้อเชิญ การสนทนาในร้านอาหารและร้านค้า การกล่าวชม การนิทา การพูดยกยอปอับัน การพูดปลอบใจและให้กำลังใจในใบความรู้ที่ 1 พร้อมทั้งฝึกแสดงท่าทางประกอบ
2. ฟังการสนทนาจาก CD อีกครั้ง โดยดูบทสนทนาจากใบความรู้ที่ 3 ประกอบ
3. นักเรียนฝึกออกเสียง สูง-ต่ำในประโยคและลงเสียงหนักในคำต่างๆตามบทสนทนาในใบความรู้ที่ 3 พร้อมกัน จากนั้นจึงฝึกสนทนาเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม
4. นักเรียนจับคู่แสดงบทบาทสมมติ เป็น A และ B ให้ A เป็น customer และ B เป็น waiter หรือ A เป็น customer และ B เป็น salesperson โดยใช้คำศัพท์และส่วนวนที่ฝึกมาแล้วเป็นแนวทางในการสนทนา

5 ขั้นฝึกอิสระ (Free Stage)

1. นักเรียนแยกกลุ่มตามที่แบ่งไว้ในชั่วโมงที่ 1 (3 กลุ่ม) แต่ละกลุ่มทำใบงานที่ 2 โดยเขียนบทสนทนาจากโครงเรื่องของนิทานพื้นบ้านที่กลุ่มของตนเลือกไว้ ฝึกการใช้คำศัพท์ ส่วนวนตามสถานการณ์ที่เรียนมา
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกซ้อมการแสดงละครตามบทละคร
3. นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงปัญหาในการทำงาน

9. การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

วิธีวัด	เครื่องมือวัด	ประเด็นการวัดและการประเมิน
ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 1	การใช้คำศัพท์ ส่วนวน ประโยคที่ใช้ในการเชิญไปงานเลี้ยง การสนทนาในร้านอาหาร และร้านค้า การกล่าวชม การนิทา การพูดยกยอปอับัน การพูดปลอบใจและให้กำลังใจ เกณฑ์การประเมิน ตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน
ประเมินการแสดงบทบาทสมมติ	แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	ความสามารถในการสนทนาโต้ตอบโดยใช้การเชื้อเชิญ การสนทนาในร้านอาหาร และร้านค้า การกล่าวชม การนิทา การพูดยกยอปอับัน การพูดปลอบใจและให้กำลังใจได้ถูกต้อง เกณฑ์การประเมิน เกณฑ์การประเมินความสามารถการแสดงบทบาทสมมติ
สังเกต	แบบประเมินพฤติกรรม	ความมีวินัยและใฝ่เรียนรู้ เกณฑ์การประเมิน ปฏิบัติ ได้ 1 คะแนน ไม่ได้ปฏิบัติ ได้ 0 คะแนน

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
การออกเสียง	ออกเสียงถูกต้องตามหลักการ ออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์	ออกเสียงถูกต้องตามหลักการ ออกเสียงเป็นส่วนใหญ่	ออกเสียงถูกต้องเป็นบางส่วน แต่พอเข้าใจ	ออกเสียงไม่ถูกต้อง ทำให้ไม่เข้าใจ	2	8
คำศัพท์ ส่วน และ โครงสร้างภาษา	ใช้คำศัพท์ ส่วนและโครงสร้างภาษาถูกต้องและเหมาะสม	ใช้คำศัพท์ ส่วนและโครงสร้างประโยคถูกต้อง เป็นส่วนใหญ แต่ไม่หลากหลาย	ใช้คำศัพท์ ส่วนและโครงสร้างประโยคแบบง่าย ๆ และมีข้อผิดพลาด	ใช้คำศัพท์ ส่วนและโครงสร้างประโยคแบบง่าย ๆ และมีข้อผิดพลาดมาก	2	12
เนื้อหา	เนื้อหาถูกต้อง มีรายละเอียดครบถ้วนสมบูรณ์	เนื้อหาถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	เนื้อหาถูกต้อง เป็นบางส่วน	เนื้อหาไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดมาก	3	12
ความ คล่องแคล่ว	พูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว สื่อสารได้ชัดเจน	พูดติดขัดบางครั้ง แต่ยังสามารถสื่อสารได้ชัดเจน	พูดคล้ายแบบท่องจำ พอสื่อสารได้บ้าง	พูดเป็นแบบท่องจำ ตะกุกตะกัก สื่อสารได้น้อยมากหรือไม่ได้เลย	2	8
การแสดงท่าทาง น้ำเสียงประกอบการพูด	แสดงท่าทางและพูดด้วยน้ำเสียงที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ดีมาก	แสดงท่าทางและพูดด้วยน้ำเสียงที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ในระดับดี	พูดโดยไม่แสดงท่าทางประกอบ น้ำเสียงคล้ายการอ่านหรือการท่องจำ	พูดโดยไม่แสดงท่าทางประกอบ น้ำเสียงเป็นการพูดแบบท่องจำ	1	4
รวม					10	40

เกณฑ์การประเมิน

34-40 คะแนน	ดีมาก
27-33 คะแนน	ดี
20-26 คะแนน	พอใช้
น้อยกว่า 20 คะแนน	ควรปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรม
ความมีวินัยและใฝ่เรียนรู้

รายการ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
1. เข้าเรียนตรงเวลา		
2. ไม่พูดคุยหรือเล่นระหว่างเรียน		
3. จัดบันทึกความรู้		
4. ทำงานครบตามที่ได้รับมอบหมาย		
5. ทำงานเสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด		
6. ฝึกกิจกรรมทุกกิจกรรม		
7. สนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง		
รวมคะแนน		

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อใดที่นักเรียนปฏิบัติ	ได้ 1 คะแนน
ข้อใดที่นักเรียนไม่ปฏิบัติ	ได้ 0 คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

7	คะแนน	ดีมาก
5-6	คะแนน	ดี
3-4	คะแนน	พอใช้
1-2	คะแนน	ควรปรับปรุง

10. เกณฑ์ภาพรวม

- ผู้เรียนได้ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ครบทุกมาตรฐาน ถือว่า ผ่าน
- กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ หรือมีผลการเรียนรู้ได้ไม่ถึงระดับพอใช้ ให้นักเรียนดูแลและช่วยเหลือกัน หรือเรียนซ่อมเสริม จนมีผลการเรียนรู้ถึงระดับ พอใช้

ใบความรู้ที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 How Nice!

หน่วยที่ 3 เรื่อง Sociability 1

วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2

อ30213

✿ Making Invitations ✿

การกล่าวเชิญ	การตอบรับการเชิญ
<ul style="list-style-type: none"> - Would you like to - Do you want to - Would you care to - How about - Are you interested in - Why don't you.....? - Shall we - I wonder if you would like to - I would like to invite you to - Please come over. - If you're not busy, stop by. - Everyone is welcome. - I would be honored if you would attend our party. - Would you please allow me to invite you to dinner? 	<ul style="list-style-type: none"> - I'd glad/love/like to. - Sure, that sounds great. - That would be very nice. - I'd be delighted. - How nice! - I'm looking forward to it. - Thank you. I'll be happy to come. - Yes, with pleasure.
	การกล่าวปฏิเสธการเชิญ
	<ul style="list-style-type: none"> - I'm sorry but..... - I'd love / like to but..... - That's very kind of you but I'm afraid I can't. - Thanks, but I'm afraid I can't. - I'm sorry to say I can't. - I wish I could but I can't.

✿ Compliments ✿

การกล่าวชม	การกล่าวตอบ
<ul style="list-style-type: none"> - What a nice - I really like your..... - You look marvelous / great /terrific. - You are looking very smart in - That dress is absolutely gorgeous! Where did you get it? - Good job! - You did well. - That was great. - Well done. - Way to go! 	<ul style="list-style-type: none"> - Oh, really. - Thank you. I'm glad you like it. - Thanks a lot. I'm flattered. - Thank you. It's nice of you to say so. - Thank you very much.

❀ Encouragement & Comfort ❀

การกล่าวให้กำลังใจและปลอบใจ อย่างเป็นทางการ	การกล่าวให้กำลังใจและปลอบใจ อย่างไม่เป็นทางการ
<ul style="list-style-type: none"> - It's not over until the fat lady sings. - I'm behind you one hundred percent. - Keep your chin up. - Believe in yourself. - I totally support you. - We're all rooting for you. 	<ul style="list-style-type: none"> - I know you'll succeed. - You're the best there is. - I have faith in you. - Be positive. - Have faith! - You can do it. - Don't give up.

❀ Gossip & Buttering up ❀

สำนวนการซุบซิบนินทา	สำนวนการกล่าวยกยอปอปั้น
<ul style="list-style-type: none"> - You'll never believe the rumor that's been going around the office. - Some people are saying there are going to be ... - I don't want to spread any rumors, but I heard that ... - A little bird told me that - My sources tell me that - I have it on good authority that - You'll never believe what I just heard. - The scuttlebutt in the office is that - The latest news is - Come on. Dish the dirt. - The latest rumor going around is..... - Well, I heard through the grapevine that..... - Have you heard about 	<ul style="list-style-type: none"> - You deserve more recognition for your talents and accomplishments. - We couldn't have done it without you. - You were the key of our success. - We would be lost without you. - You really are one of a kind. - I wish I could be more like you. - I can learn a lot from you. - You are my role model. - I look up to you. - You are so intelligent! - We can always count on you. - You are our company's MVP. - You are the best.

☆ Shopping & Eating Out ☆

โครงสร้าง/สำนวน

1. คำกล่าวทักทายลูกค้าและการตอบรับ

May I help you?	มีอะไรให้ช่วยเหลือไหมคะ
Can I help you?	มีอะไรให้ช่วยเหลือไหมคะ
I'm just looking, thanks.	ฉันเพียงแต่ดูเท่านั้นค่ะ ขอขอบคุณ
May I see	ขอดู(สินค้า)ได้ไหมคะ
Please show me	ช่วยหยิบ (สินค้า) มาดูหน่อยได้ไหมคะ

2. คำพูดชวนคุยระหว่างที่ผู้ซื้อกำลังชมสินค้า

It is	} very nice.	สินค้านี้ดีมาก
They are		
This is our best quality.		สินค้านี้เป็นสินค้าที่มีคุณภาพที่ดีที่สุดของเรา
It fits you very well.		(สินค้า) เหมาะกับคุณมาก

3. สำนวนที่ใช้ในการถามเกี่ยวกับราคา สี และขนาด

How much?	ราคาเท่าไร
How much is it?	ราคาเท่าไร
It's 500 baht.	ราคาห้าร้อยบาท
It's a fixed price.	ราคานี้เป็นราคาตายตัว
What colour, please?	สีอะไรคะ
Blue, please.	สีน้ำเงินค่ะ
What size, please?	ขนาดใดคะ
Size L, please.	ขนาดใหญ่ค่ะ

บทสนทนา

- Salesclerk : Can I help you?
 พนักงานขาย : มีอะไรให้ช่วยไหมคะ
 Customer : Uh, yes. How much is this shirt?
 ลูกค้า : ค่ะ เสื้อเชิ้ตตัวนี้ราคาเท่าไรคะ
 Salesclerk : It's only 199 baht.
 พนักงานขาย : ราคาเพียง 199 บาทค่ะ
 Customer : Really? Is it on sale?
 ลูกค้า : เหรอคะ ลดราคาหรือคะ
 Salesclerk : Yes, it's usually 250 baht.
 พนักงานขาย : ค่ะ ราคาปกติ 250 บาทค่ะ

❖ Eating Out ❖

บทสนทนา (Conversation)

Conversation: At the table (พาไปนั่งโต๊ะ)

Waiter:	Hello, May I help you, sir/ madam?	บริการ:	สวัสดีครับ/ค่ะ มีอะไรให้ช่วยไหม ครับ/ค่ะ
Customer:	Hello, table for two, please.	ลูกค้า:	สวัสดีครับ/ค่ะ โต๊ะสำหรับสองที่ครับ/ ค่ะ
Waiter:	Do you smoke?	บริการ:	สูบบุหรี่หรือเปล่าครับ/ค่ะ
Customer:	No.	ลูกค้า:	ไม่ครับ/ค่ะ
Waiter:	This way please.	บริการ:	เชิญทางนี้ครับ/ค่ะ
Customer:	Thank you.	ลูกค้า:	ขอบคุณครับ/ค่ะ

Conversation: Please wait here (รอที่นี้)

Waiter:	Hello, May I help you, sir/ madam?	บริการ:	สวัสดีครับ/ค่ะ มีอะไรให้ช่วยไหม ครับ/ค่ะ
Customer:	Yes, please. Table for three.	ลูกค้า:	ครับ/ค่ะ โต๊ะสำหรับสามที่ครับ/ค่ะ
Waiter:	Please wait here a moment. Won't be long.	บริการ:	กรุณารอที่นี่สักครู่ครับ/ค่ะ ไม่นาน หรอกครับ/ค่ะ

Conversation: Making a reservation¹ (จองโต๊ะ¹)

Waiter:	Good morning. The Baan Thai restaurant. May I help you ?	บริการ:	สวัสดีตอนเช้าครับ/ค่ะ ร้านอาหาร บ้านไทย มีอะไรให้ช่วยไหมครับ/ค่ะ
Customer:	Yes, I'd like to make a reservation, please.	ลูกค้า:	ผม/ดิฉันต้องการจองโต๊ะครับ/ค่ะ
Waiter:	May I have your name, please, sir /madam?	บริการ:	กรุณาบอกชื่อด้วยครับ/ค่ะ

บทสนทนา

Conversation: Suggestion (แนะนำอาหาร)

Waiter:	Here's the menu.	บริกร:	นี่ครับ/ค่ะ รายการอาหาร
Customer:	Thank you.	ลูกค้า:	ขอบคุณ
Waiter:	Today we have Tom Yum Kung, Mee Krob, Pad Thai, spring roll and fish cake.	บริกร:	วันนี้ทางร้านเรามีต้มยำกุ้ง หมี่กรอบ ผัดไท ปอเปี๊ยะ และทอดมันครับ/ค่ะ
Customer:	Let's me see. I try Spring roll and Pad Thai. That'll be all.	ลูกค้า:	ผม/ดิฉันขอลองปอเปี๊ยะกับผัดไท เท่านั้นแหละครับ/ค่ะ
Waiter:	Yes, sir/ madam. That's all.	บริกร:	เท่านั้นใช่ไหมครับ/ค่ะ

Conversation: The menu (เสนอแนะอาหาร)

Waiter:	Can you take spicy food? Would you like to try Tom Yum Kung?	บริกร:	คุณทานอาหารรสเผ็ดได้ไหมครับ ลองทานต้มยำกุ้งไหมครับ/ค่ะ
Customer:	Not too spicy/hot.	ลูกค้า:	เผ็ดไม่มากครับ/ค่ะ
Waiter:	Anything else, sir/ madam?	บริกร:	รับอะไรเพิ่มอีกไหมครับ/ค่ะ
Customer:	Any suggestion for a vegetarian dish?	ลูกค้า:	มีอะไรจะแนะนำสำหรับอาหารมังสวิรัตไหมครับ/ค่ะ
Waiter:	What about papaya salad?	บริกร:	ลองส้มตำไหมครับ/ค่ะ
Customer:	Yes, please. But not too spicy.	ลูกค้า:	เอาซีครับ/ค่ะ แต่ไม่เผ็ดมากนักครับ/ค่ะ

บทสนทนา

Conversation: Taking order (รับรายการอาหาร ของหวาน และทวนรายการอาหาร)

Waiter:	Hello, May I help you?	บริกร:	สวัสดีครับ/ค่ะ มีอะไรให้ช่วย ไหมครับ/ค่ะ
Customer:	Yes.	ลูกค้า:	ครับ/ค่ะ
Waiter:	Here's the menu.	บริกร:	นี่ครับ/ค่ะรายการอาหาร
Customer:	Well, can I have fish cake and fried rice with pork?	ลูกค้า:	ผม/ดิฉันขอทอดมันกับข้าวผัด หมูหนึ่งที่ครับ/ค่ะ
Waiter:	Yes, sir. Anything else?	บริกร:	ครับ/ค่ะ ต้องการรับอะไรเพิ่ม อีกไหมครับ/ค่ะ
Customer:	No, thanks.	ลูกค้า:	ไม่ครับ/ค่ะ ขอขอบคุณ
Waiter:	May I repeat your order, please? You'll have fish cake and fried rice with pork. Any dessert?	บริกร:	ผม/ดิฉันขอทวนรายการ อาหารนะครับ/ค่ะ คุณสั่ง ทอดมัน ข้าวผัดหมู ไม่ทราบ ว่าจะรับของหวานไหมครับ/ค่ะ
Customer:	Well, let's have two sticky rice with Thai custard.	ลูกค้า:	ขอข้าวเหนียวสังขยาสองที่ ครับ/ค่ะ
Waiter:	And for dessert, two sticky rice with Thai custard.	บริกร:	สำหรับของหวาน มีข้าวเหนียว สังขยาสองที่นะครับ/ค่ะ
Customer:	Thank you.	ลูกค้า:	ขอบคุณครับ/ค่ะ

บทสนทนา

Conversation: Fruit juice, tea, coffee and water (เครื่องดื่ม น้ำผลไม้ น้ำชา กาแฟ และ น้ำ)

Waiter:	Would you like any drink?	บริการ:	ไม่ทราบว่า จะรับเครื่องดื่มอะไรดี ครับ/คะ
Customer:	What do you have?	ลูกค้า:	ทางร้านมีเครื่องดื่มอะไรบ้างครับ/ คะ
Waiter:	We have fruit juice, tea, coffee and water.	บริการ:	เรามีน้ำผลไม้ ชา กาแฟ และน้ำ ครับ/คะ
Customer:	Two Cokes, please.	ลูกค้า:	ขอโค้กสองแก้วครับ/คะ
Waiter:	So two Cokes. Is that right?	บริการ:	มีโค้กสองแก้ว ถูกต้องนะครับ/คะ

บทสนทนา

Conversation 1: Keep the change (รับเงินทอนไว้เลยครับ/ค่ะ)

Customer:	Check, please.	ลูกค้า:	คิดเงินด้วยครับ/ค่ะ
Waiter:	Yes, sir.	บริกร:	ครับ/ค่ะ
(5 minutes later)		(ห้านาทีต่อมา)	
Waiter:	฿350, please.	บริกร:	สามร้อยห้าสิบบาทครับ/ค่ะ
Customer:	Here you are. Keep the change.	ลูกค้า:	นี่ครับ/ค่ะ เก็บเงินทอนไว้เลย ครับ/ค่ะ
Waiter:	Thank you, sir/madam.	บริกร:	ขอบคุณครับ/ค่ะ
Customer:	Good food. Thank you.	ลูกค้า:	อาหารอร่อยมากครับ/ค่ะ ขอบคุณครับ/ค่ะ
Waiter:	Thank you, sir/madam. See you again.	บริกร:	ขอบคุณ ครับ/ค่ะ คราวหน้ามา ใหม่นะครับ/ค่ะ

Conversation 2: Bill, please (คิดเงินด้วยครับ/ค่ะ)

Customer:	Bill, please.	บริกร:	สามร้อยห้าสิบบาทครับ/ค่ะ
Waiter:	Yes, sir.	ลูกค้า:	ครับ/ค่ะ
(5 minutes later)			
Waiter:	It's ฿500 all together.	บริกร:	ทั้งหมดห้าร้อยบาทครับ/ค่ะ
Customer:	Here you are. Good service.	ลูกค้า:	นี่ครับ/ค่ะ บริการดีมากครับ/ค่ะ
Waiter:	Thank you, sir. Have a nice day. Bye.	บริกร:	ขอบคุณครับ/ค่ะ ขอให้มีความสุข สวัสดิ์ครับ/ค่ะ

ใบความรู้ที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 How Nice!

หน่วยที่ 3 เรื่อง Sociability 1

วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2

อ30213

Do You Know?

Fishing for Compliments ตามล่าคำชม

<p>It is nice to give compliments to others, especially if the compliments are deserved. Some people, however, prefer to receive compliments instead of giving them.</p>	<p>การชมผู้อื่นเป็นสิ่งที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับผู้ที่สมควรได้รับคำชม แต่ก็ยังมีบางคนที่ชอบได้รับคำชมแทนที่จะชมผู้อื่น</p>
<p>These people often engage in an activity known as “fishing for compliments” Their goal is to receive compliments, kind words, or encouragement from others.</p>	<p>สิ่งที่คนประเภทนี้มักจะทำคือ ตามล่าคำชมไปทุกที่ จุดประสงค์คือต้องการรับคำชม คำพูดหวานๆหรือการสนับสนุนจากผู้อื่น</p>
<p>For example, a person might use a sentence such as “My English is so bad!” or “ I look ugly in this dress!” as bait, hoping to attract compliments. If the person is lucky, then he or she will catch some compliments, such as “No way. Your English is excellent!” or “ You look great in that dress!”</p>	<p>บางประโยคเป็นเหยื่อล่อเช่น ภาษาอังกฤษของฉันแยจัง หรือ ฉันใส่ชุดนี้ดูน่าเกลียดจังเลย! เป็นต้นโดยหวังว่าจะได้รับคำชมกลับมา หากโชคดี เขาหรือหล่อนก็จะได้รับคำชม เช่น ไม่หรอก ภาษาอังกฤษของเธอดีออก! หรือ เธอใส่ชุดนี้ก็ดูสวยดีนี่นา!</p>
<p>If you want to stop someone from fishing for compliments, then agree with everything that person says. The next time he or she says, “I’m not good at math,” be sure to say “You’re right. You’re not good at math.” Soon, the person will stop fishing for compliments-or will look for another place to go fishing.</p>	<p>ถ้าคุณต้องการให้คนเหล่านี้หยุดตามล่าคำชมให้เห็นด้วยกับทุกประโยคที่อีกฝ่ายพูด คราวหน้าถ้าเขาพูดอีกว่า “ฉันไม่เก่งวิชาคณิตศาสตร์เลย ต้องตอบว่า ใช้ วิชาคณิตศาสตร์เธอแยจริงๆ ไม่นานนักคนนั้นจะไม่ตามล่าคำชมอีกเลย หรือไม่ก็จะตามล่าเหยื่อคนต่อไป</p>

ใบความรู้ที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 How Nice!

หน่วยที่ 3 เรื่อง Sociability 1

วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2

อ30213

Dialogue

Bob sees that his friend Jane is crying

บ็อบเห็นเจน เพื่อนของเขา กำลังร้องไห้

Bob : Hey, Jane. What's wrong? You look upset.	เฮ้ เจน เกิดอะไรขึ้น คุณดูไม่สบายใจเลย
Jane : Oh, it's nothing. I'm fine.	อ้อ ไม่มีอะไรหรอก ฉันสบายดี
Bob :No, come on. You're crying.	อย่ามาหลอกผมเลย คุณกำลังร้องไห้
Jane : All right. I've just had the worst day of my entire life.	ก็ได้ ฉันเพิ่งผ่านวันที่เลวร้ายที่สุดในชีวิตมานะ
Bob : What happened? Why are you so sad? You can tell me.	เกิดอะไรขึ้นหรือ ทำไมคุณเสียใจขนาดนี้ เล่าให้ผมฟังได้นะ
Jane : I'm too upset to even mention it. Oh... (She starts to cry again.)	ฉันเสียใจเกินกว่าจะเอ่ยถึงมัน โฮ... (หล่นเริ่มร้องไห้อีกครั้ง)
Bob : You'll feel better if you talk about it. Here's a tissue to dry your eyes.	ถ้าคุณระบายออกมา คุณจะรู้สึกดีขึ้น นี่กระดาษเช็ดหน้า เช็ดน้ำตาหน่อยนะ
Jane : Thanks. It's so nice to have a shoulder to cry on.	ขอบคุณ มีคนให้ชบบ่าร้องไห้ดีจัง
Bob : Jane, you can tell me what's bothering you. I'm here for you.	เจน บอกผมได้นะว่าเรื่องอะไรทำให้คุณ ไม่สบายใจ ผมจะเป็นกำลังใจให้คุณ
Jane : All right... I won the lottery.	ก็ได้...ฉันถูกลอตเตอรี่นะ
Bob : What? That's great! Then why the tears?	อะไรนะ เยี่ยมไปเลย! แล้วทำไมต้องร้องไห้ ด้วยล่ะ
Jane : I lost the winning ticket! Wahhhh!	ก็ฉันทำลอตเตอรี่หายนะสิ! ฮือ ฮือ ฮือ!

Dialogue

Fran is a high-school student. She is talking with her classmate Adam.
 ฟรานเป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลาย หล่อนกำลังคุยกับแอดัมเพื่อนร่วมชั้นของหล่อน

Adam: Wow! You look great today Fran.	ว้าว ฟรานวันนี้เธอสวยจัง
Fran : Uh...thanks.	เอ่อ...ขอบใจนะ
Adam: I like your sweater. Is it new?	ฉันชอบเสื้อไหมพรมของเธอจัง ตัวใหม่หรือ
Fran : This old thing? I've had it for years.	ตัวเก่าละ ฉันใส่มาหลายปีแล้ว
Adam: Well, it still looks great. And it looks great on you.	หรือ ยังดูสวยอยู่เลย อีกอย่าง เธอใส่แล้วดูดีมาก
Fran : Well, I had to repair a rip in the sleeve the other day.	อืมเมื่อวันก่อนยังต้องซ่อมรอยขาดที่แขนเสื้อเลย
Adam: You're so talented. I didn't know you could sew.(Looking at the sweater's sleeve) And you did such an excellent job.	เธอนี้เก่งจังไม่รู้เลยว่าเธอเย็บเสื้อผ้าเป็นด้วย(มองดูแขนเสื้อไหมพรม)แถมยังเย็บได้อีกด้วยนะ
Fran : It was easy. Besides, it would be such a waste to throw out such a nice sweater.	ง่ายมาก อีกอย่าง เสื้อไหมพรมตัวนี้ยังดีอยู่ทิ้งไปก็เสียดาย
Adam: You are so right. Good thinking Wow! Smart, talented, and thrifty.	เธอพูดถูกต้องที่สุด ความคิดดี ว้าวเธอนี้ทั้งฉลาดทั้งมีพรสวรรค์ แล้วยังมัธยัสถ์อีกด้วย
Fran: OK, Adam. What's going on?	เอาละแอดัม เธออยากจะบอกอะไรกันแน่
Adam: Uh...nothing. Oh, you're too smart for me. Actually, I was wondering if you could help me with my math homework.	เอ่อ...ก็ไม่มีอะไรหรอก สำหรับฉันนะเธอฉลาดมาก ความจริง ฉันน่าจะขอให้เธอช่วยสอนการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ให้หน่อยนะ
Fran: No problem, just as long as you promise to stop complimenting me so much!	ไม่มีปัญหา ขอแค่เธอสัญญาว่าจะหยุดยกยอฉันเกินเหตุก็พอ!

Dialogue

Bobby is inviting people to the upcoming party.

บ็อบบี้กำลังเชิญผู้คนไปร่วมงานเลี้ยงที่เขากำลังจะจัดขึ้น

(Mrs. Jones is Bobby's teacher; Jones = Mrs. Jones; White = Mr. White)

Bobby : Good morning, Jones. May I invite you to my party tonight ?	อรุณสวัสดิ์ครับ คุณครูโจนส์ ผมขอเชิญคุณครูมาร่วมงานเลี้ยงของผมคืนนี้ดีไหมครับ
Jones : Yes, I'd be delighted to attend.	ได้สิ ฉันยินดีไปร่วมงานจะ
Bobby : Great. Please come to my house at seven p.m. See you tonight!	ยอดไปเลย กรุณามาบ้านผมเวลาหนึ่งทุ่มตรงนะครับ พบกันคืนนี้ครับ
(Later)	(หลังจากนั้น)
Holly : Hey, Bobby. What's new ?	อ้าว บ็อบบี้ มีอะไรหรือ
Bobby : Well, I'm having a party. If you're not busy tonight, stop by.	เอ่อ ฉันจะจัดงานเลี้ยงที่ใหม่นะ ถ้าคืนนี้ไม่ยุ่งก็แวะมาสิ
Holly : Awesome! Thanks for inviting me. Hey, there's my dad.	ยอดไปเลย! ขอบใจนะที่ชวน อ้าว พ่อฉันมาแล้ว
Bobby: Hi, Mr. White. I was just telling Holly about my party tonight. Would you please allow me to invite you to my party?	สวัสดีครับ คุณไวต์ ผมเพิ่งบอกฮอลลีว่าผมจะจัดงานเลี้ยงคืนนี้ ผมขออนุญาตเชิญคุณมาร่วมงานด้วยดีไหมครับ
White: Certainly. I'd love to come by. What time will the party begin?	ไม่มีปัญหา ผมยินดีไปร่วมงาน งานเริ่มกี่โมงล่ะ
Bobby: At seven o' clock. Holly, do you remember where I live?	หนึ่งทุ่มครับ ฮอลลี จำที่อยู่บ้านฉันได้หรือเปล่า
Holly: I think so.	คิดว่าจำได้นะ
Bobby: I'll e-mail you directions to my house, just to be safe. Uh-oh I'd better go.	ฉันจะส่งอีเมลทางไปบ้านให้เธอแล้วกัน เผื่อไว้ก่อน แอ๊ะ! ฉันต้องรีบไปแล้ว
Holly: Why? Are you late for class?	ทำไมล่ะ ไปไม่ทันเข้าห้องเรียนหรือ
Bobby: No. I still have a lot more people I need to invite to my party!	ไม่ใช่หรอก ฉันยังต้องเชิญคนมาร่วมงานเลี้ยงอีกเยอะเลยนะ

ใบความรู้ที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 How Nice!

หน่วยที่ 3 เรื่อง Sociability 1

วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2

อ30213

Present Continuous Tense (Present Progressive Tense)

Present Continuous Tense เป็นการกล่าวถึงเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่พูด โดยเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนเวลาที่พูด และยังเกิดต่อไปอีกเล็กน้อยหลังจากที่พูดจบ หรืออาจกล่าวได้ว่าการกระทำอันหนึ่งกำลังดำเนินดำเนินอยู่ในขณะที่พูด

โครงสร้างของ Present Continuous Tense หรือ Present Progressive Tense

Subject + is, am, are + V ing

หลักการใช้ Present Continuous

- ใช้กับเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะที่พูดหรืออาจกำลังดำเนินอยู่
- ใช้กับการกระทำที่เกิดขึ้นซ้ำซากจนเป็นนิสัยที่ก่อให้เกิดความรำคาญกับบุคคลอื่น เช่น
- ใช้กับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น
- มักจะมีคำบอกเวลาในอนาคตที่ใช้กับ Present Continuous อยู่ในประโยค เช่น Now, at present, at this moment, today

นอกจากนี้เราจะพบกับข้อยกเว้นบางอย่าง คือ จะมีกริยาบางตัวที่ไม่สามารถใช้กับ Present Continuous ได้ คือ

1. กริยาที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ คือ

see hear smell feel taste notice observe recognize

เช่น I feel very cold. Please turn off the air condition.

2. กริยาที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ ได้แก่

hate like dislike love admire care respect
 desire forgive refuse want wish hope prefer

เช่น I hate the snake very much.

- Mike desires to go to England for study.

3. กริยาที่แสดงความเป็นเจ้าของ ได้แก่

belong have owe own possess

เช่น That book belongs to me.

4. กริยาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความคิด ความหวัง หรือ การสงสัย ได้แก่

believe recognize forget think suppose look
 understand remember know desire realize seem

เช่น I know the plan to go to Songkha before my sister.

หลักการใช้ verb to "be" คู่ประธาน

is	ประธานที่เป็นคำนามเอกพจน์ เช่น a man , the girl ประธานที่เป็นสรรพนามเอกพจน์ คือ he, she, it
am	ประธานที่สรรพนามเป็น I
are	ประธานที่เป็นคำนามพหูพจน์ เช่น the women, the children ประธานที่เป็นสรรพนามพหูพจน์ คือ you, we, they

ใน Present Continuous นี้ เราสามารถเปลี่ยนประโยคบอกเล่าให้เป็นประโยคคำถามและปฏิเสธ โดยมีวิธีการทำได้ ดังนี้

1. **ประโยคคำถาม** จะต้องนำ verb to be (is, am, are) มาไว้หน้าประธาน เช่น

- That boy is crying --- > Is that baby crying?
- I am smiling, --- > Are you smiling?
- They are gardening. --- > Are they gardening?

2. **ประโยคปฏิเสธ** ทำได้โดยการเติม not หลัง verb to be เช่น

- That baby is crying. --- > That baby is not crying
- I am smiling. --- > I am not smiling.
- They are gardening. --- > They are not gardening.

*ในการตอบคำถามของประโยคคำถามชนิดนี้ จะต้องตามด้วย Yes หรือ No เสมอ

ใบงานที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง How Nice!

หน่วยที่ 3 เรื่อง Sociability 1

วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 อ30213

1. Directions : Complete the conversation with the given phrases or sentences.

A:

to invite you to	come over for dinner
be honored if you would	out of town in advance

Jack : Would you like to _____ tonight?

Amy : I'm sorry. I already have plans.

Jack : Well, then I'd like _____ my party next week.

Amy : Next week? I'm going to be _____.

Jack : Um, I would _____ attend my birthday party next month.

Amy : I am honored by your invitation but I will be out of the country.

Jack : Hmm...if you're not busy, may I invite you to an event next year?

Amy : No way! I never plan that far _____!

B :

better	I like your new hew haircut	the compliment
thanks	it was nothing	way to go

Tom : Wow! You look great

Tina : Thanks for.....

Tom :

Tina :..... I just got it cut yesterday.

Tom : Hey, you got 100 percent on the test.

Tina :It wasn't that difficult.

Tom : No one does it.....than you.

Tina : Actually, I think you are better at giving compliments than I am!

ภาคผนวก รฐ

**แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ฉบับที่ 1 (ภาคทฤษฎี)**

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 1
(ภาคทฤษฎี)

คำชี้แจง

แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
จำนวน 40 ข้อ จำนวน 9 หน้า ใช้เวลาสอบ 20 นาที

1.แบบทดสอบแต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด
เพียง 1 คำตอบโดยทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องให้ตรงกับคำตอบที่ต้องการ

ตัวอย่าง

ข้อ	A	B	C	D
1	X			
2			X	
3		X		

2.ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ขีดฆ่าคำตอบเดิม แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X)
ลงในช่องให้ตรงกับคำตอบใหม่ที่ต้องการ

ตัวอย่าง

ข้อ	A	B	C	D
1	X			
2			X	
3		X		X

3. นักเรียนมีเวลาในการทำแบบทดสอบตอนที่ 1 20 นาที

4. ทำแบบทดสอบให้ครบทุกข้อ

5. อย่าขีดเขียน หรือทำเครื่องหมายใดๆลงบนแบบทดสอบ

6.อย่าลงมือทำข้อสอบหรือพลิกหน้าแบบทดสอบจนกว่าจะได้รับคำสั่งจากผู้คุมสอบ

7. เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบเสร็จแล้ว ให้ตรวจสอบว่าเขียนชื่อ นามสกุล และ
รายละเอียดต่างๆในกระดาษคำตอบครบถ้วนหรือไม่

A : Directions : Choose the best answer.

1. You are the host of a party. What would you say in reply if your guest is leaving and saying good bye to you.

- A. What a pity! It's too early. B. You mustn't really going.
 C. I'm glad you could come. D. Why on earth must you be off.

2. You're planning to go to Malaysia in July. You ask your Malaysian teacher,
 " _____ "

- A. What's the weather like in July?
 B. What can I do with July's weather?
 C. How do you think about July weather?
 D. How about the weather in July?

3. Tong disagrees with his teacher but does not want to make him angry so he says,
 " _____ "

- A. May I suggest another idea? B. How could you say that?
 C. You've got to be reasonable. D. I couldn't agree with you.

4. Your friend has changed her hair style. You compliment her on her appearance by saying , " _____ "

- A. It really looks at you. B. You look terrific.
 C. You look strange indeed! D. What have you done now

5. You want to go on holiday to Japan next summer, so you ask a travel agent for advice. You say, " _____ "

- A. Are you keen on organizing a trip to a foreign country?
 B. Can you suggest some interesting tourist spots in Japan?
 C. What kind of holidays do you prefer?
 D. How much will you pay to go to Japan?

6. At a wedding reception, the uncle of the bride stands up and says, " _____ "

- A. I'd like to give a talk bride and groom.
 B. Please join me in wishing the newlyweds a happy life together.
 C. Let's join the bride and groom while they me having a drink.
 D. Please stand and have some toast with them.

7. You are short of sugar so you ring your neighbor's bell and say,

"_____"

- A. Give me some sugar. B. Can I use your sugar?
 C. May I borrow some sugar? D. I would like to take your sugar.

8. You knocked your friend's sunglasses off his desk and broke them. You say to your friend, "_____"

- A. So sorry. How clumsy I am! B. How much should I pay you?
 C. Pardon me. I hope you don't mind. D. Can't you get a new pair?

9. You go to a restaurant with your American friend. What would you say if you want to recommend him the special dish of that restaurant ?

- A. What would you like to recommend?
 B. What would you like to have?
 C. Must I recommend spicy soup with prawn?
 D. Would you like to try spicy soup with prawn?

10. Your friend is complaining about the traffic jam in Bangkok. You also agree with her that traffic in Bangkok is terrible. What would you say?

- A. I'm afraid I agree a lot. B. That's believable.
 C. I couldn't agree more. D. That's agreeable.

11. An acquaintance wishes a happy birthday to you. What would he say to you ?

- A. Many happy returns. B. Happy anniversary.
 C. Here's to your health. D. Cheers.

12. Angela : _____

Tom : Please give my regards to your family too. Goodbye.

- A. What are you going to do while I'm away?
 B. OK. See you next week.
 C. Please remind me to call my boss.
 D. Are you working alone?

13. Mother : _____

Daughter : Why don't you consult another doctor?

- A. I am still not feeling well.
 B. You like me to see another doctor.
 C. All the doctors are the same.
 D. Stop bothering me. I'm all right.

14. Anong : Hi! Wipa , I haven't seen you for ages. _____

Wipa : Not so bad. Thanks. What about you?

- A. Where have you been? B. How do you do?
C. How have you been? D. What do you do?

15. Chris : Would you please do me a favour, Sam ?

Sam : _____

- A. What a good favour !
B. Don't mention it if I can.
C. Well, I guess not.
D. Of course, what do you want me to do?

16. Mom : Would you pass me the pepper, please?

Daughter : _____

- A. Here you are. B. There is it.
C. You're welcome. D. I would love to.

17. Ann : I can't read for a long time without having headaches.

Cindy : _____

- A. Don't mention it.
B. You had better have your eyes examined.
C. You should take care of yourself.
D. It'd be better for you to keep reading.

18. Sandy : I'm nervous about this interview.

Anan : _____

- A. You're right. B. Don't worry. You'll do well.
C. I don't know what it's like. D. Why don't you feel better?

19. Varunee : I tried to get tickets for the concert, but they were sold out.

Barbara : _____

- A. Don't mention it. B. You're welcome.
C. By all means. D. What a pity !

20. Tina : I'm going to get married next month.

Friend : _____

- A. How lucky the two of you are!
- B. Who is going to be your husband ?
- C. Congratulations. I'm happy for you.
- D. Why are you doing that ?

21. Joe : I wish a very Happy New Year.

Lek : _____. Could you stay for lunch with us today?

- A. So so.
- B. Thank you. The same to you.
- C. So you do.
- D. That's very thoughtful of you.

22. Nit : _____ Why are you crying?

Pam : Somebody told me that my husband may be interested in his pretty young secretary.

- A. What do you think of it?
- B. You'd better not tell me.
- C. What's the matter?
- D. You will soon get used to it.

23. Tourist : "Excuse me. Could you tell me the way to the park ?"

Lucy : "Certainly. I'm going that way myself. Come with me."

Tourist : _____

- A. Never mind.
- B. Not at all.
- C. I will see you later.
- D. That's very kind of you.

24. Mss Susan : I'm very impressed with your typing, Miss Jane.

Miss Jane : Really ? _____

- A. Why do you believe so, Miss Susan?
- B. It's kind of you to say so, Miss Susan.
- C. I'm always good at typing, Miss Susan.
- D. You know I'm capable of typing, Miss Susan.

25. Ben : Excuse me. I bought this shirt yesterday. Three buttons are missing.

Salesgirl : I'm very sorry. _____

- A. I'll change it for you.
- B. I'll mend it rapidly.
- C. I'll tell the manager.
- D. Come along with me.

26. Situation : At the General Department.

Salesgirl : _____

Peter : Yes, please. I should like to buy a pair of shoes.

- A. Would you come in please? B. Can I show you our shoes?
 C. What can I do for you? D. which pair do you want to buy?

27. Situation : Talking about a friend

Anita : Steve is too fat. He really enjoys eating.

Betty : _____

- A. It's none of your business. B. He has enough money to afford it.
 C. He should be on a diet. D. Let his doctor tell him, not you.

28. Situation : In a crowded street

Paul : _____

Sharon : There's something wrong with the engine.

- A. What's wrong with your car?
 B. Do you mind telling me about the traffic?
 C. May I drive you home?
 D. How can I help you?

29. Situation : At a party

Which of the following replies wouldn't you give even to your friend ?

Suzie : You look marvelous in this dress!

Emma : _____

- A. Actually, everything looks nice on me.
 B. Thank you, you're sweet.
 C. Oh, really!
 D. Thanks, my mother made it for me.

30. Situation : In a tour company

Receptionist : Is there anything I can help you with?

Tourist : Yes, I'd like to book a package tour to Phuket next week.

Receptionist : _____

- A. Oh thanks. You are welcome.
 B. There's nothing we can help you with.
 C. Just wait a minute. Let me check the details for you.
 D. Of course. I would love to please you.

31. Situation : At a hotel

Client : _____

Cashier : What is your room number?

Client : 312

A. Could I post this letter?

B. Could I rest a few minutes?

C. Could I book a single bedroom?

D. Could I have my bill, please?

32. Situation : At the department store

Saleslady : May I help you?

Customer : _____

Saleslady : What size do you wear?

Customer : I wear size 34. This one looks nice. Where may I try it on?

A. Yes, I'm looking for a cotton dress.

B. Yes, I'm looking for pair of jeans.

C. No, thank you. I'm just looking around.

D. No, thank you. I don't think I need your help yet.

33. Situation : At a shop

Customer : I gave you a five-dollar bill for that shirt. Isn't there any changes ?

Salesman : _____

A. Sorry, I forgot.

B. Yes, coming soon.

C. No, you can change nothing.

D. Okay, if you want to.

34. Situation : At the railway station.

Tourist : _____

Officer : 9:25 Platform 3.

A. Where does the Chiang Mai train leave, please?

B. When does the Chiang Mai train leave, please?

C. Do I have to change trains?

D. A return to Chiang Mai, please.

35. Situation : Booking airline ticket.

Bob : I'll need an economy class with a return ticket to London.

Officer : BEF flight BE 502 takes off from Bangkok at 03.30 p.m.

Bob : What time do I have to be at the airport?

Officer : _____

- A. You will be on time.
- B. That's all right at 3.30 p.m.
- C. The latest time for reporting at the airport is 2.20 p.m.
- D. By this time next day.

B: Look at the pictures then choose the correct answer.

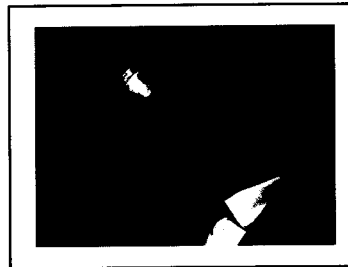
36 . What does this gesture mean?

- A. Do you love me?.
- B. Come here.
- C. I love you.
- D. Will you marry me?

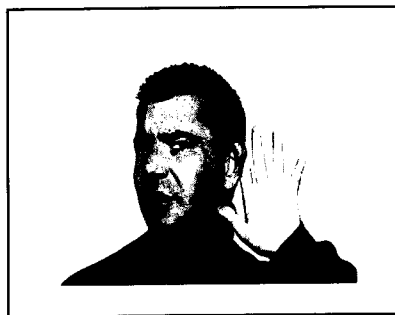
37. What does this gesture mean?

- A. Can I have a pay rise?
- B. How are you?
- C. Oh, my God!
- D. Please don't fire me.

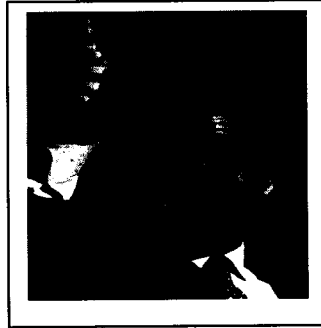
38. What does this gesture mean?

- A. Pardon?
- B. I have my earache.
- C. Goodbye.
- D. Hello!

39. What does this gesture mean?

- A. Sorry.
- B. Hi!
- C. Goodbye.
- D. Excellent!

40. What does this gesture mean?

- A. Well done!
- B. Be quiet.
- C. Good morning.
- D. Louder please.

Good luck !

เฉลยคำตอบ

1. D	2. A	3. A	4. B	5. B
6. B	7. C	8. A	9. D	10. C
11. A	12. B	13. A	14. C	15. D
16. A	17. B	18. B	19. D	20. C
21. B	22. C	23. D	24. B	25. A
26. C	27. C	28. A	29. A	30. C
31. D	32. B	33. A	34. B	35. C
36. C	37. C	38. A	39. D	40. B

ภาคผนวก ท

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ฉบับที่ 2 (ภาคปฏิบัติ)

**แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 2
(ภาคปฏิบัติ)**

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติโดยการแสดงบทบาทสมมติ

2. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน

3. ตัวแทนกลุ่มจับฉลาก 1 หัวข้อสถานการณ์ จาก 10 หัวข้อสถานการณ์

4. นักเรียนมีเวลาเตรียมตัวเพื่อแสดงบทบาทสมมติ ตามสถานการณ์ที่จับฉลากได้ 5

นาที

5. เวลาสำหรับการแสดง 3-5 นาที

6. การจับฉลากให้นำหัวข้อสถานการณ์ที่ถูกจับออกมาใส่กลับเข้าไปใหม่เพื่อให้โอกาสกับตัวเลือกทุกตัว

7. การสอบภาคปฏิบัติให้นักเรียนแยกสอบโดยลำพังทีละกลุ่ม

8. เกณฑ์การให้คะแนนการวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Rubric Score) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

Directions : Work in group of Three. Pick one of the situations .

Arrange the conversation in 5 minutes and perform role play
in 3-5 minutes .

Situations :

1. Imagine you and your close friend are meeting a new English friend at school for the first time.

2. Imagine you are the receptionist of Pailin Hotel. A couple of Indonesian tourists are checking in and asking about the accommodations and places to visit.

3. Imagine three of you are the Peterson family who are planning about the next summer vacation.

4. Imagine you are the tour guide talking with two tourists about 2 days program tour to Sukhothai.

5. Imagine you are the host of birthday party and two of your friends are joining your party.

6. Imagine you and your friend are parents of one daughter. When you come back from work you see her crying.

7. Imagine you and your lover are having dinner at the restaurant.

8. Imagine you and your friends are going shopping at the Central.

9. Imagine you are in the classroom with your friends gossiping your English teacher before going to the next class.

10. Imagine you are talking with your lover and ask her to marry you but your ex-girl friend/ boy friend meet you. He / She is angry with you.

ภาคผนวก ๗

**เกณฑ์การประเมินแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะ
การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 2 (ภาคปฏิบัติ)**

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด : แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ฉบับที่ 2 (ภาคปฏิบัติ)

ระดับคะแนน ประเมิน การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
ความสามารถ ในการพูดให้ ผู้อื่นเข้าใจ	ออกเสียงถูกต้องตามหลักการ ออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำ ประโยคอย่างสมบูรณ์ เข้าใจง่าย	ออกเสียงถูกต้องตาม หลักการออกเสียงเป็นส่วน ใหญ่โดยมีที่ผิด 1-2 แห่ง แต่เข้าใจได้	ออกเสียงถูกต้องเป็น บางส่วนโดยมีที่ผิด 3-4 แห่ง แต่พอเข้าใจ	ออกเสียงไม่ถูกต้องตั้งแต่ 5 แห่งขึ้นไป ทำให้ไม่เข้าใจ	2	8
คำศัพท์ และ โครงสร้าง ภาษา	ใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างภาษาถูกต้องและ เหมาะสม	ใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างประโยคถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ โดยมีที่ผิด 1- 2 แห่ง	ใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างประโยคแบบ ง่าย ๆ และมี ข้อผิดพลาด 3-4 แห่ง	ใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างประโยคแบบ ง่าย ๆ และมี ข้อผิดพลาดตั้งแต่ 5 แห่งขึ้นไป	3	12
ความ ชัดเจน	พูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว สื่อสารได้ชัดเจน	พูดติดขัดบางครั้ง โดยมีที่ ผิด 1-2 แห่งแต่ยังสามารถ สื่อสารได้ชัดเจน	พูดคล้ายแบบท่องจำ พอ สื่อสารได้บ้างโดยมีที่ผิด 3-4 แห่ง	พูดเป็นแบบท่องจำ ตะกุกตะกัก สื่อสารได้น้อย มากหรือไม่ได้เลย	2	8
การแสดง ท่าทาง และ น้ำเสียง	แสดงท่าทางและ พูดด้วยน้ำเสียงที่เหมาะสมกับ บทบาทและสถานการณ์	แสดงท่าทางและ พูดด้วยน้ำเสียงที่เหมาะสม กับบทบาทและ	พูดโดยแสดงท่าทาง ประกอบน้ำเสียงคล้าย การอ่านหรือการท่องจำ	พูดโดยไม่แสดงท่าทาง ประกอบน้ำเสียงเป็นการพูด แบบท่องจำ	2	8

ภาคผนวก ฅ

แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร

**แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมการละคร**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 โดยการใช้กิจกรรมการละคร ขอให้นักเรียนตอบตามความคิดเห็นจริง
2. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 กิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน	5 ข้อ
ตอนที่ 2 เนื้อหาและสื่อ	จำนวน	6 ข้อ
ตอนที่ 3 ประโยชน์และการนำไปใช้	จำนวน	4 ข้อ
3. คะแนนของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ความพึงพอใจมากที่สุด	=	5	คะแนน
ความพึงพอใจมาก	=	4	คะแนน
ความพึงพอใจปานกลาง	=	3	คะแนน
ความพึงพอใจน้อย	=	2	คะแนน
ความพึงพอใจน้อยที่สุด	=	1	คะแนน
4. โปรดใส่เครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนตามความเป็นจริง

ตัวอย่าง

ตอนที่	รายการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กิจกรรม	1.คำอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนในการทำกิจกรรมการละครชัดเจน		\checkmark			

5. หากมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม กรุณาเขียนลงในส่วนท้ายของแบบสอบถาม

รายการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ตอนที่1.กิจกรรมการเรียนการสอน					
1.1 กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของนักเรียน					
1.2 กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม					
1.3 กิจกรรมทำให้นักเรียนสนุกสนาน ไม่เคร่งเครียดและก่อให้เกิดการเรียนรู้					
1.4 กิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือในชั้นเรียนระหว่าง นักเรียนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับครู					
1.5 กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ เข้าใจง่ายขึ้น					
2. เนื้อหาและสื่อ					
2.1 เนื้อหาในกิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของนักเรียน					
2.2 เนื้อหาในกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
2.3 เนื้อหาในกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา					
2.4 เนื้อหาในกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับประเทศ อาเซียน					
2.5 สื่อที่ใช้ในกิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา					
2.6 สื่อที่ใช้ในกิจกรรมไม่ซับซ้อน ใช้ง่ายและสมจริง					
ตอนที่3.ประโยชน์และการนำไปใช้					
3.1 ช่วยให้นักเรียนใช้ทักษะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
3.2 ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา					
3.3 นักเรียนมีความมั่นใจในตัวเองและกล้าแสดงออก					
3.4 นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงและสามารถนำความรู้และทักษะการพูดไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ภาคผนวก ด

ตัวอย่างบทละครภาษาอังกฤษที่นำโครงเรื่องมาจากนิทานพื้นบ้านอาเซียน

**Script of Super Hero Based on Badang, the Strongest Man
From Singapore**

Characters

1. Badang
2. Papa
3. Mama
4. God
5. Neighbour
6. Bijaya.
7. Friend
8. Genie
9. Narrator

Scene 1

Narrator : Badang was a poor young man who made his home on the bank of Sungai Singapura (Singapore River). He lived with his Papa and Mama. His parents were poor. He was thin and weak but dreamed of becoming strong. Badang had an old fish trap that he set every evening in the river to catch fish.

(Papa was sitting and talking with Mama)

Papa : Mama, I don't feel good today.

Mama : What's wrong? Yesterday you're still OK.

Papa : I have a stomachache.

Mama : So you should take a rest. Don't go out.

Papa : But I want to help our son. He is very thin and weak. I'm afraid he will be sick.

Mama : Don't worry, Papa. He is a good boy. God must bless him. I believe.

Papa : I think so. So you must go inside and cook breakfast for him. He will be tired after a long sunny morning at the work.

Mama : You must take care of yourself, too.

Papa : Sure. I will lie here waiting for our son.

Mama : Great! And I will go to the kitchen.

(Papa lay down and Mama went into the house. After that Badang came in with some fish)

Badang (called out loud) : Mama, Papa. I'm home.

(Badang saw Papa lay in front of the house. He put the fish on the floor and ran to his father.)

Badang (shook his father's body) : Papa...Papa.. What happened? Are you alright?

(shouted very loud) Mama.. mama... Papa is dying.

(Mama ran out)

Mama : What? What?

Badang : Papa is dying. (Badang cried out)

Mama : No...no..no.... He's sleeping. He had a stomachache so I told him to take a rest.

Papa : Badang. Oh, Badang, you came back. I'm sorry (ตั๊ย บู้ ฉี่) for not go out to help you today.

Badang (hugged his father) : It doesn't matter, Papa. I can do it alone.

It's not a hard work. I want you and mama just stay at home.

I can do it.

Mama : O.K. O.K. I believe you. But now you ought to take a bath and then we will have breakfast.

Badang : Mama, here are fish.

Mama : Wow! Too many fish. If someone wants to buy, I'll sell them. Do you agree?

Badang : I can't agree any more, Mama. I'll take a bath now.

(Badang went out and a neighbor came in)

Neighbor : Good morning, (จ้าว ช่าง ท้าว) Mama, I saw Badang coming back. Did he get fish?

Papa : Oh! Yes, many fish. Look!

(Papa showed some fish)

Mama : Come here and choose the fish you want.

Neighbor : Fish are fresh. I want these.

(Neighbor gave the fish he chose to Mama)

- Neighbor : How much does it cost?
- Mama : All is 25 dollar.
- Neighbor : Here you are, 25 dollars. (Gave Mama the money)
- Mama : Thank you very much. (เขี้ย เขี้ยะ)
- Neighbor : You're welcome. Papa, Mama , both of you are so lucky to have a good son like Badang.
- Papa : Really! Why do you think like that?
- Neighbor : Badang always helps you. He never makes you unhappy and he always helps our neighbors. You know?
Every one in our village loves him.
- Mama : Wonderful! We're so proud of him.
- Papa : But I worry about his health. He is weak and thin.
- Neighbor : Don't worry. He is a good boy. God will bless him.
- Papa : I hope so.
- Neighbor : Oh! I must go now. I will cook dinner with these fish.
- Mama : It must be delicious breakfast, I think. Thanks again.
- Neighbor : See you later, bye. (ใจ์ เจี้ยน)
- Papa and Mama : Bye. (ใจ์ เจี้ยน)
- Mama : Let's have breakfast. I think Badang is ready.
- Papa : Let's go.
- (Papa and Mama went out)

Scene 2

Narrator: Time passed , Badang still went to fish with his fish trap for his family. But something happened to him. On one unfortunate morning, Badang discovered that his fish had been eaten up and all that were left were fish bones scattered near where the fish trap was set. His old fish trap was also damaged. So the next day Badang hid himself behind the tree to see who stole his fish.

At the river bank

(Papa , Mama and Badang were at the river bank near the fish trap)

- Papa : Look! The fish trap is still in its place. I saw the fish inside.
- Mama : That's right. Nothing went wrong.
- Badang : But yesterday the fish were gone. Someone ate my fish.

- Mama : I can't imagine. Or it may be the cat.
 Papa : Or it may be the bear. No...no no. There is no bear here.
 Badang : Papa, mama, let's stand behind that big tree. Just wait and see.
 Who will be the thief?

Narrator :Papa, Mama and Badang went to stand behind the tree. Not more than half an hour, something happened. A strange Genie went out of the bush and walked to the fish trap.

(A genie went out to the fish trap and opened the trap. Papa, Mama and Badang went out from the tree)

- Badang : Who are you? Who is the thief?
 (Shouted very loud and ran to the genie and quickly seized him)

Genie (frighten): I....I..... am a Genie. I'm...mmm soooo sorry. (ตุ้ม ปู้ ฉี่)
 (spoke with fear)

Papa : Be patient, Badang.

Mama : Oh! My God. It's not a man or an animal but it's an evil.

Gennie (with scared voice) : Please forgive me. I'm sorry. (ตุ้ม ปู้ ฉี่) I like to eat fish.
 When I walked pass your trap, I always saw a lot of fish in it. So.....

Badang (with angry voice) : So what? So you ate all of my fish?

Genie : Please, please forgive me. It's my fault, I know. But.....
 Please..... please free me.

Mama : Badang, the little Genie asked for apologize. Please forgive him.

Papa : I agree with your mama. Let him go.

Badang : Little genie, would you promise not to steal my fish again. Promise?
 If not, I will not let you go.

Genie : Thanks for your kindness. I promise....I promise. Thanks a million.
 (เซี่ย เซี่ยะ)
 (Genie stood and stared at Badang)

Badang : O.K. You are free now then go. go ..go. (Stopped for awhile)
 Why do you still stare at me, little Genie? You can go, can't you?

Mama : Genie, good luck, take care. Good bye. (ใจ้ เจ็ยหน)

Genie : Why are all of you so kind people? (Little cried)

Papa : Although we are poor, we don't want to see other people be unhappy.

Genie (Smiling) : Because of this, I really appreciate all of you.

I will give you a wish, Badang.

Badang : Are you kidding?

Genie : No...no... no. You are a good man.

I give you a wish just to thank you.

Mama : What will you ask for Badang?

Papa : Do you want treasure?

Badang :No...no...no.. I don't want treasure. I want to be the strongest man so I can do many jobs.

Genie : Badang, you have a good heart. The thing you ask for will come true by tomorrow. I hope you have a good life. Bye (ใจเจี้ยน) everyone.

Badang , Papa, and Mama : Goodbye, take care. (ใจเจี้ยน)

Badang : Papa, Mama, will the wish come true?

Papa : Let's wait until tomorrow.

Mama : let's go back home.

(Papa ,Mama and Badang went out)

Scene 3

Narrator : After tomorrow, the genie's words came true. Badang was able to uproot a tree effortlessly. Badang's newfound might set his quiet fishing village abuzz and before long the news reached the throne, and Badang was appointed a hulubalang(court warrior) . His fame went beyond to as far as India. Not to be outdone, the ruler of India sent the kingdom's strongest man, Bijaya, to Singapura for a duel with Badang.

At the open field

(Badang stood with his friend waiting for Bijaya)

Badang : My friend, does Bijaya know about my strength?

Friend : I think he had already known but he wants to fight with you.

Badang : What will our king get if I am a winner?

Friend : Seven ships loaded with treasures.

Badang : So I will do for my King.

Friend : You can do it. You are the strongest man in the world.

- Badang : I must thank Genie who gave me a wish.
- Friend : Our King said that if you are the winner, he will give those seven ships to you and your family.
- Badang : If the King gives me seven ships, I will give you one. I will give them back to the King five ships and I will give my Papa and Mama one ship.
- Friend : Why will you give me?
- Badang : You are my only one friend who stays with me all the time.
So I have nothing to give you except the ship with treasure.
(Friend hugged Badang)
- Friend : Thanks(เชี้ย เชี้ยะ) Badang. My parents will be happy too.
There, Bijaya is coming.
(Bijaya came in with his friend)
- Friend : Hi! Bijaya. I'd like you to know Badang. Badang, this is Bijaya.
- Badang : Nice to meet you, (เห็น เกา ชิ่ง เร็น ชื่อ หนี่) Bijaya.
- Bijaya : Nice to meet you, too. (เห็น เกา ชิ่ง เร็น ชื่อ หนี่)
(Bijaya and badang shook their hands)
- Badang : Bijaya, your King promise to give my King seven ships loaded with treasures, right?
- Bijaya : That's right, if you are the winner. But if I am the winner, your King must give my King seven ships loaded with treasures.
- Badang : It's fair. Are you agree with rock throwing contest?
- Bijaya : I agree.
- Friend : So it's time to start the contest! We will let both of you lift this rock 2 times. He who lifts highest will be the winner. Who will be the first?
- Badang : Up to Bijaya. I am the host.
- Bijaya : Can I be the first?
- Badang : O.K.
(Bijaya could only lift the enormous rock up to his knees for two times)
- Badang : If I can lift over my knee, I am the winner.
- (Badang lifted it up over his head and flung it into the sea)
- Friend : Hurreh! Hurreh! Badang is the winner. Badang is the winner.

- Bijaya : Congratulations! Badang. You are the strongest man.
I'm happy with you.
- Badang : Thank you very much. (เขี้ย เขียะ) You are also stronger too.
- Bijaya : My King will give seven ships with treasures to your King, and after
that we will go back home. Bye. (ใจ์ เจี้ยน)
- Badang : Have a good trip, bye. (ใจ์ เจี้ยน)
(Badang and friend hugged)
- Friend : I'm very happy with you. Let's go to tell the King.
- Badang : OK. Go.
(Badang and friend went out)

Scene 4

Narrator : After Badang received a ship loaded with treasures , he went back to his home to his parents. So that made his family be wealthy. Everyone in town knew him.

(Papa and Mama talking in front of the house)

- Papa : Mama, yesterday I heard the people at the market talk about Badang,
- Mama : What did they talk about?
- Papa : They said that Badang got seven ships loaded with treasures from
India's King.
- Mama : Oh! Really. If he got too much treasures, he must go back home.
But why didn't he come home?

(Badang walked in)

- Badang : Papa, Mama..... Where are you? I am home. Mama....Papa.....
- Mama : Papa, do you hear that someone calling us?
That voice is oh.....Badang, (Rushed to hug Badang)
Badang, my son. You know I miss you so much.
- Papa : Your mum cried every night. Because she missed you.
- Badang : I'm sorry, (ตุ้ย บู้ ฉี่) Mama. I always miss you, Papa, Mama.
Now I got treasures from the King. You do not work hard anymore.
Here are all treasures for you, Mama, Papa.
- Mama : They're yours, Badang, my good boy.
- Badang : Today I will take you to town to have dinner there.

- Papa : Your Mama can cook delicious dinner.
- Badang : But I want Mama to stop doing any work. It's time to relax.
- Mama : Papa, you should listen to Badang. He wants us to go, we should go.
- Badang : Let's go now.
- (Badang ,Papa and Mama went to the restaurant)
- Waiter : Hello, (หนี ท้าว) May I help you, sir/ madam?
- Badang : Yes, please. Table for three
- Waiter : Please wait here a moment. Won't be long. (5 minutes later)
This way, please.
- Badang : Could we have a menu, please?
- Waiter: : Certainly, sir. I'll get you one right away. Here you are.
- Badang : Thank you (เขี่ย เขี่ยะ). (Looked at menu)
- Waiter : What would you like for starters, sir?
- Badang : I'd like Ayam penyet, please.
- Waiter : And for you, madam?
- Mama : I'll have Popiah, please.
- Waiter : That's one Ayam and one Popiah.
- Papa : For me. I'd like Satay.
- Waiter : O.K. And for the main course?
- Badang : I think I'll try the steak with French fries, please.
- Waiter : How would you like it, sir?
- Papa : Well-done, please.
- Mama : What do you have for dessert?
- Waiter : Well, we have mango ice cream, durian ice cream, blueberry pie, sticky rice with mango.
- Mama : I'll have the mango and sticky rice, please.
- Waiter : And for you sir?
- Badang : I'll have the same, please.
- Waiter : Would you like anything to drink, madam?
- Mama : What do you have?
- Waiter : We have fruit juice, tea, coffee and water.
- Mama : Two Cokes, please.
- Waiter : Large, small or medium, madam?

Badang : Large, please.

Waiter : Two large Cokes, madam. Is that right?

Papa : Yes, thank you. (เขี้ย เขียะ)

Badang : Bill, please.

Waiter : Yes, sir. (5 minutes later)

Waiter : It's 150 SGD all together.

Badang : Here you are. Good service.

Waiter : Thank you, sir. Have a nice day. Bye. (เขี้ย เขียะ ใจ์ เจี้ยน)

(Badang, Papa and Mama walked out the restaurant)

Papa : I am full. The food is delicious.

Mama : I am very happy today. Thanks, (เขี้ย เขียะ) my son.

Badang : I am happier than anyone because you are happy.

Papa and Mama : We are proud of you, Badang. We love you. (หว่าอ อ้าย หนี่)

Badang : I love you. (หว่าอ อ้าย หนี่) Mama, Papa.

(Papa ,Mama and Badang hugged together)

Narrator : All the people of other countries, nearby or far away agreed that the strongest man in the world was no man other than Badang. After two years Badang married a nice girl and had two sons. He had a very happy life at the end.

Thank you. Good bye.

(เขี้ย เขียะ , ใจ์ เจี้ยน)

Script of The Boastful Husband Based on KONG HEAN

From Cambodia

Characters

1. Kong Hean
2. Am
3. Kom
4. Travel Agency Officer
5. Sreyno
6. Robber
7. Neighbor
8. Governor
9. Narrator

Scene 1

Narrator: Once upon a time, there was a man named Kong, who had two wives: Neang Am and Neang Kom. One day, Kong and his two wives went to visit relatives in Phnom Penh. So they were discussing about their travel plan.

(In the house)

(Kong, Am and Kom were sitting at the table)

Kom : Am! Have you heard about Zarima's husband?

Am : What?

Kom : I don't want to spread any rumors, but I heard that he took Zarima to visit Angkor Temple and then he took another girl with him.

Am : Oh! Really? How was Zarima? Did she get mad?

Kong : Don't gossip about other people.

Am : You just listen. Did she get mad?

Kom : The latest news is she went back home to stay with her parents.

Am : Oh! My poor Zarima. (Turned to Kong) My dear husband, it's winter now and the weather is nice. Why don't we go to visit some places?

Kom : I agree with you Am. This year we didn't go anywhere.

We've just only worked, worked and worked.

Am (Turned to Kong) : Darling, you are the best. Please, please..

Kong : O.K. It's my turn. I have just listened to both of you for hours. My dear wives,
I have good news for you.

Am : What news?

Kom : Please tell us quickly.

Kong : I'll visit my aunt in Phnom Penh next week.

Am : Wow! Really. Can I go with you? I would like to go shopping there.

Kom : Me too. I want to go there to have delicious food in famous restaurant.
But how can we go there?

Am : And where will we stay? I don't want to stay in your aunt's house.

Kom : How about staying in the hotel in the city!

Am : Which hotel?

Kong : Why don't we ask the travel agency?

Kom : It's a good idea. My husband is so clever.

Am : He's my husband too.

Kong : OK. OK..... We will go together now.

(Kong, Am and Kom walked to the next building where it is the Travel Agency)

At the Travel Agency

(The officer was sitting at the table)

Officer : Good afternoon, sir. (ทิว่า ឃ័វ ឌុះតេយ) What can I do for you?

Kong : Good afternoon. (ทิว่า ឃ័វ ឌុះតេយ) We'll go to Phnom Penh next week.

Am : But we don't know where to stay.

Kom : And where to go shopping and eating?

Officer : With pleasure!

Kong : Is there any budget accommodation available there?

Officer : Mm, yes. There are a lot of guest houses.

Am : Is it possible to arrange a home stay?

Officer: Mm, yes but it needs to be arranged at least one week in advance.

Kom : Oh, in that case I think a guest house would be best. What do you think my
husband?

Kong : It's up to both of you.

Am : Can we make a reservation now?

Officer : Sure! Can I have your name, please?

Kong : Kong. K-o-n-g

Officer : Kong. And your telephone number.

Kong : 0995647342

Officer : 0-9-9-5-6-4-7-3-4-2 When will you go there?

Kong : Next Saturday. And we will stay 3 nights.

Officer(Taking note) :Next Saturday and stay for 3 nights. Ready.

Thank you very much. (ອອ កុង) Hope all of you have a good time there.

Am : Can you suggest a place for shopping?

Kom : And a place for having delicious food?

Officer : Don't worry. You can ask the officer at the guest house there.

Am :Thank you. (ອອ កុង)

Officer : Excuse me! How will you go there?

Kong : Oh! I forgot that.

Officer : it doesn't matter. (Pointed at Sreyno who sat next to her)

Sreyno can help you. She looks after about booking air ticket.

Kom : Great!

(Hong went to Sreyno)

Sreyno : May I help you?

Kong : Yes, I want 3 tickets a round trip to Phnom Penh.

Sreyno: Yes, which date do you want to fly?

Kong : Next Saturday, please.

Sreyno : And the way back?

Kong : 25th of December.

Sreyno : On the 25th is confirmed. So, I book for you flight SQ144 from here 9.30 to Phnom Penh 11.30 a.m. And flight SQ151 from Phnom Penh 6.30 p.m. to here 8.30 p.m. Your code number for issue the ticket is PR1246J please.

Kong : Thank you. (ອອ កុង)

Sreyno : You're welcome.

Kong, Am and Kom : Good bye. (ຈຸມເຮັຍບເລີ້ຍ)

(Kong, Am and Kom went out of the travel Agency)

Kong (Talked to Am and Kom) : Are you happy now.?

Am and Kom : Yes. Thanks, my dear. (ឧប ពុំ) Let's go back home.

Kong : Go.....

(Kong, Am and Kom went out)

Scene 2

Narrator : Kong, Am and Kom were very happy to have a chance to go to Phnom Penh. But something happened two nights before they went to Phnom Penh.

While Am and Kom were packing their clothes. They heard their dog barking. The famous robber came to their house to rob them.

(Kong, Am and Kom were packing their clothes in the house)

Am : Kom, do you want this dress?

Kom : No, no.. no.. I took many dresses. If you want you can take it.

Kong : Don't forget to take mine, Kom.

Kom : Yours is ready, my dear.

Kong : Thanks, (ឧប ពុំ) both of you are very nice wives.

Am : Sweet mouth.

(The dog , Million was barking)

Kom : Honey, why Million is barking. What's the problem?

Kong : I will go out to see him.

(Kong went to the door to see what happened to their dog.)

Kong : Million, Million why are you barking? Stop... Be quiet, Million.

Narrator : Suddenly, the robber went to Kong. The robber had a gun. Kong was very frighten. He was fear.

The robber : Freeze! Don't make a loud noise. I have a gun.

Kong (Trembling with fear) : Who are you?

The robber : I'm Haing Ngor. Do you know me?

Kong : Yes, yes. I know well. Everyone knows you. You are the most famous robber in Khmer. Please don't hurt me. Please...please....

The robber : I will not hurt you if you give me all of your treasures.

Kong (With fear) : I will give you everything, you want. But don't hurt me.

The robber : Tell your wives to bring me everything you have, quickly.

(Am and Kom wondered why Kong came out long)

Am : Kong, what happened to Million? Kong.. do you hear me?

Kom : Kong, where are you? Honey.

(Am and Kom went out and met the robber)

Kom : Who are you? Did you hurt my husband?

The robber : Don't ask too much or your husband will die.

Am : I ask you who you are. Tell me who you are.

The robber : I'm Haing Ngor, the most famous robber in Khmer.

Am (With no fear) : Oh! I have heard about you before. What do you want?

The robber : Give me all of your treasures, now..... quickly..

Kom : I'm sorry. (โหม้ม โต้ก) I don't give you anything.

The robber : Or you want your husband die.

Kong : Am, Kom, give him or I will die. I don't want to die. He has a gun
you see. Am, Kom, help me .

Am : No, no. I will not give you.

Kong : Hurry up Am, Kom. Give him. Go and get the treasures to him.

The robber : Right, go and get them to me now before I get angry.

Kom : No, I said no and I mean no.

Am : If you want, go and get by yourself. They are in our bedroom.

The robber (Arrested Kong) : You must take me to the bedroom.

Kong : OK.

Narrator : Kong and the robber went into the house. While the robber walked in Am hit him with a big stick. The robber fought with Am and Kom, while Kong hid behind the door. They fought for half an hour then the robber fell on the floor. Am and Kom could arrest the robber. But before the robber was caught, Am and Kom shouted out loud to ask for help from the neighbor.

(Am and Kom tied the robber)

Am : Kong, where are you? Are you alright?

Kom : Am, let's take the robber to the police. Kong, come with us.

(Kong hurriedly came out of the hidden place and further hit the robber with a wooden stick.)

Kong : I am here. I'm seeking for the wood to hit him. (Began to hit the robber)

Am : The robber was arrested.
 Kom : There is no need to hit him more. What a coward man you are!
 Kong (Shouted at his wives) : No woman dares to fight with the robber;
 only man is strong enough to catch him. Now let's take him to the police.
Narrator : Then Kong took the robber to the police with Am and Kom.
 (Kong, Am, Kom and the robber went out)

Scene 3

The next morning, after Kong took the robber to the police, it was talk of the town. The villagers talked about the brave of Kong.

(Kong, Am and Kom were talking about the event that happened last night, the neighbor came in)

Neighbor : Good morning, (อะ รุณ ชั่ว ชะ เตย) Kong. How are you doing today?
 Kong(Smiled) : I'm fine, thanks. (ซกสบายดี ออ กุณ)
 Neighbor : I have heard that you caught the robber last night, didn't you?
 Kong : That's right. It was very frighten.
 Neighbor : How did you arrest the robber because he was very cruel.
 Am : Our dog, Million, barked and Kong went to see him.
 Kom : And he met the robber.
 Neighbor : Then you could catch him, Kong?
 Am : He hid himself behind the door, while we were joined together to fight with the robber and caught him.
 Kong (shouted at his wives) : No woman dares to fight with the robber;
 only man is strong enough to catch him .
 Neighbor : Did the robber have the gun?
 Kong : Sure. He had his gun but I weren't afraid.
 Neighbor : What did you use to fight with the robber?
 Kong : Only this wooden stick. (Showed the wooden stick to the neighbor)
(Am and Kom Just smiled and listened silently)
 Neighbor : You are very brave, Kong. We all in the village must thank you because Haing Ngor, the cruel robber was arrested.
 From now on we can sleep happily.
 Kong : I'm glad to help the people in our village.

Neighbor : But I wondered only wooden stick that could catch the robber.

Kong : No... no.. not only wooden stick. When the robber sprang over me,
I used my methods of fighting so that I could hit him and arrested him.

(Kong boasted to the neighbor while showing them the martial arts.)

Narrator : Because Haing Ngor was the cruel robber so when he was arrested , it was a big news. The Governor heard the news so he went to Kong's house to give him reward that he could arrest Haing Ngor.

(While they were talking , the governor came in)

Governor : Hello! Is this Kong's house?

Kong : Yes. And I am Kong.

Governor : Nice to meet you , (รีกเรียะตีบานจวนเนียะเวียละกะเนียะ) Kong.
I'm the Governor.

Kong : Nice to meet you, too. (รีกเรียะตีบานจวนเนียะเวียละกะเนียะ)
The governor, these are my wives, Am and Kom.
Am and Kom, this is the governor.

Governor : Glad to know you, (รีกเรียะตีบานจวนเนียะเวียละกะเนียะ) Am and
Kom.

Am and Kom : Glad to know you ,too. (รีกเรียะตีบานจวนเนียะเวียละกะเนียะ)

Am : Thank you (อ้อ ทุน) to visit us today.

Kom : Do you have something special?

Governor : On behalf of the government, I would like to thank your husband, Kong
who could arrest Haing Ngor, the cruel robber .

Neighbor : Every one of the villagers was very proud for Kong, too.

Kong(Smiled proudly) : Nothing much. If I can do for the village I'm willing to do.

Am : Excuse me,sir. Why do you come here?

Governor : I come here to tell you good news. The government gives you big
rewards.

Kom : What are they?

Am : Please be patient.

Governor : We will give you one million Riels.

Am and Kom : Wow! And what else?

Governor : We will let Kong to work with us at the Provincial office.

How do you think about it, Kong?

Hong (so excited) : I...I... I.. am very happy, sir. Thank you very much. (อ้อ กุณ)

Governor : Not only that, from now on you are Kong Hean.

Neighbor : Congratulations, Kong Hean.

Kong, Am and Kom : We are really appreciate that.

Governor : It's my pleasure. Because you are good man, you must get good thing in return. It's time for me to go back. Thanks again for helping the country. Hope you have very happy life. Good bye. (จุมเรียบเสีย)

Kong, Am, Kom and Neighbor : Good bye. (จุมเรียบเสีย) Have a good trip.

(Governor went out)

Neighbor : I will announce that you are appointed to be Kong Hean. Every one must be happy with you, Kong. Good bye. (จุมเรียบเสีย)

Kong : Thank you. Bye. (อ้อ กุณ จุมเรียบเสีย)

(Neighbor went out)

Am : But, Kong, you are not the one who caught that robber.

Kong : It doesn't matter who caught the robber.

One in three of us is OK. Right?

Kom (smiled happily): Wow! one million Riels. What can I do with it?

I will buy new dresses.

Am : Tomorrow we will go to Phnom Pehn, Let's check our belongings.

Kong : Thanks (อ้อ กุณ) my dears, I'm sorry (โหม้ม โต้ก) to tell the people like that. But I love you two. (บอง สระันโอน)

Am and Kom : We love you too. (บอง สระันโอน) My husband.

(Kong hugged Am and Kom)

Narrator : Since then, Kong Hean was very famous in country. Kong Hean was appointed higher ranking official. He had happy family.

Thank you. Good bye.

(อ้อ กุณ จุมเรียบเสีย)

ภาคผนวก ต

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ศธ ๐๕๓๘/ว.๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
๖๕๐๐๐

๑๐ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุมัติโครงการในการตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.พงษ์สุดา ภูเจริญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เครื่องมือในการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ค่าโครงการวิทยานิพนธ์	จำนวน ๑ เล่ม

ด้วย นางปริศนา เอี่ยมสะอาด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์การสอนภาษาอังกฤษ รุ่นที่ ๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ระหว่างดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้กิจกรรมการละคร โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล เกิดผล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขแก้ว คำสอน เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุมัติโครงการจากท่าน ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ อยู่มิ)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

โทร/โทรสาร ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
๖๕๐๐๐

๑๐ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสุกัญญา อ่ำทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. คำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ เล่ม

ด้วย นางปริศนา เอี่ยมสะอาด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์การสอนภาษาอังกฤษ รุ่นที่ ๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ระหว่างดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้กิจกรรมการละคร โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล เกียรติผล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขแก้ว คำสอน เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ อยู่มิ)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน
รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

โทร/โทรสาร ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

ที่ ศธ ๐๕๓๘/ว. ๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
๖๕๐๐๐

๑๐ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายอริคม กันทะชุมภู

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เครื่องมือในการวิจัย	จำนวน	๑ ชุด
	๒. คำโครงการวิทยานิพนธ์	จำนวน	๑ เล่ม

ด้วย นางปริศนา เอี่ยมสะอาด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์การสอนภาษาอังกฤษ รุ่นที่ ๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ระหว่างดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้กิจกรรมการละคร โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล เกิดผล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขแก้ว คีจิสอน เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ อยู่มิ)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

โทร/โทรสาร ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

ที่ ศธ ๐๕๓๘/ว. ๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
๖๕๐๐๐

๑๐ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายชวลิต ทะยะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เครื่องมือในการวิจัย	จำนวน	๑ ชุด
	๒. คำโครงการวิทยานิพนธ์	จำนวน	๑ เล่ม

ด้วย นางปริศนา เอี่ยมสะอาด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์การสอนภาษาอังกฤษ รุ่นที่ ๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ระหว่างดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้กิจกรรมการละคร โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล เกิดผล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขแก้ว คำสอน เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ อยู่มิ)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

โทร/โทรสาร ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางปริศนา เอี่ยมสะอาด
วัน เดือน ปี เกิด	24 เมษายน 2504
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	4 หมู่ 7 ตำบลกลางตง อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย
ตำแหน่ง สถานที่ทำงาน	ข้าราชการครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ ตำบลทุ่งเสลี่ยม อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย 64150
เบอร์โทรศัพท์	08-7207-5662
E-mail	Tukta_i@yahoo.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2517	ประถมศึกษาชั้นปีที่ 7 (ป.7) โรงเรียนเทศบาลเมืองสวรรคโลก จ.สุโขทัย
พ.ศ. 2520	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 (ม.ศ.3) โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา จ.สุโขทัย
พ.ศ. 2522	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 (ม.ศ.5) โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา จ.สุโขทัย
พ.ศ. 2526	ศิลปศาสตรบัณฑิต (สาขาภาษาและวรรณคดีอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
พ.ศ. 2558	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์การสอน ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก